THIS PAPER WAS MAILED
WEDNESDAY, SEPT. 9, 1987.

LATVIJA AMERIKĀ

LATVIAN LANGUAGE NEWSPAPER

Published weekly by the
Latvija Amerika Publishing Limited
Business Offices: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9, Canada. Editor-in-Chief **A. Kundrats,** 465-7902. USA Editorial Offices: New York, Editor **V. Irbe,** 4035 Rombouts Ave., Bronx, NY 10466; Chicago Editor **A. Zaube,** 3353 N. Avers Avenue, Chicago, Ill. 60618; California Editor **Kārlis Kalejs,** 3822 Markridge Road, La Crescenta, CA 91214.

NR. 37 SESTDIENA, 1987. GADA 12. SEPTEMBRIS 36. GADS SATURDAY, SEPTEMBER 12, 1987.

SECOND CLASS MAIL REGISTRATION NUMBER 2249 CENA 1.25 DOL.

Brīvību latviešu tautai

Būs gaŗa nakts un šausmas ilgs,
Kā putns asiņainu spārnu vilks
Uz svešām mājām klīstot tauta.

Pēc brāļa galvas brālis brēks,
Un pūlis satumsīs un rēks:
Lai skrandās viņa miesa rauta.

Bet lielā cīņa tālāk šalks,
Kā uguns garšos ūdens malks,
Līdz nāvei izēdīsies cauri.

Nāks milzīgs klusums, tīrs un baiss,
Un mūsu valsts un viņas gaiss —
Vīs tautas galvu zelta lauri.

Andrejs Eglītis

Būs gaŗa nakts — šīs rindas lasāmas dzejoļkrājumā Uz Vairoga, kas publicēts 1946. gadā Stokholmā.

Pēc 41 gada svešumā es arvien nešaubīgi ticu — nāks mūsu valsts un viņas gaiss, vīs tautas galvu zelta lauri.

Kaut vēl esam gaŗās nakts zūdīgā elpā, klausieties, raugieties, palīdziet latviešu tautas brīvības sirdspukstiem, kas cerīgi pieteicas pie ***mūsu*** *Brīvības pieminekļa Rīgā un citās vietās. Neviens koris, arī Ave Sol, nevar dot lielāku pārdzīvojumu par tautas brīvības pukstu sitieniem pie* ***mūsu*** *Brīvības pieminekļa Rīgā, neviens lepnums nevar sacensties ar okupētās Latvijas jaunās audzes brīvības cīņas uzupurēšanās stāju, neviena dziesma nav tik krāšņa, lai drīkstētu stāvēt līdzās uz tautas dēlu un meitu brīvības barikādēm.*

Tas jāņem vērā tiem, kas saslimuši ar avesolmāniju šajās apspiesto baltiešu tautu liktenīgās dienās, saucot pēc brīvības un cilvēku tiesībām. Un brīvās pasaules Forumos tos dzird un Rīgas un Maskavas varasvīros radies uztraukums. Avesolmānijai un iztapoņu slimībai jātiek pāri, tā ienaidniekam sola pat vairāk nekā tas prasa.

Amerikas un Kanadas latviešos krietnā vairumā manāms morāles deģenerēšanās process, bet Baltijas jūras krastos atskan R. Silaraupa jaunās audzes sauciens:

Brīvību latviešu tautai. Mostieties!

Svešais cirvis cērt un cērt mūsu tautas saknes.

Andrejs Eglītis

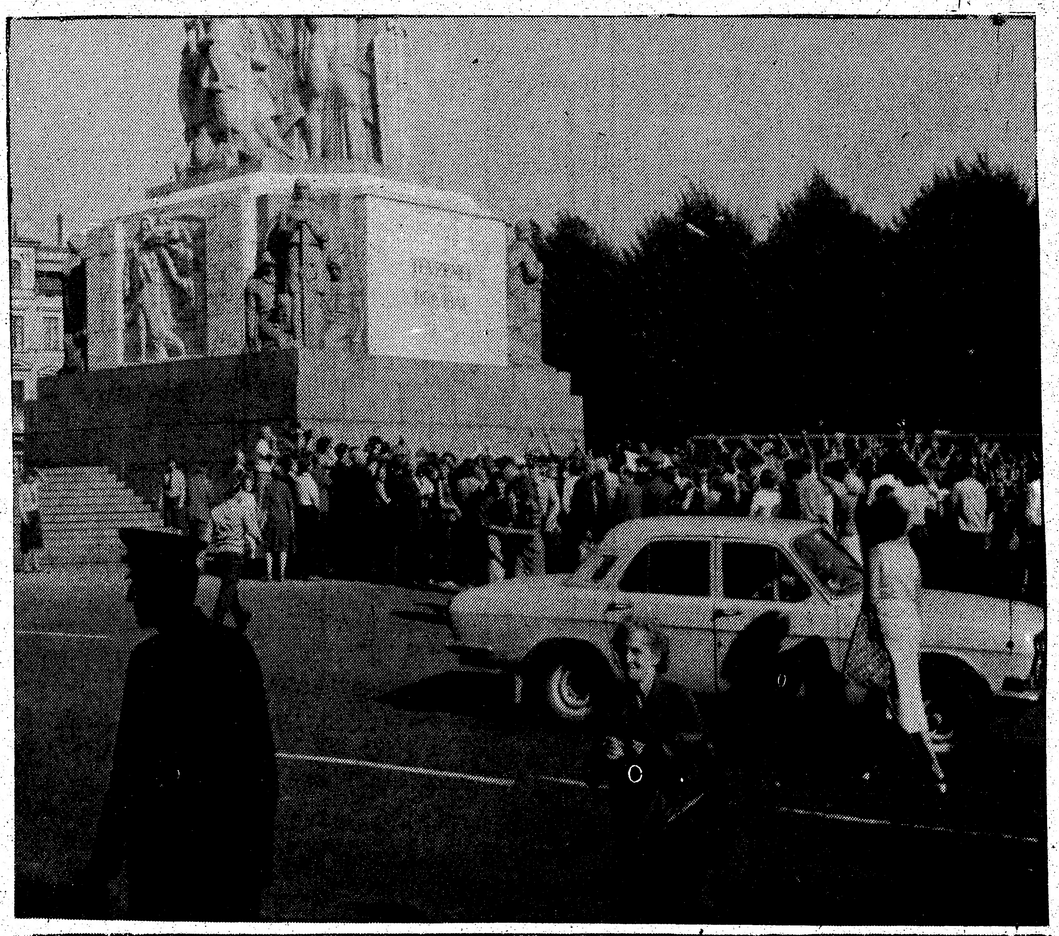

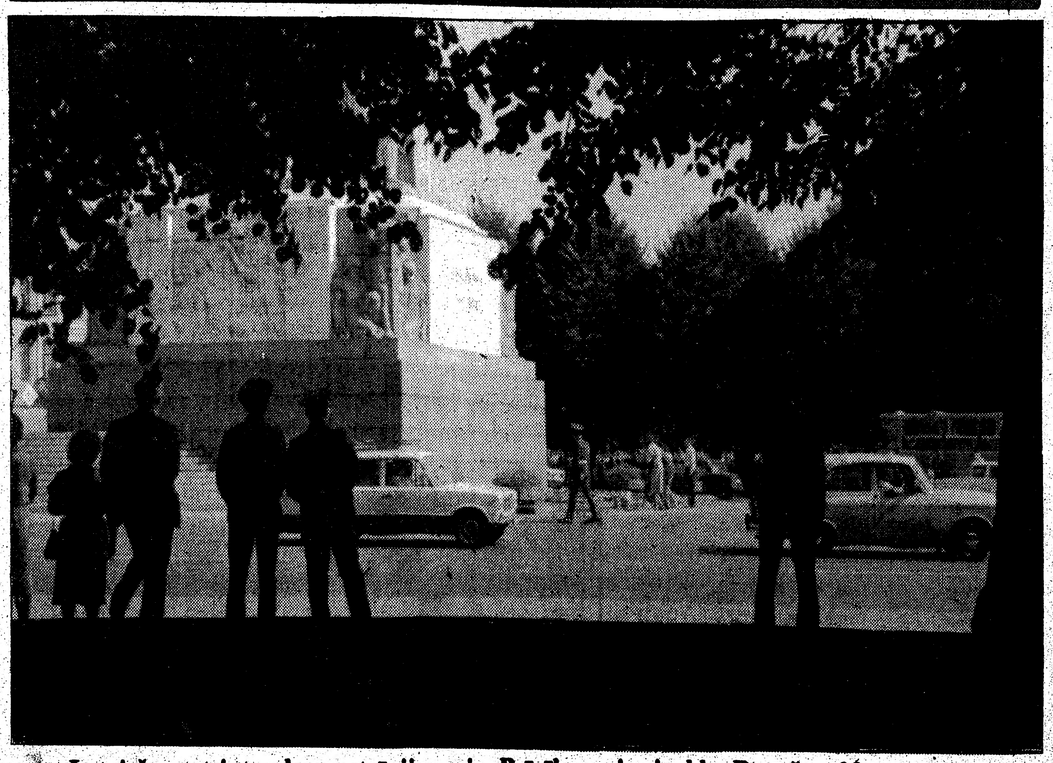

Latviešu patriotu demonstrācijas pie Brīvības pieminekļa Rīgā š.g. 23. augustā.

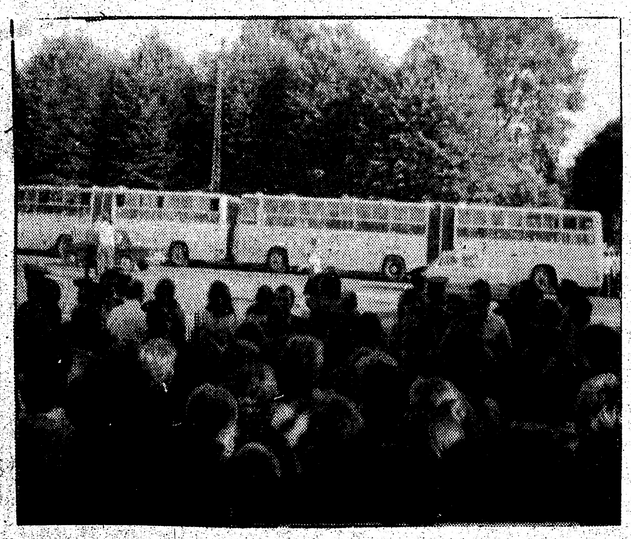

Čekisti ar autobusu barikādi mēģināja nosprostot pieeju Brīvības piemineklim.

LATVIJA AMERIKĀ

SESTDIENA, 1987. GADA 12. SEPTEMBRIS, 37. NR.

Latviešu nedēļas laikraksts, iznāk sestdienas. Izdevējs — Latvija Amerika Publishing Ltd. Valdes priekšsēdis — Peteris Ratnieks. Laikraksta atbildīgais redaktors — A. Kundrats. Redakcija: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. Canada M4M 2E9, talr. 465-7902. Nujorkas redakcijas vadītajs: V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N.Y. 10466, U.S.A. Talr. 1-212-994-7917. — Čikagas redakcijas vad. A. Zaube, 3353 N. Avers Avenue, Chicago, Ill. 60618.

Redakcijas tiesības manuskriptus pec vajadzības isinat. Neizlietotos materialus neuzglaba, bet pec velešanas suta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanada) vai starptautiskais pasta kupons (citas zemes). Ar autora vardu vai iniciaļiem parakstitos rakstos izteiktas domas ir rakstitaja personiskais uzskats un ne katra gadijuma atbilst red. viedoklim.

Abonešanas maksa Kanada un ASV: par vienu gadu — 46 dol., 6 mešiem — 24 dol., 3 mešiem — 14 dol. Atsevišķa numura cena 1.25 dol.

Sludinajumu maksa sludinajumu daļa $2.50, teksta $3.00, pirmaja vai pedeja lp. $5.00 par 1 cm telpu. Sarikojumu kalendara $2.00 par rindiņu, atkartojot 4 reizes un vairak 25 proc. atlaide. Laikraksta abonešana un sludinajumi — talrunis 466-1514.

Laikraksta apgads patur tiesības atsevišķos gadijumos sludinajumus arī nepieņemt. Ja nodota sludinajuma laikraksta ieviesusies kļuda, tad šis sludinajums tiks atkartots bez maksas. Laikraksta apgads par kļudaini ievietotu sludinajumu atbildigs tikai par tadu summu, cik pec sludinajuma likmes izmaksajusi kļudaini iespiesta teksta telpa. Grozijumus sludinajumos var pieteikt ne velak ka vienu dienu pec sludinajuma nodošanas.

Kanadas pastnieki gatavojas tradicionālam rudens streikam. Streiklauža Dadža zīm. LA.

P. Grods

Divējādas mērauklas

Dzīvojam laikmetā, kad sagrīļojušies ētiskie pamati, solījumi un nolīgumi sairst putekļos, noslāpēti brīvības centieni, ignorēta tautu tiekšme pēc brīvības un tiesībām, taisnīgu un radikālu lietu izkārtojumam izmantotas pretrunīgas metodes, patīgu interešu apmierināšanai ignorēts vai banālizēts Dieva vārds, tas padarīts par labi apmaksātu pievilkšanas objektu. Daudzus principus nomaina aprēķiniem pārsātinātas ļaužu intereses. Nemieros, pārkāpumos, fiziskā un morālā dūksnājā iestigušā pasaule jau meklē ceļus izkļūšanai no šī graujošā stāvokļa, līdzīgi slīkonim, kas pieķēries salmiņam, lai izglābtos. Bet tas ir par niecīgu, lai slīcējs noturētos virs ūdens. Stingras morāles un taisnīgas stājas respektēšana nav vairs daudzu tautu un cilvēku uzskatos. Ne bez pamata dzirdam ieminamies, ka pašreizējais laiks tuvinās tam, kad bojā gāja kādreiz slavenā Romas imperija, kad viss bija sagrīļojies — morāle, godīgums, tiesību atziņa, ētiskās normas, ticība un uzticēšanās Dievam.

Vai jau neesam šī posta laika pirmajā posmā? Vai daudz jau ko nesākam izvērtēt ar dalītām jūtām, novēršoties no skaidra prāta slēdzieniem un lietu pareizas apjēgšanas?

Otram pasaules karam beidzoties, cilvēce it kā atvilka elpu, iecerēdama jaunu, drošāku un skaistāku dzīvi, cenšoties aizmirst kara rēgu, upurus un postu. Un tomēr uz šīs lielās nelaimes drupām šodien izaugusi ļaunuma gaisotne, pat ar lokāliem kariem. Divi no tiem — Irakas un Irānas, un Padomju savienības izprovocētais agresīvais karš ar Afganistanu, turpinās jau septiņus gadus, gan vēl nepārsviežoties uz kaimiņu valstīm. Pasaule ir satraukta par šo neganto asins izliešanu: tās skatam rēgojas kaut kas no jau pārdzīvotā. Ne bez pamata sanāca Apvienoto Nāciju Drošības padome, lai panāktu abu arabu valstu konflikta apturēšanu un eventuālu likvidēšanu, pirms tas nav uzpūtis plašāka kara liesmas. Nav zināms, cik efektīva izrādīsies Drošības padomes pieņemtā rezolūcija kara izbeigšanai Irakas un Irānas starpā. Vismaz pēc septiņiem kara gadiem kaut kas ir darīts, kaut arī tādā iestādījumā, kāds ir impotentā Drošības padome, kura gan dažkārt pieņem lēmumus, bet tie netiek pilnībā īstenoti vai pareizi izprasti. Kaut kāda mēraukla lietota un praktiski soļi sperti, lai izbeigtu ieilgušo divu arabu valstu konfliktu.

Gluži citādi ir ar Padomju savienības izraisīto karu pret Afganistanu, kas savā nežēlībā satriec katru iedomu un par ko Drošības padome klusē jau septiņus gadus, neizrādot pietiekamu interesi par šī konflikta likvidēšanu. Iraka un Irāna stāv viena otrai pretim kā atklāti ienaidnieki ar savām interesēm un politiku. Turpretim Afganistanā Padomju savienības izraisītais karš ir kails agresijas gājiens ar skaidrām tieksmēm — pārvērst neatkarīgu valsti par sarkanās vergu imperijas satelitu, lai tādā veidā īstenotu citus uzbrucēja plānus nākotnē. Ar to Padomju savienība apliecinājusi visai pasaulei, ka tās politika ir pasaules revolūcija. Tā ir reālitāte, ar ko vēl brīvajām tautām jārēķinās.

Uzraušas jautājums: Kādēļ Drošības padome neieņem stāvokli arī pret šo jau septiņus gadus turpināto karu resp. Padomju savienības atkailināto agresiju pret brīvo Afganistanu? Vai tādēļ, ka Padomju savienība pati ir Drošības padomes prezidija pastāvīgā locekle kopā ar Savienotajām Valstīm, Ķīnu, Franciju un Lielbritaniju? Vai pēdējām četrām liktos neērti ieņemt stāvokli pret piekto locekli? Loģiskais saprāts saka kaut ko citu — nevērojot Padomju savienības stāvokli resp. lemšanas tiesības Drošības padomē, pārējie četri taču būtu tiesīgi mest kauliņus, ja tas vajadzīgs, svarīgs un nepieciešams?

Gorbačovs gan papūtis miera burbuļus, it kā viņš reducējot sarkanarmijas sastāvu Afganistanā par dažiem tūkstošiem (6000) vīru un netālā nākotnē Afganistanas stāvoklis nokārtosies (resp. šī brīvā valsts būs pārvērsta sarkanā satelītā — P.G.). Piešķirt ticamību komūnisma praviešiem nozīmē liekulību un sevis apmānīšanu.

Kādēļ Drošības padome un Apvienotās Nācijas slēpj savu svaru, ignorē savas tiesības un principus, lai glābtu brīvo Afganistanu no neizbēgamās bojāejas?

Šī mazā varonīgā tauta un tās valsts vadība nav devusi ne mazāko ieganstu Padomju savienības septiņus gadus turpinātajai agresijai, kas ne tikai kā izvērsusies asiņainā karā, bet kļuvusi par afgaņu tautas izkaušanu neiedomājamos veidos un apmēros. Pasaulei viss tas zināms. To zina arī Apvienotās Nācijas un Drošības padome. Ja tās tagad mēģina apturēt 7 gadus ieilgušo konfliktu Irakas un Irānas starpā, tad tās nedrīkst izslēgt iestāšanos par mieru Padomju savienības izraisītā agresīvajā karā pret Afganistanu.

Ja nu šai iedomātajai pasaules kārtības noteicējai instancei — Apvienotajām Nācijām un Drošības padomei nav spēka, gribas un kompetences apturēt asiņu straumes Afganistanā, tad derētu atjaunot Nirnbergas tribūnāla darbību, jo šis iestādījums savā laikā radīts kara noziedznieku sodīšanai. To rindās ir arī Padomju savienība.

Lasītāju vēstules

KAS NOTICIS AR REZOLŪCIJĀM?

Paldies Latvija Amerikā redaktoram A. Kundratam par stingro un skaidro nostāju sakarā ar PS Kultūras ministrijas sūtītā koŗa Ave Sol koncertu turneju ASV un Kanadā. Sevišķi svarīgi tas ir šinī laikā, kad grūti saprast, kam kalpo trimdas prese. Paldies arī Andrejam Eglītim par brīdinājumu trimdas tautiešiem neklausīties Kremļa sūtīto sirēnu aicinājumam.

Lielais sajukums Kanadas un ASV latviešu vidū radies galvenokārt tādēļ, ka mūsu vadītājas organizācijas nepildīja pienākumu un neinformēja trimdas sabiedrību, ka Ave Sol koris kopā ar sportu ir tikai viens no komūnistu cīņas ieročiem padomju varas mērķu sasniegšanai. Liekas gandrīz neticami, ka ALA valde par čekas sūtītiem māksliniekiem deklarē, ka „katrs viņu sarīkojums šeit jāizvērš par tautas vienotības izpausmi". Ir traģiski, ka arī DV tam pievienojās un „lai neradītu šķelšanos", citādu viedokli nav pieņēmušas arī Kanadas vadītājas organizācijas.

Jājautā, kas noticis ar visām neskaitāmajām rezolūcijām. Vai tās tagad vairs nav spēkā? Kur palika demonstrāciju rīkotāji Toronto? Ir taču bērnišķīgi sēdēt koncerta zālē un turēt mazu Latvijas karodziņu. Tikpat bērnišķīgs bija arī mēģinājums paslēptu padusē ienest koncerta zālē kādu saukli.

Demonstrācijas vajadzēja rīkot kā pie koncerta zāles, tā arī pie vietas, kur korim par godu tika rīkots mielasts.

Tā kā mūsu organizācijas Toronto nedarīja nekā, varam pateikties vismaz Kanadas drošības iestādei, kuŗa ar diviem filmu aparātiem no divām dažādām vietām koncerta apmeklētājus „iemūžināja".

Ja pieaugušie atbalsta kultūras sakarus un iet pie tautas Latvijā pa čekas būvētu tiltu, to varētu saukt par muļķību. Ja latviešu skolas bērni tiek uz turieni sūtīti organizētā veidā — šāda izrīcība ir jāsauc citā vārdā.

O. Zvirgzdgrauds

VAI PAR TO MUMS JĀBŪT APMIERINĀTIEM?

Latvijā grupa „Helsinki' 86" aicināja savus tautiešus 14. jūnijā upuru pieminai nolikt ziedus pie Brīvības pieminekļa. Vai bija pareizi, ka Eiropas un ASV raidītāji raidijumos Latvijai šo aicinājumu atkārtoja? Vai nepārdomātā darbība nesaskanēja ar komūnistu velmēm?: Komūnisti pēc televīzijas ekrāniem ir atšifrējuši „pretiniekus" un tiem draud izolēšana, izsūtīšana vai pat iznīcināšanu — komūnistiem vēlamā laikā.

Latvijas iedzīvotājos — iebraukušajos krievos ir radīts pastiprināts naids (atceraties

(Turpinājums 19. lp.)

Vīru koris Viesturs

Pēc 1986/87. g. raženās sezonas ar apvienoto vīru koŗu koncertu nobeigumā š.g. 9. maijā Toronto, kur dzirdējām pāri par 100 vīru 7 diriģentu vadībā, viesturieši atkal gatavojas 1987/88.g. sezonai.

Vispirms vēl gribam izteikt dziesmotu paldies visiem diriģentiem, solistiem un koristiem no tālām un tuvām vietām par lielo sirsnību, sadraudzību un milzīgo uzupurēšanos gan materiāli, gan fiziski, kas bija vajadzīga kopkoncerta īstenošanai. Protams, mēs nevaram aizmirst un necildināt mūsu pašu mājas koristus, kam bija darba pilnas rokas, un visa koncerta ,,dvēseli'' — Viestura koŗa diriģenti Vizmu Maksiņu. Tāpat ir neiedomājams šāds vakars bez čaklajām viesturiešu dāmām. Slava un pateicība viņām par garšīgo ēdienastu! Žēl par tiem, kas nevarēja dalīties ar mums visiem mūsu dziesmotajā vakarā.

Bet kādreiz prieki vijas ar bēdām, un tā arī viesturiešiem bija pāragri jāatvadās no Jāņa Grīnberga (1986.g. 11.nov.) un Ilmāra Auziņa (1987.g. 20. feb.). Vēlam viņiem dziesmotas takas, kur saule nekad nenoriet un slavas dziesmas Dievam nenorimst. Ar patiesu cieņu viesturieši grib piemināt vēl vienu zaudētu draugu, draugu patiesā nozīmē, draugu, kādu mums nav daudz, draugu, ar kuŗu mēs vienmēr varējām labi sadarboties, — mūsu labvēli Moniku Jonāni.

Sveicam mūsu ilggadējā koŗista Friča Vilmaņa pārcelšanos uz Kristus Dārza atpūtas namu un vēlam viņam spēku, mīlestību un izturību vēl simtiem pūra lāžu darināšanā ar dzejnieka vārdiem: ,,Gadi nāk un gadi projām skrien, sirds, tik sirds man jauna vēl arvien'' (Plūdons).

Tā ticam, ka visiem viesturiešiem līdz ar mūsu dziesmu draugiem un mūsu diriģenti Vizmu Maksiņu sirds, tik sirds vēl arvien jauna būs un varam skatīties ar drošu un cerību pilnu skatu uz 1987/88. gada sezonu. Aicinām visus vīrus un jauniešus, kam tīk dziesma: Nāciet mūsu vidū, aizstājiet tos, kuŗi pagurst zem gadu nastas, un turpinait nest to dziesmu, kas ir (vismaz bija) raksturīga latviešu tautai, ar tautasdziesmas vārdiem: ,,Dziedot dzimu, dziedot augu...''

Šā gada 11. oktobrī viesturieši ir paredzējuši piedalīties Apvienoto vīru koŗu koncertā Čikagā. Bez tam arī koncerti citās vietās ar jautru vakaru Latviešu Centrā Toronto un gadskārtējo koncertu 1988.g. februāŗa beigās Toronto.

Darba daudz! Mūsu diriģente Vizma Maksiņa pēc Eiropas ceļojuma šovasar būs labi sagatavojusies ar jaunām idejām 1987/88.g. sezonai. Šaubu nav — būs laba un interesanta sezona. Nāc talkā! Koŗa mēģinājumi notiek, sākot ar 8. septembri, pl. 7.30 vakarā katru otrdienu Latviešu Centrā, Credit Union Dr., Toronto, Ont.

Koŗa valdē notikušas dažas pārmaiņas. Viesturieši izsaka sirsnīgu pateicību Uldim Maksiņam, kas pašaizliedzīgi uzņēmās koŗa kasieŗa pienākumus pēc Ilmāra Auziņa aiziešanas Dieva valstībā. Tāpat pateicība Jūlijam Lacham, kas izcili pildīja mantziņa pienākumus pēc Jāņa Grīnberga aiziešanas viņsaulē. Pēc 1987. g. 2. jūnija koŗa sapulces koŗa valdes sēdē 14. jūlijā kasieŗa pienākumus uzņēmās Ilmārs Zīlāns, un Žanis Šmits pārņēma koŗa mantziņa amatu. Sekretārs paliek Vairis Liepiņš, un tāpat nemainījās biedrzinis Miervaldis Pavasaris. Koŗa priekšnieks vismaz vēl vienu gadu paliek V. Roze. Arī koŗa diriģente Vizma Maksiņa ir apsolījusies vadīt Viesturu vēl vismaz vienu gadu.

Padziedami nu, bāliņi,
Mēs vienāi vietiņā!

Visv. Roze,
VĪRU KOŖA VIESTURS
PRIEKŠNIEKS

Viesturiešu sarīkojumā šogad Toronto notika Apvienoto vīru koŗu koncerts.

P.S. 1987.g. 9.maija Apvienoto vīru koŗu koncerta skaņu lentes (kasetes) pasūtināmas pie V. Rozes, 12 CREE AVE, SCARBOROUGH, ONT, M1M 1Z2, CANADA. CENA $20.— GABALĀ (KANADAS $). V.ROZE, TEL. MĀJĀ 416—267—7441, DARBĀ 416—264—3291.

Dāvana Latvijas evaņģelizācijas 800 gadu jubilejā

Grāmata ticīgam latviešu nacionālistam
Dr. Andrejs Brumanis
Zinu, kam ticu. Dieva vārda apceres svētdienām.
Autora izdevums Romā, 1987.

Katoļu priesteris Dr. A.Brumanis savas grāmatas ievadā raksta: ,,... smieklīgi ir žēloties par evaņģelizācijas trūkumiem kaut kur senā pagātnē, kas nekad vairs neatgriezīsies, un atstāt novārtā ticības izplates darbu šodien, kur katra kristieša atbildība ir tieši iesaistīta.'' Pie šī principa pazīstamais katoļu publicists pieturas visās 56 lekcijās.

Dr. A. Brumanis pievērš uzmanību šolaiku problēmām kā vispārkristīgā ziņā, tā arī īpaši katoliskā skatījumā, bet jo sevišķi tās iztirzā un dod atbildes no latviskā redzes loka. Ar to varbūt grāmata kļūst sevišķi interesanta, jo dod atbildes un vielu pārdomām visiem ticīgajiem, pāri konfesiju un ideoloģiju robežām. Šī, šķiet, ir pirmā grāmata, kur katoliskais un latviskais savijas neatšķetināmā vienībā.

Dr. A. Brumaņa grāmata ,,Zinu, kam ticu'' varētu būt sākums mūsu nacionālajai katoliskajai rakstniecībai. Redzot katoļu ticības nozīmi lietuviešu un poļu nācijas cīņā par brīvību, ievērojot apstākļi, ka Latvijā kardināla Julijāna Vaivoda vadītā baznīca ir saglabājusi savu priekšķaŗa vitālitāti un skaitu, tagad mūsu dzimtenē reprezentējot vienīgo vērā ņemamo komūnistu nekontrolēto spēku, jācer uz latviskā un katoliskā sintezi arī tur. ,,Zinu, kam ticu'' apskata reliģiskās un cilvēciskās problēmas no latviskā viedokļa. Pat tīri reliģiskajās lekcijās šis gars ir manāms. Reizē Vatikāna radiofona līdzstrādnieka darbs viscaur ir oikūmēniskā gara caurstrāvots.

Tā šī 160 lappušu grāmatiņa ticīgajam ir avots gara veldzei, bet pārējo konfesiju piederīgajiem papildus vēl vesela enciklopēdija, kuŗā var iepazīties ar mūžīgi jauno un tagad arī latvisko katoļu mācību.

Autors norāda, ka grāmatā sakopotās lekcijas domātas visa gada svētdienām un papildus vēl Ziemas svētkiem. Pēc Otrā Vatikāna koncīla lēmumiem katoļu baznīcā lasījumi no Vecās derības, apustuļu vēstulēm un evaņģelijiem drīkst atkārtoties tikai katru trešo gadu, tādēļ svētdienu dievkalpojumu lasījumi iedalīti trīs ciklos: A, B un C. Dr. A.Brumanis sagatavojis lekciju grāmatu B ciklam, t.i. 1987./1988. gadam, sākot ar pirmo adventa svētdienu un beidzoties nākošajā gadā ar Kristus Karaļa svētkiem.

Arī nākotnē, 1990./1991. un pēc katriem sekojošiem trim gadiem, šī lekciju grāmata lietojama pat kā palīdzības līdzeklis dievkalpojumos. Personiskā sarunā autors paskaidroja, ka sagatavojis materiālus arī A un C cikla lasījumiem, bet ar šo grāmatu izdošanu pagaidīšot līdz varēs novērtēt, kādu atsauksmi lasītājos gūst pirmais cikls.

Jānorāda, ka mācību un garīgu rakstu krājums lielajiem Baznīcas svētkiem izdots jau 1973. gadā Melburnā. Šo grāmatu rediģēja Dr. A. Brumanis un jezuītu tēvs P. Bečs. Ar šo jaunizdevumu autors turpina toreiz uzsākto darbu teoloģiskās literātūras laukā.

Jaunajā grāmatā katram laikam piemērotās mācības autors uzrakstījis eseju veidā, tās vietvietām illustrējot ar Svēto rakstu citātiem. Visa grāmata tādā ziņā ļoti viegli lasāma, nezaudējot reliģiozo raksturu, tā katram domātājam kaut ko jaunu atklās.

Satura ziņā varētu sazīmēt vairākus pavedienus, kas vijas cauri visām 56 lekcijām. Vispirms jau reliģiskais, baznīcas vadības katrai svētdienai norādītais temats; otrkārt, ģimenes nozīmes un laulāto draugu sadzīves noslēpums, kas ir pamats visai sabiedrībai, un treškārt, nacionālais, kur viss saplūst vienā kopējā spēcīgā straumē. Te sevišķi jāizceļ 12. svētdienas lekcija, kuŗā autors izsakās par Latvijas kristiānizāciju, tās nozīmi kādreiz un tagad: ,,Kristietis ir jaunais radījums. Viņa iekšieni grezno patiesā Dieva atklāsmes garīgās vērtības, bet ārējais paliek: folklora ar senajiem tērpiem, rotām, celtniecību un senajiem godiem.'' Par zināmiem trūkumiem Latvijas evaņģelizācijas sākuma posmā un pret to celtiem iebildumiem Dr. A. Brumanis saka: ,,Ja mazgā bērnu, tad izmet ārā netīro ūdeni, bet ne pašu bērnu, kā to dara minētie kritizētāji un kristietības vērtību noklusētāji.''

Tālāk priesteris saka: ,,Jēzus dibinātā Baznīca līdz šim latviešu tautu ir sargājusi un tai sagatavojusi slavenu vēsturi.'' Visas grāmatas krēdo koncentrējas sauklī: ,,Glabāsim savu tautisko pūru un kristīgās vērtības!'' Tas patiesi ir arī šīs grāmatas uzdevums un saturs. Te autors visai koncentrētā veidā norāda arī uz citu izcilu ticīgo latviešu rakstiem. Viņš atsaucas arī uz tiem, paretam pat citējot. Tā šī grāmata kļūst arī par vispārēju ievadu latviešu reliģiski-filozofiskajā literātūrā un gara pasaulē.

Jūlijā Romā iznākušā grāmata ir ar latviski sarkanu vāku un krāsainu pāvesta Jāņa Pavila II fotografiju, kuŗā viņš 1986.g. 24. jūnijā audiences laikā sasveicinās ar latviešu tautu meitu, kas viņam pasniedz kokli. Tā dabūjama visos lielākajos latviešu apgādos, pie latviešu katoļu draudzēm vai rakstot pašam autoram. Grāmatas glītais ietērps un dziļais saturs to padara par katra literātūras mīļotāja un mūsu tautas garīgās attīstības novērotāja bibliotēkas neatņemamu sastāvdaļu.

Valdis Labinskis

Man ir vēl mātes valoda,
Tā asina kā galoda,
Kā zelta upe vārdi plūst,
Sirds tēvu zemei neatlūst.
N. Kalniņš

TLB Sestdienas skola sāks savu 1987/88 mācību gadu 12. septembrī.

Reģistrēšanās pl. 9 no rīta.
Mācību sākšanas akts pl. 10 no rīta Jesse Ketchum skolā, 61 Davenport Rd.
Skolā uzņem bērnus ar trīs gadu vecumu.
Tuvākai informācijai lūdzam zvanīt: 491-0560 vai 762-5559

TORONTO LATVIEŠU BIEDRĪBAS SESTDIENAS SKOLAS PADOME

Cilvēkiem ir nolemts vienreiz mirt, bet pēc tam tiesa. (Ebr. 9:27).

Bezmaksas kristīgu literātūru un kasetes ar garīgu dziesmu ierakstiem jūs varat saņemt, rakstot māc. J. Šmitam, 30 McDairmid Rd., Scarboro, Ont. M1S 1Z6.

Vanagu Kārlis

Notiek raibas lietas

Kas ir apsviedība? Definīcijas vietā mazs piemērs: Priekš 3 gadiem (1984.g. martā) jaunstrāvnieku organizētais Nacionālpolītisko un sabiedrisko darbinieku seminārs Katskiļos pieņēma par trimdas turpmākā darba vadlīniju šādu atzinumu (prot. I daļas 5. pkts): ,,Mums jābūt spējīgiem mūsu ienaidnieka rosmes izmantot tautas nacionālo interešu labā. Līdz šim bijām bailīgi, kaut labi apzināmies, ka ienaidnieks mūs ir sašķēlis, lai paralizētu mūsu polītisko darbošanos. Nogaidīgās stratēģijas vietā — konfrontāciju!''

Kad nu tagad tie paši „Katskiļu gudrajie'' ietekmē trimdas vadību, nekāda jūtama ,,ienaidnieka pasākumu izmantošana Latvijas nacionālās interesēs'' nenotiek... Noskumām, kad Nujorkas tautieši boikotēja šā gada Apspiesto tautu nedēļas manifestācijas, sadrūmām, ka nekas plašāk netiek organizēts, lai 23. augustā uz Šatakvas (N.Y.) ASV un PSRS pilsoņu dialogu sabraukušajiem Kremļa mutes bajāriem tur pastāstītu ,,īsto 1939.—41.g. vēsturi Baltijas valstīs'', un brīnījāmies, ka trimdas vadība ASV ignorēja Melnās lentes dienas akcijas koordinēšanu!

Kur nu tā ,,iziešana no ierakumiem''? Vai tad Kultūrsakaru komisāriāta bargais nostrostojums par ,,totālās bezizejas trimdas anti-tautiešu nacionālšovinistisko ideoloģiju'', kas ,,potē naidu un neuzticību pret sociālistisko Latviju'', mūs pavedinājis tagad atvilkties ,,savos ierakumos''? Ja mūsu runāšanas un domāšanas organi būtu saskaņoti uz vienu viļņa garumu, tad gan visās lietās apzinātos, ka mēs šeit esam vienīgā mūsu tautas cerība, un katra atmiekšķēšanās un izdabāšana veicina mūsu tēvzemē apspiestās tautas morāliskās pretestības sairšanu...

* * *

Kad 24. jūlijā Vašingtonā Apspiesto tautu nedēļas ievadījuma aktā apspiesto tautu organizāciju pārstāvji piecēlušies apsveica ieradušos ASV prezidentu Rēgenu, igauņu pārstāvji demonstrātīvi palika sēžam, klusi protestējot par ASV izdabāšanu maskaviešiem viņu tautieša K. Linnasa izdošanā. Demonstrācija tika ievērota, bet netrūka arī asu kritiķu: lai nu kā, bet tā nu gan nedrīkstot izturēties pret ASV galvu! Bet vai polītiska rakstura demonstrācija uzskatāma par personisku apvainojumu? Kad A. Lambergs ar Dr. Cerbuli priekš gada 14. jūnijā Vašingtonā mēģināja nodot PSRS vēstniecībai mūsu protestu un policija viņus apcietināja, arī toreiz redzami latvieši to apzīmēja par ,,huļiganismu''! Pieredzējušiem polītiķiem tādas aplamas domāšanas nevaid.

Kad ASV prezidents 1985. g. maijā ieradās mūsu daudzinātajā ,,Eiropas parlamentā'' Strasburgā un deputāti viņa runu traucēja ar nelāgiem starpsaucieniem, pat demonstrātīvi atstājot zāli, neviens pat nedomāja tos Eiropas runas vīrus strostot, ka tā ir kauna pilna izturēšanās pret ASV, kas pēc 2. Pasaules kara palīdzēja Eiropai izrausties no gruvešiem. Cik reižu Dr. Dž. Kirkpatrika nav izsvilpta liberālajās kolledžās par savu antikomūnistisko nostāju un taml.?! Valstsvīri par tādām aizkaļošām polītiskām demonstrācijām tikai pavīpsnā. Kas nespēj izturēt polītiskā elles ķēķa karstumu, lai nelien tur!

* * *

Pāvests Jānis Pauls II drīz apciemos ASV, bet jau tagad aptrūkušas ieejas kartes uz viņa masēm un lūgšanas saietiem. Losandželosā un Sanfrancisko, kur pāvests būs no 15.—18. septembrim, notiek ,,ieejas karšu loterijas'', lai piekļūtu tuvāk Svētajam Tēvam. Loterijas jebšu ,,bingo'' baznīcu pagrabos ASV jau nu gan nav nekas jauns, taču šoreiz tām pavisam cita nozīme.

Apvienoto Nāciju Dekolonizācijas komisija nupat atkal no jauna ar 9 par un 1 (Čīles) pret balsi nolēmusi, ka Portorikai jādod patstāvīgas un neatkarīgas valsts tiesības. Cik maz gan vajadzētu, lai izbeigtu padomju satelītvalstu kūdīšanu par Portorikas atdalīšanos no ASV — Baltajam namam vajadzētu tikai ierosināt Dekolonizācijas komisijā, lai AN gādā par maskaviešu apspiesto Baltijas valstu atdalīšanos un suverēnitātes atgūšanu, tad Maskava tūdaļ norīkotu ,,jeņķu apspiestos'' portorikāņus likt mierā...

* * *

Rolands Silaraups, Helsinku 86 disidentu grupas vadītājs okupētajā Latvijā, pagājušo mēnesi drosmīgi nosūtīja vēstules ASV prezidentam, senātoriem, arī Somijas polītiskiem darbiniekiem u.c. par 1975.g. augustā nolīgtā Helsinku nolīguma pārkāpumiem cilvēku tiesību jomā, kā arī par Latvijas sovjetizāciju. Vai kāds ko matīja, ka Brīvajā pasaulē kāda mūsu cīņas organizācija kaut ko dzirdamu vai redzamu būtu pasākusi Helsinku nodevīgā līguma augusta ,,gada dienas'' atgādināšanai pasaulei? Kaunieties svešu maizi bāzt savās mutēs, kamēr naidnieks Latviju maitā!'' (Zinaīda Lazda).-

Maijā Klīvlandes latviešu sabiedrība atbalstīja vietējās Baltiešu komitejas ierosinājumu, lai ASV Kongress atsauc ASV parakstu no Helsinku vienošanās akta, kas iekļauj Baltijas valstis PSRS imperijā. Kurā ALA kongresa komitejā viss tas apgūlās un kālab? ,,Latvieti, iegaumē: mēs neprasām neko, kas pieder citiem, mēs prasām tikai to, kas ir mūsu! Mūsu prasība ir un būs: brīva latviešu tauta brīvā Latvijā!'' (Dr. O. Pavlovskis).

,,Vai mūsos, kas paši esam ar vēstures visdzelžaināko zveļamo sisti līdz asinīm un pelniem, kas dzirdam un zinām, ka mūsu māsas un brāļi tēvzemē turpina saņemt ik dienas šos sitienus, vai mūsos ir tas cilvēks, kuŗam ir acis un ausis?'' (Jānis Klīdzējs).

* * *

Pumpuriņi jau aizmetušies, gaidait tikai ziediņus! Kālab gan noklusēts kāds ,,sīkums'' un tā ierosinātāji pēdējā ALA 36. kongresa Nacionālās darba grupas sēdē par to, vai mums (latviešu trimdas ASV vadībai) ,,nevajadzētu mēģināt dažos jautājumos uzsākt ar Latvijas okupantiem daļējas tiešas sarunas''! Tā kā darba grupā bija arī vīri ar mugurkaulu, nekādus lēmumus vai atzinumus šoreiz par to nepieņēma. Bet tāda runāšana pati par sevi vien jau paralizē ALA vadības saukli, ka ikvienam ASV latvietim būtu jābūt ALA biedram, kuŗa vārdā tad arī notiktu ierosinātās ,,tikšanās sarunas'' ar mūsu apspiestās tautas kakla kungiem! Gorkija ielas aģenti: jums atkal viens punkts par dziļāku iespraukšanos mūsu vidē!

* * *

Kad Rietumvācijas prezidents jūlijā Kremlī apmeklēja sarkano caru, tas viņam iemīnējās par ,,kopīgo vācu naciju''. Gorbačovs salēcās un atcirta: ,,Tagadējais stāvoklis ir reālitāte un jebkāda cita prātošana nav pieņemama! Bet ja kāds gribēs ko citu, tas izraisīs visai smagas sekas, un par to it visiem jābūt skaidrībā!''

Par to jābūt ,,skaidrībā'' arī visiem tiem, kas prāto par drīzu Latvijas izraušanu no komūnisma žņaugiem! Ja kāds ASV valstsvīrs savās ciemu dienās Kremlī tikai pieminētu ,,Baltijas problēmu'' ar brīvām, neatkarīgām baltiešu nācijām, Gorbačovs pārskaities tam uzsauktu: Rokas nost! Vašingtonas polītiķi jau sen apstiprinājuši, ka visus šos 40 gadus pastāv ,,Hands off policy'' Baltijas valstu jautājuma jebkādā atrisināšanā! Vienīgi mēs paši ignorējam polītiskās reālitātes un vientiesīgi būvējam gaisa pilis.

Tā mūsu profesori septembrī pulcēsies Nujorkā 3 dienu konferencē, lai spriestu un lemtu par ,,Nākamās, atbrīvotās Latvijas'' polītisko un saimniecisko struktūru (par valdību, partijām, ārpolītiku, valsts aizsardzību, agrārreformu u.c., kas viss jauki uzskaitīts konferences programmā). Nav jau tā, ka tie būtu ,,cilvēki no mēness'' un ka ,,Tēvu zeme, uzmanies, gudreļi kad tērzēt ies!'' Jāpriecājas vien ir, ka pa vidu prātīgi padomājam arī par nezināmo nākotni, un par to varam arī pastāstīt apspiestajai tautai dzimtenē, ka cīnāmies uz visas frontes, un kad pienāks viņu laiks, šeit viss būs jau noformēts...

* * *

PBLA nesen presē palielījās, ka tai sadarbībā ar ALA ārējās informācijas biroju esot izveidojušās ,,ļoti labas attieksmes ar ASV presi''. Teicami. Bet kālab tanīs pašās mūsu publikācijās par šo ,,ļoti labo sadarbību'' vairākkārt lasāma sūrstēšanās, ka ne par 14.jūnija Sēru dienas, nedz par Apspiesto tautu nedēļas sarīkojumiem nebijis ne vārda ASV audio-vizuālā ziņu dienestā? Jau ilgāku laiku liekoties, ka pret mūsu brīvības centieniem kādi spēki noorganizējuši klusēšanu! Dažreiz (piem. kaŗa ,,noziedznieku medības''), lai ziņu dienests klusētu, arī jābūt ,,ļoti labām attiecībām''...

* * *

Kad 1984.g. olimpiadai Losandželosā maskavieši bija izprātojuši kolosālu propagandas un spiegošanas programmu, viss tas pajuka, kad arī Kalifornijas baltieši uzsāka organizēt antikomūnisma akcijas. Augu dienu vietējie laikraksti rakstīja par to, kā Igauņu namā tiks ierīkota nodrošināta apmetne krievu sportistiem, kas vēlēsies palikt rietumos, kā baltieši nodomājuši propagandēt sportistu ,,nolēkšanu brīvībā'', kādas plašas pretkomūnisma demonstrācijas iecerētas u.t.t.

Kad PS Olimpiskā komiteja pieprasīja ASV garantēt, ka viss augstāk minētais tiks noslāpēts, tā saņēma paskaidrojumu, ka Amerikā to aizliegt nav iespējams! Kaut kas līdzīgs nupat atkārtojās Indianapolē Pan-America olimpiadā. ,,Kubas neatkarības un demokratijas'' apvienība bija parūpējusies, lai atklāšanas svinību laikā pār stadionu pārlidotu helikopters ar milzu plakātu: ,,Mēs mīlam Kubu, bet ne Kastro!'' ar tālruņa numuru, kur sportisti aicināti piezvanīt informācijai, kā palikt uz dzīvi Amerikā! Cuban-American nacionālais fonds savukārt izplatīja skrejlapas pret Kastro režīmu, piesolot 25000 dol. tam Kubas izlūkdienesta darbiniekam, kas paliks šeit.

Kubas-Holandes bēzbola sacīkšu laikā, kad skatītājos pacēlās brīvās Kubas karogs, izcēlās maza sadursme, nācās pat izsaukt ambulanci. Bet kad Kubas okumpiskā komiteja par visu šo protestēja, atbilde bija: ASV nav tāda likuma, kas ļaudīm aizliegtu publiski izteikt savus anti-Kastro ieskatus! Mēs tikai varam pievienoties, ka paldies Dievam tas tā ir! Latviešiem antikomūnisma demonstrācijām varētāju bija, bet nebija gribētāju! Mēs jau vairāk cīnāmies pa saviem pagalmiem.

JAUNA GRĀMATA

Kaldeja Aruma

STĀSTI PAR MURCĪŠIEM

KAĶĪŠU
RAIBIE PIEDZĪVOJUMI
— ĪSTENĪBA

Grāmata ar daudz fotografijām par Murcīšu saimes likteņgaitu. Cena: US $12.00, Can $15.00 (+10% sūt. izd.) Grāmatnīcās vai J. Balks, 6065N. Westnedge, Kalamazoo, MI 49007, U.S.A.

Laipni lūdzam kārtot laikraksta Latvija Amerikā 1987.g. abonementa maksas,

kas paliek līdzšinējās un redzamas maksāšanas zīmē katrā numurā.

MAPLE LEAF TRAVEL

Piedāvā lidojumus
PACKAGE TOURS

Lūdzu zvanait Inesei Grodnis
653-4351

655 St. Clair Ave W.

Leonija Ozolkalne

KUR TU ESI?

Autore mums ir ļoti labi pazīstama ar grāmatu Ugunī. Tāpat arī šoreiz ļoti raitā valodā aizved lasītāju kaŗa un pēckaŗa bēgļu gaitās, rādot vecākās un vidējās paaudzes cīņu par brīvu Latviju.

Laba dāvana visiem grāmatu cienītājiem.

Cena $19.00.

Pasūtinot un samaksājot līdz 1. oktobrim,

iesieta, 248 lpp. ASV $16 US, Kanadā $16.

(Sakarā ar augstiem pasta izdevumiem uz ASV, tā pati cena US dolaros).

Lūdzu piesūtait ..... eks. KUR TU ESI?

Vārds, uzvārds.....

Adrese:.....

.....

Samaksai pievienoju $..... uz Amber Printers & Publishers Ltd. vārda, 125 Broadview Ave, Toronto, Ont. M4M 2E9.

LATVIJĀ VAJĀ GARĪDZNIEKUS

PBLA birojs mums ziņo:

Okupētajā Latvijā 1987.g. 27. augustā notikušajā konsistorijas sēdē pieņemti sekojošie lēmumi:

1) Prāvests Modris Plāte ar šā gada 1. septembri tiek atlaists no sava garīgā darba:
   a) no lektora pienākumiem Teoloģijas Seminārā
   b) no saviem prāvesta pienākumiem
   c) no mācītāja darba kā Kuldīgas, tā arī Ēdoles draudzēs par to, ka atbalstījis Māri Ludviku un piedalījies „Atdzimšanas un Atjaunošanās" grupā.
2) No rektora darba Teoloģijas Seminārā atlaists prof. R. Akmentiņš par piedalīšanos „Atdzimšanas un Atjaunošanās" grupā.
3) Attiecībā uz māc. Māri Ludviku teikts, ka viņam nekad nedos iespēju strādāt par mācītāju.
4) Atlaists arī Grobiņas iecirkņa prāv. Beimanis.

Prāv. Plāte teicis, ka konsistorijas darbība ir pretrunā ar baznīcas darbības noteikumiem un ka tā pilnībā pakļaujas valdības spiedienam.

L.L.

Simbolisks atbalsts Latvijas brīvības idejai

Šogad 23. augustā, kad Rīgā, Tallinā un Viļņā, kā arī daudzās pilsētās brīvajā pasaulē notika demonstrācijas — atzīmējot Hitlera-Staļina nolīgumu 1939. gadā — Dr. Jānis Cerbulis Bojertaunā, Pensilvānijā šo dienu atzīmēja, iemaksājot Latvijas Brīvības Fonda neaizkaramā kapitālā 2,000 dolaru visu nolīguma rezultātā cietušo piemiņai.

Dr. J. Cerbulis un viņa kundze Anna ir jau vairākkārt atbalstījuši Brīvības fondu gan savu vecāku, gan citu tuvu cilvēku piemiņai, kas gājuši bojā nelaimīgā nolīguma rezultātā — Sibirijā un kara laukā.

Latvijas Brīvības Fonds, kura mērķis ir sekmēt brīvības atgūšanu latviešu tautai dzimtenē, izsaka pateicību Dr. J. Cerbulim un cer, ka viņa devums būs priekšzīme citiem šī mērķa atbalstīšanai.

LBF pārvalde

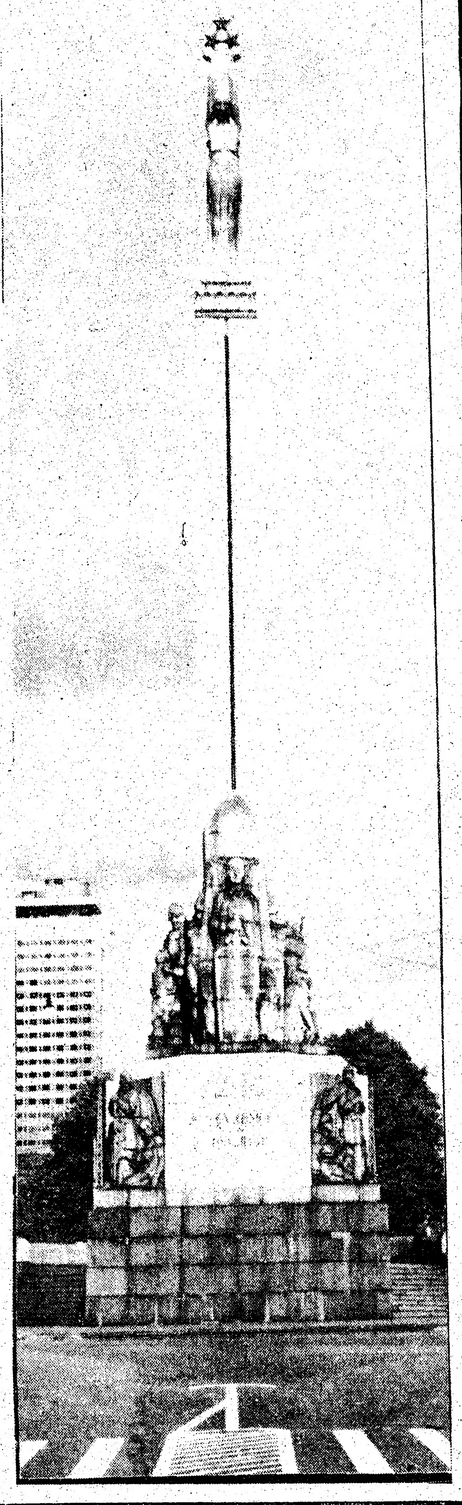

MĒS PRASĀM

1. Lai Latvijā tiktu atjaunota latviešu valoda par juridisko un obligāto valodu.
2. Atjaunot Latvijas nacionālo armiju (kas ir katras tautas morālais un fiziskais balsts).
3. Atjaunot Latvijas territorijas 1939. gada robežas (tas ir tādas, kādās Latviju atzina par suverēnu valsti Ļeņins).
4. Pārtraukt ticīgo diskrimināciju un baznīcas atkarību no valsts, kā arī dot baznīcai pilnīgu brīvību tās reliģiskai darbībai, sakarā ar vispārējo cilvēktiesību deklarāciju.
5. Pārtraukt ikvienu civilizētu valsti apkaunojošu radio raidījumu traucēšanu.
6. Likvidēt jebkuru cenzūru (kas ir tiranijas varmācības produkts).
7. Likvidēt Latvijas netradicionālās rūpniecības nozares un izraidīt nelikumīgi iebraukušos migrantus no Latvijas.
8. Nodibināt starptautisku tribunālu zem Apvienoto nāciju organizācijas jurisdikcijas, lai tiesātu noziedzniekus, kas līdzdalīgi noziegumos, kuri pastrādāti pie Latvijas sovjetizācijas.

HELSINKI '86 grupas
dalībnieki Liepājā

Pasaules Brīvo Latviešu Apvienības valdes sēdes dalībnieki Minsterē.

Labas gribas cilvēkiem pasaulē

Pēdējā laikā pasaules sabiedriskā doma ir pievērsta Mihaila Sergejeviča Gorbačova izsludinātajiem pārkārtojumiem un kā visa tā rezultātu min vairāku polītieslodzīto atbrīvošanu. Tomēr tāds uzskats nav precīzs, jo par demokratizācijas pārkārtošanās procesu ir jāuzskata visu polītieslodzīto pilnīga atbrīvošana.

Bet uz kā tad attiecās esošās pārmaiņas? Vēl nesen pasaules polītiskā arēna bija nodarbināta ap jautājumu par padomju polītieslodzītajiem. Lai noņemtu saspīlēto stāvokli, kas kā polītiski principāla barjera neļāva iegūt demokrātiskas valsts statūtu, padomju valdība arī izdarīja nelielu piekāpšanos un ar propagandas starpniecību izreklamēja to kā jaunu radikālu pārmaiņu ēru. Faktiski slimnīcās vēl joprojām atrodas sirdsapziņas paudēji. Viens no tiem ir latviešu cīnītājs par cilvēka tiesībām Gunārs Astra, kurš nu jau 19 gadus ir aizvadījis padomju cietumu kazemātos. Kā lai cilvēks ar sagrauztu veselību iztur atlikušos sešus gadus ieslodzījumā un piecus izsūtījumā, ja padomju cietumos ik uz soļa eksistē visnecilvēcīgākais VDK terrors. Gunāra Astras likteni nedrīkst aizmirst ne uz stundu, ne uz minūti, jo tas ir mūsu cīņas karogs, pēc kura mēs visi sekojam.

Mēs Latvijas cilvēka tiesību aizstāvēšanas grupa HELSINKI 86 atgādinām visai pasaules progresīvajai sabiedrībai, ka Gunārs Astra ir notiesāts par tiešu Latvijas tautas interešu aizstāvēšanu. Mēs protestējam pret necilvēcīgo tiesas spiedumu un tāpēc šā gada 1. septembrī izsludinām Gunāra Astras dekādi, apņemoties katrs izturēt vienas dienas simbolisku bada streiku, tā godinot latviešu tautas nacionālo varoni.

1. septembrī bada streiku turēs Jānis Barkāns.

2. septembrī — Eva Biteniece.

3. septembrī — Alfrēds Zariņš.

4. septembrī — Heinis Lāma.

5. septembrī — Edmunds Cirvilis.

6. septembrī — Ārijs Tomsons.

7. septembrī — Mārtiņš Bariss.

8. septembrī — Raimonds Bitenieks.

9. septembrī — Linarda Grantiņa vietā bada streiku turēs Mārtiņš Bariss.

10. septembrī — Rolands Silaraups.

AMBER PRINTERS AND PUBLISHERS
125 BROADVIEW AVENUE
TORONTO, ONTARIO
466-1514 465-7902

Alberts Eglītis

Minstere skanēja mūsu dziesmās

Tas Kungs, starodams aiz Putnu piena miglāja, trimdinieku dziesmu garam pēkšņi veltī savu dievišķīgo laipnību, jo debesīs starp mākoņiem zib saulaini logi, un tas šinī lietus vasarā ir gandrīz brīnums. Pilsētā plīvo daudz sarkanbaltsarkano karogu. Stacijas laukumā kāda sirsnīgā redzējuma pārsteigta meitene saviļņojumā skandina Virzas Karogu, un viņai apkārt ir bezgalīgi kluss jauniešu pulciņš.

Netrūkst svētku pacilātības, krāšņi dekorētu skatu, un kā puķes ielu plūsmā šur tur zied tautas tērpi. Taksametrus rotā abās valodās spilgti plakāti: ,,Minstere sveic latviešus.'' Vietējo uzmanība diendienā patīkamāka. Atklāšanas aktā 550 balsu koris dzied dziesmas, kas atbalsojas namu jumtos un kā zvani aizdun padebešos un varbūt pat aizskan līdz mājām, līdz krievu virskundzībā palikušajiem brāļiem, māsām. Sirmgalvis turpat netālu no tribīnes savam Austrālijā dzīvojošajam draugam saka: ,,... viņiem jādzird, un viņi tur dzirdēs, ko un — kā mēs te dziedam savai mīlestībai, izkļuvuši brīvībā.''

Gaisā šūpojas divarpus tūkstoši balonu, katrs sev celdams līdz aiznešanai tālumā saukļus cilvēka godam un latviešu taisnībai. No komūnistu mocītās Latvijas izraidītais aknistietis Rolands Silaraups prasa pastāvēšanu savai tautai, savai tēvzemei. Un PBLA priekšsēdis Dr. Olģerts Pavlovskis atklāšanas runā svētku dalībniekiem uzsver: ,,... Mēs neprasām varu, mēs neprasām citu mantu, mēs prasām tikai to, kas ir mūsu. Mūsu neapklusināmā prasība ir un būs: Latviju latviešiem brīvā Latvijā!'' Un tad kā mirdzošā virpulī visi esam svētku vidū: Milzt čalošana; dvēseles gavilē, ilgojas, smejas; ,,Jautrajā Odā'' satiekam radus, draugus, paziņas; cik vien ātri iespējams, izrunājam sirdis, un — steidzamies no sarīkojuma uz sarīkojumu, bet nevarot visur vienā laikā būt, paliek arī kādi neapmeklēti. Te gan tūlīt domājot par nākošo reizi —laikam 1992. gadā, nākošajiem svētku organizētājiem katrai sarīkojuma vietai vajadzētu pievienot arī precizu adresi, citādi Minsterē neminsteriešiem rodas nevajadzīga dusmīga apkārtmaldīšanās, kā šoreiz, piemēram, meklējot universitātes rajonā to vietu, kurā notika slavenais Ileānas Pētersones un Paula Berkolda koncerts.

Jaunievedums svētkos ar virsrakstu: Kāpēc ne! 6. augustā starp plkst. 12.00 un 20.00, un vēl vēlāk Minsterlandes Hallē, kad vairāk nekā 30 grupas piecās skatuvēs un visās priekštelpās atgādināja vienu dienu kaut kur gada tirgū, kurā notika Jaunsudrabiņa slavināšana, Rīgas cildināšana, trimdas dzejnieku cēliens, vairāki mūzikāli priekšnesumi, tika spēlēts teātris, rādītas okupētās Latvijas filmas, gleznoti portreti, demonstrēta fotografēšana, sekoja videolentes, sekoja plaša slīdīšu skate un daudz kas cits. Netrūka trokšņa, ne apkārt staigājošas cilvēku masas. Ja rēķina, ka katra ieeja maksāja (visai dienai) 30.00 DM, un kopā bijuši kādi 1500 maksātāji, tad šīs — Kirmes (pazīstami tautas svētki vāciešiem) materiāli atmaksājās tikpat ienesīgi kā labas bulvāra avīzes pārdošana.

Toties garīgais ieguvums par šo summu neatbilda ar interesi sagaidītajam. Katrā gadījumā trimdas literātūras cēliens šinī aplokā pavisam neiederējās, kaut arī autoru sniegums satura ziņā bija ievērojams. Klausītāju patukšā telpa un traucējošie trokšņi no ārpuses rādīja, ka mūsu dzejnieki šoreiz atradās visai vientuļā pamestībā. Par to domājot, jaunievedumu — Kāpēc ne, ja tas financiāli ienes skanošo, ja tas rīkotājiem Eiropā patīk — var paturēt tālāk, bet tanī nedrīkstētu iebāzt brīvās pasaules latviešu dzejnieku cēlienu. Tam ir jāatrod atsevišķs laiks galvenās programmas plānojumā, un turklāt — piemērotā ierāmējumā.

Kopējai svētku rotai arī trūka, ka nebija gleznu izstādes. Kāpēc? To varēja atbildēt tikai paši mākslinieki, un daļēji varbūt arī rīkotāji. Cerams, nākošos svētkos gleznotāji izstādīšanās jautājumam pievērsīsies enerģiskāk, sevišķi meklējot atrisinājumu, un mūsu gleznieciba Eiropā nepaliks kā pamalē pamests aizmirsts pabērns.

Vēl jāpiezīmē: Centra telpās patīkami pārsteidza visādi uzņēmīgi izdomā bagāti tirgotāji, kā arī mūsu apbrīnojamie daiļamatnieku stendi, kuros par labu naudu varēja iegūt labas mantas. Žēl, ka šoreiz svētkiem, sevišķi gājienā no pils parka uz Doma baznīcu, nebija vairāk demonstrātīva akcenta un atklāšanas aktā rīkotāji nebija mēģinājuši aicināt kādu redzamāku Bonnas parlamenta kristīgo partijas politiķi. Trūka organizēta kāpinājuma.

Oikūmēniskā dievkalpojumā trūka sprediķa, kas trimdas tautiešiem tik drīz neaizmirstos. Vispār, ļaužu arī bija kāds tūkstotis mazāk nekā pirmajā reizē, un tomēr mums pašiem šie svētki bija atkal jauns garīgs mirdzējums nākošiem gadiem.

No atsevišķiem notikumiem jāpiemin DV svētbrīdis svētdien, 2. augustā pie pulkveža Januma kapa Lauhaides kapos, kā arī DV draudzības satikšanās 6. augusta pēcpusdienā Vīnburga restorānā. Satikās kādi 300 tautieši no tuvām un tālām malu malām, un ja vien telpas būtu drusku plašākas vai ārā tobrīd nelītu, būtu mirdzējis vairāk saules, tad dalībnieku skaits būtu bijis arī daudz kuplāks, jo dzīvi palikušajiem vecajiem kara zēniem pēkšņi gribas atcerēties un kopā pakavēties senās un nesenās atmiņās. Sapulcējušos uzrunāja DVCV priekšsēdis J. Frišvalds, un — iepriecināja Čikagas Piecīši ar kvalitātīvu programmu un profesionālu uzstāšanās māku.

Tāpat atzīmējama dažu veco elksniešu pēkšņā satikšanās Minsterlandes Hallē īsi pirms apvienotā koŗa koncerta.

Starp sarīkojumiem sevišķu uzmanību pelna Alfreda Kalniņa operas Salinieki koncerts mēs: brīžiem pacilātībā gavilēdami, reizēm saviļņojumā lielākā pateicība pienākas Ņujorkas latviešu diriģenta Andreja Jansona uzdrīkstēšanās lielumam un gandrīz neticamajai uzņēmībai. Jākonstatē, ka bez Austrālijā dzīvojošiem latviešiem Dziesmu svētki Eiropā nav vairs nemaz iedomājami. Piemēram, bez Skaidrītes Darius — Saules jostas ansambļa, Ulža Siliņa humora un satiras rēvijas — ,,Tu esi Minsterē, mans draugs'' un Sidnejas teātŗa. Arī citādi kuplais svētku apmeklētāju skaits no tālās pasaules malas rīkotājus un mūs, eiropiešus, iepriecina vienmēr vairāk.

Sākumā kaut kur gan ielās kādi vācu ,,ausenseiteri'' mēģinājuši plēst mūsu svētku plakātus, bet beigās nobijušies, aizmukuši... Galvenos sarīkojumos esot bijuši arī pāris nelūgtu Rīgas funkcionāru. Kāds viņu uzticības cilvēks ,,piemiņai'' bez atļaujas pat centīgi fotografējis svētku dalībniekus, un pa naktīm manīti, ka pazuduši Bonnas, Diseldorfas virzienā, lai nākošā dienā atkal parādītos. Interesanti, kāpēc šie sarkanā režīma kalpi (turklāt visi trīs būdami latvieši) to darīja tik zaglīgi un tautas svētkos palika bez prieka, bez draugiem, palika ļoti vientuļi, un nejutās tāpat kā katrs mēs: brīžiem pacilātībā gavilēdami, reizēm saviļņojumā noslaucīdami arī radušos asaru. Vai Rīgā viņiem pēc atgriešanās būs varbūt tūlīt jāiesniedz saviem priekšniekiem krievu valodā uzrakstīts briesmu stāsts par dzirdēto, pieredzēto, novēroto pilsētā un brīvo latviešu centra mājā Minsterē — augusta pirmajā nedēļā, 1987. gadā?

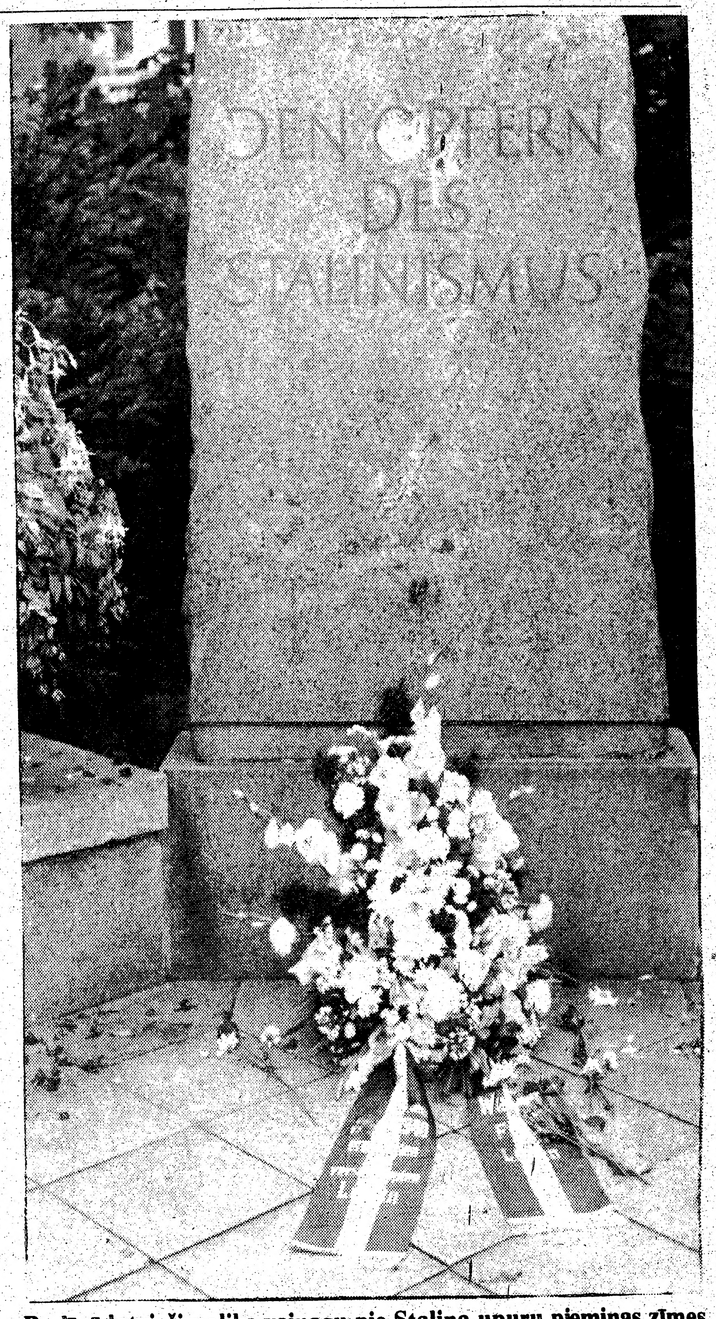

Berlīnē latvieši nolika vainagu pie Staļina upuŗu piemiņas zīmes.
Foto L. Niedre

Svētki ir aizdancoti, aizdziedāti. Mūsu garīgo svētdienu svētot — ticību stiprināja dziesmas un lūgšanas. Berlīnē klausījās latviešu simtkārtīgajās balsīs, mūsu dziesmas apbrīnoja, par mums runāja. Dievs, svētī Latviju dziedājām, un dzirdējām himnu aizdunam augstu debesīs uz tēvzemes pusi. Mūsu pulcēšanās parādīja, cik daudz dzīvas sirsnības, cik liela kopā turēšanās, un ka trimdas neapskaužamais smagums vēl nav spējis salauzt, bet gan ir mūs saliedējis, kaldinājis stiprākus. Viss tas nu kā varavīksne ir satinies spīdošā, jaunā pasakā un atmiņu kamolā.

Koristu netrūkst. Iepriecinošus solistus var piedzīvot koncertos. Jaunība ar sidrabainiem spārniem ceļas savam lidojumam saulainā tālumā. Komponisti strādā. Nacionālā lirika plaukst un zied. Jaunrade nav apsikusi. Mēs savu atbrīvošanās kauju turpinām ar dziesmām, ar drošu garu, un tie ir efektīvāki ieroči cīņas uzvarēšanai nekā okupantu cietums, draudēšana un vara.

Pašaizliedzīgie svētku organizēšanas darbinieki, tāpat koŗu diriģenti pelna atzinību un paldies. Iegūtā pilsētas taksometru šoferu draudzīgā uzmanība paliks neaizmirstama īpatnība, kāda nav piedzīvota nekur citur. Minsteres vārds vispār kādreiz Dziesmu svētku vēsturē tiks dokumentēts ar zelta burtiem Latvijā, vēl tikai jāiztur laiks — pārdzīvojot nežēlīgo tautas ienaidnieku.

Latviešu daiļamatnieku savienība Kanadā
atsāk kursus Latviešu Centrā:

1) Aušana (stelles); 2) Latviešu tautas tērpu un balto darbu darināšana. Pieteikšanās līdz 20. septembrim pie O. Turķa, tel. 225-4390, vai kursu vadītājas Z. Enzeliņas, tel. 889-8354.

Vēlos pirkt
bērna lieluma (12—14 g.v.)
Latvijas tautas tērpu.
Lūdzu zvanīt 423-6780, Toronto.

Vilis Hāzners

Mīnu novākšana turpinās

Ja Persijas jūrā ar Irānas mīnu novākšanu cīnās ASV valdība, pie tam samērā sekmīgi, tad ,,mīnu'' novākšana Gorbačovam un viņa vasalim Pugo ,,pārkārtošanās jūrā'' arvienu vēl sagādā daudz grūtību. Mums, saprotams, visvairāk interesē šie darbi Pugo valstībā — mūsu dzimtenē.

Šim tematam atkal 25. jūlijā Rīgā bija veltīts Latvijas KP CV plēnums tikai ar vienu darba kārtības jautājumu *,,Par Republikas partijas organizācijas uzdevumiem, kas izriet no PSKP CK 1987. gada jūnija plēnuma lēmumiem par pārkārtošanās padziļināšanu un kardinālu ekonomisma reformu.''*

Tātad kā Maskavā sauc, tā Rīgā **atskan,** kā tas notiek jau 70 gadu! Rīgā, kā vienmēr, galvenais runātājs bija Boriss Pugo atkal vairākas stundas gārajā runā, likdams tai virsrakstu *,,Rīkoties droši, ar praktisku darbu padziļināt pārkārtošanos'',* tā savā atklātībā no jauna atzīdamies, ka šī ,,padziļināšanās'' arvien vēl klibo.

Savu runu Pugo uzsāka, ,,uzsizdams'' uz pleca dažiem saviem uzticīgākajiem pavēļu pildītājiem,, teikdams, ka ,,pārkārtošanās joprojām padziļinās un pieņemas spēkā'', kaut vēlāk nācās apliecināt, ka šis spēks ir vēl gauži vājš. Runā izskanēja, ka noteikti nepieciešams pārvarēt birokratismu, demokratisma ražošanas vadības principus; kaut gan jau esot ievēlēti ap 6.000 dažāda līmeņa vadītāju, bet vēl arvien trūkstot kārtības kadru darbā un vadītāju garīgajā dzīvē; neesot vērienu sociālistiskajās sacensībās, nepildot uzņemtos plānus un viss notiekot pārāk gausi, pretēji partijas vadības prasībām...

Tautas saimniecībā vienīgais pozitīvais esot lopkopības produkcijas pārsniegtais iepirkumu plāns. Labi strādājot arī celtnieki, kaut rezultāti neuzrādot kvalitāti, ko nekādā ziņā nevarot uzskatīt par vērtīgu panākumu. Produkcijas reālizēšanas plānu esot palicis parādā 51 uzņēmums, un summārais parāds vispār pieaudzis par 44,6 miljoniem rubļu. Apmēram puse no lielajiem rūpniecības uzņēmumiem nav izpildījuši līgumsaistības (Pugo nosauca visus to vadītājus un partijas komitejas sekretārus vārdā, un visi tie bija tikai krievi!).

Kur vaina meklējama? To Pugo atzīmēja šādi: ,,Galvenais iemesls meklējams vispirms organizatoriskā un ekonomiskā darba nepilnībās, daudzu saimniecisko darbu vadītāju gausumā, viņu neprasmē un vietām arī negribēšanā pārkārtoties, apzinīgi parādīt iniciātīvu, izpildīt pieņemtos lēmumus un savas saistības''. (Te arī uzzinājām, ka VEF jaunais direktors ir I. Bražis). Sekoja arī citu rūpniecības uzņēmumu ,,svētīšana'', pieminot, ka trūkst labu darba roku, ir izejvielu un materiālu trūkums un ka notiek samierināšanās ar ražošanas paplašināšanas tempu samazināšanos.

Runā arī uzsvērta, ka ne pašātrinās zinātniski tehniskais progress, ražošanas aparātu konstrukcija un tehniskā modernizēšana. Vēl arvien republikā esot pārāk daudz novecojušu, mazefektīvu darba iekārtu, tās nenomainot, un līdz ar to ražošanas pamatfondu nolietojams esot palielinājies jau par 46%.

Pārkārtošanās prasības tiekot vāji izpildītas, no 100 paredzēto ,,iecirkņu'' automatizēšanas esot paveikti tikai 21, no paredzētiem 257 rūpniecības robotiem ievesti tikai 29, no 200 mechanizētās plūsmas un automatiskās līnijas uzstādītas tikai 41 un tt. Nekur ne ar vārdu Pugo nepieminēja, ka šī vaina vairāk slēpjas Maskavā, nevis Rīgā, bet to jau nedrīkst teikt! Republikas noliktavās gan stāvot šādas iekārtas par 44 milj. rbļ. vērtībā, un gausumu to izvietošanā tāpēc uzskatīja par vietējo vainu. Uzstādītās iekārtas arī esot jau nolietojušās par 50%, acīm redzot aiz neprašanas ar tām apieties! Gorbačova norādījumi visu veikt steidzamā kārtā esot taču jāpilda! (Kā tad citādi? VH)

Tad sekoja garāka runas daļa, atkal visus ,,svētījot'' vārdos, kā ministrus, tā daudzus rūpnīcu un pārkārtošanās darba darītājus; savu bārienu dabūjuši arī zinātnieki, sevišķi, ka uzņēmumi nepārejot uz divu un trīs maiņu darbu. Tas notiekot pavisam slikti. No iecerētā daudzos kollektīvos neesot izdarīts nekas! Citās vietās pat daudz kas no paredzētā un bijušā pat samazinājies. Šāds stāvoklis izplatīts par visu republiku.

Par darba kvalitāti arī komūnisti nedomājot, kad tikai kaut kādi tas padarīts. RAF un Liepājas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcā darbus veicot tikai 14 līdz 20% no produkcijas! Tika vēl minēti daudzi uzņēmumi, kur gada sākumā tikpat kā nepadarot nekā, bet uz gada beigām saraujot ar virsstundām nokavēto un tā ražojot tikai brāķi. Tikpat kā nekur netiekot kvalitāte uzlabotą, trūkstot apziņas, esot daudz liekvārdības, valdot nolaidība, izšķērdība un neorganizētība.

Šis rūpnieciskās pārkārtošanās temats bija bargs un norādīja, ka vēl arvien ,,kā zemūdens, tā virsūdens mīnu'' ir pārāk daudz, un tikpat kā neviena laba vārda Pugo pārkārtošanas virzienā nemācēja pateikt. Bija tikai bārieni, arī brīdinājumi par atbildības prasīšanu, bet nekur netika minēts, ka sen būtu jau laiks nomainīt šos nevarīgos sveštautiešus, kas neko ne dara, ne prot un var izdarīt! Gan solījums ,,pāriet uzbrukumā'' pret šiem neparašām bija diezgan draudīgs.

Labu daļu runas Pugo veltīja ekoloģijas problēmām. Savu norādījumu dabūja par dabas piesārņošanu atbildīgās rūpnīcas. Bet šīs problēmas jau diendienā palielinās, liekas, ka tā bija vairāk runāšana ,,pa tukšo''.

Pēc tam sprieda par daudziem svarīgākiem pārkārtošanās uzdevumiem, proti, ļaužu nodrošināšanu ar pārtiku. Kaut gan esot jūtama zināma stāvokļa uzlabošanās, taču darba spraigums šajā virzienā vēl esot par gausu. Vēl arvien pastāvot iespējas lauksaimniecības ražošanas sfairās visos sovchozos un kolchozos, labības ražošana līdz 1990. gadam jāpalielina izmantojamās zemes platības ziņā par 230.240 tūkstošiem ha, un labības ievākums jāpalielinot līdz 2 milj. 300.000 to. (par to gan runāts jau gadiem ilgi, VH).

Mūs visvairāk pārsteidz Pugo pamācība, ka daudz lielāka vērība jāpievēršot personisko palīgsaimniecību papildināšanai un palielināšanai! Netieši rodas jautājums, vai tā jau nav partijas atzīšanās, ka neatkarīgas lauksaimniecības, tātad vecās viensētas, nepiedzīvo savu atdzimšanu un kolektīvās savu norietu?

Pugo atzīstas, ka tādas jau daudzos rajonos tiek iekārtotas un darbojas sekmīgi, bet gan rajonu vadībā, it sevišķi Valmieras, Gulbenes un Ludzas rajonos, tās traucējot un nepalīdzot tām ,,augt un zelt''. Pašreiz šīs pašu lauku saimniecības spējot tautu apgādāt ar gaļas ražojumiem tikai par 46%, bet tas esot par maz. Tātad šīm palīgsaimniecībām būtu jāpaēdina visa tauta! Pugo uzsvēra, ka šīs palīgsaimniecības esot tiesību ziņā jāpielīdzina kollektīvajām saimniecībām. Visās tiesībās! Kollektīvo saimniecību vadītāji tās nedrīkstot viņu darbā traucēt, bet gan tām esot jāpalīdz paplašināties.

Tas bija pats jaunākais Latvijas laukos, un mūs var tikai iepriecināt, ka arī KP sāk apjēgt savu stulbās kollektīvizācijas bankrotu. Grūti iedomāties, ka to būtu izgudrojis tikai Pugo.

Savā runā Pugo pievērsās arī dzīvokļu problēmu atrisināšanai. Tas esot lielākais uzdevums. Kaut gan esot celtniecībā neliels progress, temps pieaudzis tikai par 12%, un tas esot daudz par maz, lai īstenotu uzdevumus — līdz 2000. gadam katrai ģimenei sagādāt dzīvokli. Par kaut kādu progresu runāt esot nevietā, plāns pat nav izpildīts Gulbenes, Dobeles, Valkas, Krāslavas, Stučkas un Cēsu rajonā. Rindas pēc dzīvokļiem arvien pieaugot, nevis samazinoties! Līdz 2000. gadam plānu izpildīt nevarēšot. Visur jāceļ ātrāk, it sevišķi Rīgā, Liepājā, Ventspilī un citās pilsētās.

Darbs jāorganizē trīs maiņās, un dzīvokļu centniecība saimnieciskā kārtā (privāti) šogad jāpalielina vismaz 1,4 reizes. (Turpinājums sekos)

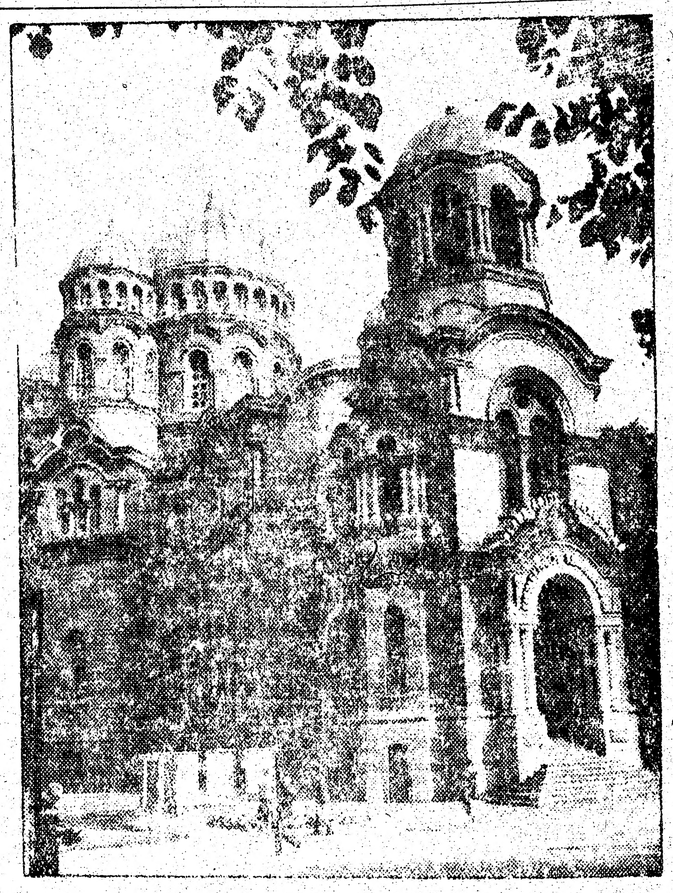

Pareizticīgo baznīca Rīgā pārvērsta par teātri.
(The Toronto Star)

Pie Rīgas galvenās stacijas laiku ar panku matu audzēšanu privātā uzņēmībā nosit progresīvi jaunieši.
(The Toronto Star)

TORONTO ZIŅAS

Lasītāju un organizāciju ievērībai!

Lūgums ziņas par notikumiem Toronto nodot H. Miķelsonam (447-9861) vai V. Sidarei (766-2261).

● 22. septembrī Kristus Dārza iemītnieki rīko jauku pēcpusdienu ar pašu sagatavotiem priekšnesumiem un kafiju. Visi laipni ielūgti. Ieinteresētiem gādās par transportu. Lūdzu pieteikties Kristus Dārzā, tel. 832-3300 līdz 20. septembrim.

● Rudens sezonai tuvojoties LPB Kanadas kopa turpina vasaras mēnešos apsikušo darbu. To atjaunoja ar tradicionālo Tupeņu saietu Purvainē, ar kopas biedru jaunāko darbu lasījumiem un pārrunām. 20. septembrī plkst. 16:00 Toronto latviešu centrā Preses kopas sarīkojums rakstnieces Irmas Grebzdes 75 mūža atcerei ar īpašu programmu un pašas jubilāres stāstījumu. Atlikums paredzēts dāvanai gaviļniecei. 31. oktobrī pl. 18:00 paredzēts Rīgas vakars DV namā ar priekšnesumiem Rīgas gaisotnē, kā Švarca kafejnīcu un citām mūsu galvaspilsētas senajām iezīmēm. Bija paredzēts arī liepājnieku vakars, iespējams vēlākam laikam, ja būs vēlēšanās tādu rīkot. Daudzi Preses kopas dalībnieki darbojas arī LNAK Kultūras padomē, kas plānojuši vākt aprakstus par latviešu ikdienas paražām, kuŗas savācot un sakopojot varētu būt vērtīga dāvana mūsu jaunajai paaudzei. Preses kopa savā aprakstā aicinājusi par šo projektu padomāt un savas atmiņas pierakstīt.

● DV Toronto nodaļas valdes sēdi 3. septembrī nodaļas namā, klātesot valdes locekļiem un revīzijas komisijas loceklim, vadīja priekšsēdis Z. Akots. Sēdes gaita sastāvēja no valdes locekļu ziņojumiem, nodaļas darbības un sabiedriskās dzīves norišu izvērtēšanas, apbalvojamo izraudzīšanas un piešķīrumu apstiprināšanas. Saulaines Kritušo kaŗavīru pieminekļa pārvaldes izmaksāts iepriekšējā sēdē piešķirtais $1000.- jauna karoga masta iegādei, kā arī izmaksāti citi piešķīrumi par kuŗiem minēts iepriekšējās sēdes atreferējumā. Nodaļas gada svētkos, kā jau iepriekš ziņots, svētku runu teiks Aleksandrs Sprūdžs no Otavas, bet programmā dziedās soprāns Ženija Vītola. Nodaļa ir izgatavojusi zilus treniņa krekls (sweat shirt) ar DV emblēmu un Toronto uzrakstu.Tos var iegādāties ikviens DV organizācijas atbalstītājs par $15.-. Valdes locekļi piedalījušies nacionāli — politiskos sarīkojumos un veikti rutīnas pienākumi.

● Septembrī darbu uzsākusi pianistes Irisas Purenes klavieru mūzikas studija Toronto. Mākslinieces beigusi Emīļa Dārziņa speciālo mūzikas skolu pie Jāzepa Vītola Latvijas valsts konservātorijas 1962. gadā un minētās Konservātorijas klavieru fakultāti kā pianiste un paidagoge 1967. gadā.

Studiju laikā Konservātorijā kā arī pēc tās beigšanas strādājusi minētās mācību iestādēs savās profesijās līdz iecelošanai Kanadā 1986. gadā. Tagad ir nodarbināta kā pianiste Toronto karaliskajā Konservatorijā. Studijā var pieteikties interesenti lai mācītos mūziku savam priekam vai arī lai apgūtu profesionālu klavieŗspēli pēc Konservātorijas programmas. Tuvākai informācijai par Irisas Purenes mūzikas studiju, lūgums zvanīt 469-5544.

● Latviešu pensionāru apvienības pirmais saiets šajā sezonā notika ,,Apvienības galvenajā mītnē'' — Latviešu namā, 3. septembrī, piedaloties ap 170 dalībniekiem. Saietu ievadīja mācītājs F. Kristbergs ar svētbrīdi, kuŗam sekoja pensionāru kora dziedātas 5 dziesmas diriģenta E. Ārgala vadībā un apvienības priekšnieka R. Bērziņa uzruna. Viņš sniedza īsu pārskatu par 3 dienu konferenci Guelph'ā, kuŗā kopā ar J. Galēju piedalījies amata pienākumos. Līdzīgā konferencē Toronto piedalījušās Herta Lāma un Biruta Skujiņa. Viņš arī uzteica rokdarbniekus, kuŗi piedalījās Kanadas Nacionālajā izstādē iekārtotā novietnē, izpelnoties vērtētāju atzinību. Sarīkojumu daļas vadītāja B. Komarovska griezās pie klātesošiem ar aicinājumu būt aktīviem un ņemt dalību pensionāru saietu pasākumos — korī, tautas dejās, teātrī, rokdarbos un citur. Saietā 17. septembrī, aktrise Anete Bencone referēs par tematu Valoda un runāšana. Jāpiebilst, ka šis referāts solās būtu sevišķi interesants, jo referente ir pazīstama latviešu sabiedrībā kā labas un skaidras runas māksliniece. ...Ons

EDMUNDAM PULCIŅAM 60 gadu

Šinīs dienās savā mājā Hamiltonā E. Pulciņš ģimenes un draugu vidū atzīmēja 60. dzimšanas dienu. E. Pulciņš dzimis 1927.g. 25. augustā Tirzas pagastā. Kā lielam vairumam latviešu, tā arī E. Pulciņam kaŗa biķeris nav pagājis secen. Viņš iesaukts vācu armijas gaisa izpalīgos. Pēc kaŗa dzīvojis Mērbekas nometnē un pēc tam izceļojis uz Kanadu, dzīvodams sākumā Toronto, pēc tam Hamiltonā. Ir nenogurstošs DV darbinieks, sākumā DV nodaļā, pēc tam DV Kanadas valdē. Ilgus gadus dzied DV vīru korī. Par nopelniem DV organizācijas darbā apbalvots ar DV nozīmi zeltā. Ģimenē meita un dēls. Sieva Nora ir Kanadas vanadžu vadītāja. E. Pulciņš ir korporācijas Vendia saimes biedrs.

DVTK viesizrādes un turpmākie iestudējumi

Ar pašreizējo iestudējumu Daugavas Vanagu teātris Kanadā š.g. 3. un 4. oktobrī viesosies Vašingtonā un Priedainē, bet 10. un 11. oktobrī sniegs izrādes Grand Rapidos un Čikagā, izrādot M. Zīverta viencēlienus: Riebeklis, Sievasmāte un Divkauja. Paredzētas izrādes arī vēl citos latviešu centros.

Šīs lugas DVTK izrādīja Toronto š.g. 24. un 25. aprīlī, tās noskatoties ap 350 apmeklētājiem. Par minēto uzvedumu šī laikraksta recenzents K. Sidars raksta: ,,Jāpriecājas par Gunāra Vērenieka labo režiju un DV teātŗa aktieŗu spēli jau gluži profesionālā līmenī, kādus vārdus nācies dzirdēt arī latviešu centros, kur šis teātris ar savām izrādēm viesojies.''

M. Zīverta viencēlienu ansamblī piedalās Sandra Cifersone, Ilga Freija, Juris Freijs, Gunta Krūmiņa, Imants Lapiņš, Andris Leja, Valdis Martinsons, Kārlis Rēvalds un Vija Vare. Režisors Gunārs Vērenieks, dekorātors Valdis Vare. Teātris drīzumā atsāks mēģinājumus, lai sagatavotos viesizrādēm.

Parallēli DVTK uzsāks iestudējumu gadskārtējam Ontario Daudzkultūru teātŗu festivālam, kuŗā DVTK savu izrādi, kas arī būs pirmizrāde, sniegs š.g. 7. novembrī. Sākumā iecerētā Moljēra luga Iedomu slimnieks ir atlikta uz nākamā gada rudeni sakarā ar tulkojuma grūtībām, kuŗas nebija iepriekš paredzamas. Tā vietā teātris izvēlējies sidnejieša Ulža Siliņa lugu Kade pārnāksi, bāleliņ.

Šī luga pirmo reizi izrādīta 1982.g. 5. jūnijā Sidnejas Latviešu teātrī Imanta Sveiņa režijā. Turpmākie uzvedumi bija 22. teātŗu festivālā Melburnā un Rietumkrasta 9. Dziesmu svētkos Portlandē, ASV. Šī būs otra U. Siliņa luga DVTK uzvedumā: Teātris pagājušā gadā izrādīja šī autora drāmu Ir akmeņi raud. Arī šo U. Siliņa lugu iestudē G. Vērenieka režijā.

1988.g. pavasarī DVTK sāks sagatavot Gunāra Griezes jauno drāmu Pa aizaugušām takām. Šis būs trešais G. Griezes darbs DVTK iestudējumā. Viņa agrāk izrādītās lugas bija Te runā Stariņš un Atkal atraitnis. Pa aizaugušām takām ir dziļa rakstura skatuves darbs, kuŗa darbība mūs aizved dzimtenē, atspoguļojot dzīvi brīvās Latvijas pēdējos gados un krasās pārmaiņas okupantu laikos. Tie, kas šo lugu ir lasījuši, par to atsaucas ļoti pozitīvi. Pa aizaugušām takām būs 8. Vispārējo latviešu Dziesmu svētku ASV svētku luga, ko izrādīs Indianapolē DVTK.

M. Zīverta — ,,Divkauja'' Sandra Cifersone un Vija Vare.

Pretēji līdzšinējiem Toronto Dziesmu svētku teātŗu uzvedumiem, kuŗos tēlo dažādu ansambļu aktieŗi, DVTK uz Indianapoli ir aicināts kā teātŗa vienība. Svētku lugas režisors būs Gunārs Vērenieks.

Kaut arī DVTK nav izvairījies no lugu tulkojumiem, taču pārsvarā ir trimdas latviešu autori. Tā pēdējos 10 gados DVTK repertuārā būs bijušas divas Mārtiņa Zīverta lugas, divas Ulža Siliņa un trīs Gunāra Griezes darbi. Šai posmā arī gandrīz viss režijas darbs ir iznests uz Gunāra Vērenieka pleciem. Par to viņš 1985.g. ieguva PBLA Kultūras fonda balvu. Praktisko teātŗa vadību veic Valdis Martinsons un pieci vēlēti valdes locekļi.

Kanadā DVTK parasti savas viesizrādes sniedz Montrealā, Otavā un Hamiltonā, bet ASV viesojas Vašingtonā, Priedainē, Grand Rapidos un Čikagā. Izrādes sniegtas arī Klīvlandē, Kalamazū un Detroitā. Citi latviešu centri ir vai nu nedēļu nogaļu braucienos grūti sasniedzami, vai arī nevar nosegt teātŗa ceļa izdevumus. Taču DVTK cer, ka no mazākiem latviešu centriem tautieši var aizbraukt uz tuvāko izrādes vietu. To, piemēram, ir pierādījuši Londonas (Ont.) latvieši, kas vairākos gadījumos organizēti ieradušies uz DVTK izrādēm Hamiltonā vai Toronto. Šādām grupām DVTK ar prieku būtu ar mieru piedāvāt arī atlaidi ieejas cenās.

DVTK cer uz kuplu apmeklētāju skaitu M. Zīverta viencēlienu izrādēs un sola teātŗa kvalitātīvu sniegumu, pie kāda jau skatītāji ir pieraduši un sagaida no Daugavas Vanagu teātŗa Kanadā. J.F.

Whitby, Ont.,
pārdodama 5 istabu vienstāvu ķieģeļu māja
ar izbūvētu pagrabu, garāžu un lielu izdaiļotu skaistu dārzu. Īpašnieki latvieši. Māja labi kopta un uzturēta, tuvu skolām, transportam un iepirkšanās centram. Prasītā cena $149,900.00.
Tuvāka informācija:
S. Apinītis (A. Stikuts Realtor)
752-1770, mājā 439-5061.

Indra Gubiņa

Tā trakā Maķedonija

(Beigas)

Braucot tālāk, varējām labi redzēt moderno Splitu — milzīgas, pelēkas un neizteiksmīgas augstceltnes. Kastes! Starp tām droši vien varēja maldīties tāpat kā pilī iestaigāto šauro eju mudžeklī. Te viss vienāds.

Drīz vien nogriezāmies no skaistā Adrijas krasta, lai turpinātu ceļu uz Sarajevu zemes iekšienē. Apkārtne kļuva kalnaināka, vēl nabadzīgāka un akmeņaināka. Reti vairs varēja redzēt kādu māju. Kur cilvēki šeit ņēma ūdeni? Nellija stāstīja, ka kalnā esot liels ezers — no tā. Laikam ezers lielajam sausumam tomēr daudz palīdzēt nespēja, jo daudzās vietās dega kalnainā apkārtne. Melni dūmi kā negaisa mākoņi palika guļam starp kalniem, un vietām liesmas pietuvojās ceļam draudīgā tuvumā. Dega viss — koki, krūmi, sausā zāle. Vienu brīdi šķita, ka tālāk netiksim, bet šoferis brauca, cik ātri vien iespējams. Kāda ceļa līkumā stāvēja pāris ugunsdzēsēju mašīnas, bet paši dzēsēji par degšanu nelikās ne zinis. Viņi mašīnas ēnā atlaidušies spēlēja kārtis.

Jo tālāk attālinājāmies no Adrijas piekrastes, jo pelēkāka kļuva diena, un, pārbraucot lielākai kalnu grēdai, iebraucām it kā citā gada laikā — aukstā, miklā rudenī.

Sarajevo iebraucām vakarā, kad krēslā apkārtni maz vairs varēja saredzēt. Mūs novietoja modernā viesnīcā, kas 1984. gadā tika celta ziemas olimpisko spēļu viesiem. Likās — šeit nekā netrūkst! Visā mūsu ceļojumu laikā šī bija vienīgā viesnīca, kas nelikās tukša. Dažādas tūristu grupas nāca un gāja, un vienā pēkšņi es pamanīju Dubrovņikos pazaudēto Mārtiņkundzi. Piegāju aprunāties, kā tad veicies pa ceļojumu un kur viņa īsti bijusi? Lieliski, lieliski, viss bijis jauki un skaisti! Bijusi lielās pilsētās — Budapeštā, Vīnē un vēl kaut kur, laikam Bulgārijā, viņa tos svešos vārdus nevarot atcerēties. Apprasījos, vai kāds atmainījis viņas atpakaļlidojuma biļetes datumu, kuŗu Dubrovņikos tas puisis aģentūrā pārrakstīja uz to pašu, kāds ir mums? Brīdi Mārtiņkundze manī stīvi skatījās, tad iesaucās — ai nē, es to pavisam biju aizmirsusi! Jāparunā ar gidu! Un viņa aizmetās projām.

Pēc vakariņām tāpat klīdām pa viesnīcu, apskatīdami tās greznību, domās jautājot, vai to nabadzīgo mājiņu iedzīvotāji, kuŗi tur kalnos kaut kā dzīvību izvelk, vispār spēj iedomāties, ka viņu zemē ir šādas mītnes? Pabrīnījāmies, kā visā ceļojuma laikā neesam satikušas neviena latvieša. Un tieši tajā brīdī izdzirdam skaidru saucienu: Pagaidi drusciņ! Divas tautietes no Grand Rapidiem. Brīdi parunājāmies, dalījāmies mūsu un viņu ceļojumu iespaidos un pieredzē.

Nākamais rīts atausa vējains, pelēks un auksts. Savā ziņā mūs pārņēma pilsētas gide, ļoti izskatīga, bet samērā garlaicīga stāstītāja, rādīdama vienu no lielākajām mošejām, pie kuŗas ārdurvīm ilgi stāvējām un salām. Tad mūs aizveda uz kādreizējiem karaliskajiem zirgu staļļiem, kuŗos tagad iekārtoti pilsētas valdes darbinieku biroji un restorāns, kuŗā servējot tikai vietējos ēdienus. Lai mēs pamēģinot!

Visur šeit manāma turku ietekme, jo sevišķi bazārā, jeb kā te to sauc — Baščarsijā, kur Kapara ielā turki jau kopš 17. g.s. kaļ un veido kapara traukus, krūzes, skaistus šķīvjus — ar sidraba pavedieniem rotātus. Šo māku jeb amatu viņi stingri tur savās rokās, kā teikt — tēvs māca dēlu, un tas tālāk savu dēlu. Kaparkaļi ieņēmuši samērā īsu ieliņu, bet tā ir viena no galvenajām tūristu vietām. Tirgū vēl interesanti pavērot ādas apavus, kas virknēs sakārti. Ir visādas koši izstrādātas čības, bet ir arī gandrīz vai latviskas pastaliņas.

Gide mūs vēl izvadā pa senu baznīcu, mūzeju un tad uz vēsturisko vietu — Principa tiltu. Pelēkā stūŗa mājā atrodas mūzejs. Uz ielas pie stūŗa cementā pēdas un plāksne Gavrīlo Principi piemiņai, kas 1914.g. 28. jūnijā šajā vietā nošāva Austroungarijas kroņprinci Franci Ferdinandu un viņa sievu, un tālākās sekas izraisīja I Pasaules kaŗu. Jā, te nu mēs stāvam tādā vēsturiskā punktā. Ja šis puisis nebūtu šāvis, vai kaŗš būtu sācies, vai Latvija bez kaŗa jebkad būtu bijusi brīva valsts? Kas lai zina, kā būtu bijis, zinām tikai, kā bija, kā ir.

Pēc šīs dzīvās vēstures stundas klīstam katrs uz savu pusi. Staigājam pa bazāru, līdz uzklīstam atkal pie rādītajiem karaliskajiem staļļiem. Mums gribas ēst, un mēs gribam baudīt kaut ko šai zemei tipisku. Staļļi, protams, tagad izbalsināti, taču vietām telpās atstāti baltie akmeņi, kamēr citās vietās kārtīga koka grīda. Uzraksti vietām kilirlika burtiem (Bosnijā tos visur lieto), vietām arabiski. Pie stabiem veciem lāktuŗiem līdzīgas spuldzes. Viss tāds senlaicīgs, tomēr tīrs un kārtīgs. Galdi pārklāti rakstainiem galdautiem, bet, kad mēs piesēžamies, viesmīlis tam pāri pārklāj mirdzoši baltu drānu. Sarunāties gan lāga neveicas. Viens viesmīlis nedaudz saprot vāciski, ēdienu pasūtinām, un tas ir garšīgs. Viesmīlis katrā ziņā grib servēt arī šlivovicu. Ja jau ēdam tādā tipiskā vietējo vietā, tad jānogaršo arī viņu tipiskais dzēriens. Mēs tomēr ļoti piesardzīgi pa visām piecām pasūtinām tikai divas mazas glāzītes. Laikam smaka šim dzērienam briesmīgāka par garšu. Ja vēl pa virsu uzdzeŗ stipro turku kafiju, tad vienreiz mūžā tādu dzērienu var arī pagaršot.

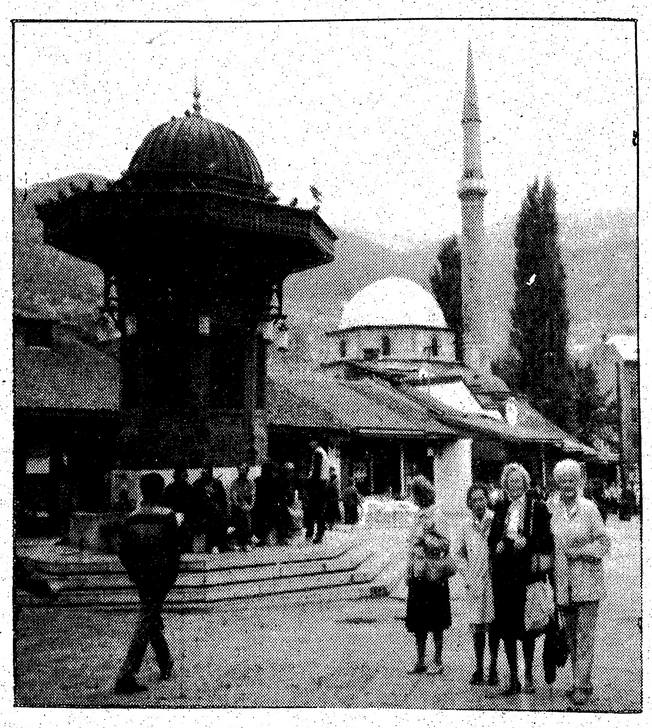

Sarajevo.

Šī ir mūsu pēdējā diena Jugoslavijā, rīt jau lidosim atpakaļ uz Toronto. Zinām, ka naudu izvest nedrīkst, bet arī zinām, ka lidlaukā vēl būšot jāmaksā kaut kādas takses. Skaitām naudu, cik palicis, cik vēl varam izdot. Iegādājamies atmiņai skaistos kapara šķīvjus. Citur tādu nav! Kad nauda izdota, mierīgi varam doties atpakaļ uz viesnīcu, vērojot pilsētu. Tā atrodas tādā kā blodā, jo visapkārt tai kalni. Kopš olimpiskajām spēlēm te daudz kas sabūvēts, sakopts un varbūt tādēļ Sarajevo ir šeit viena no modernākajām pilsētām. Interesants un skaists gan architektoniskā, gan eksponātu ziņā ir pilsētas mūzejs. Atsevišķās ēkās iekārtots etnografiskais un folkloras mūzejs, tā labāk ļaujot izprast vietējo iedzīvotāju tagadējo un seno dzīves veidu, pieņemto un pārņemto no turkiem, kas nu saaudies ar bosniešu tradicijām.

Ir pienācis pēdējais vakars visai grupai kopā. Ēdam vakariņas atsevišķā istabā, pēc tam fotografējamies, dziedam, pasniedzam velti gan šoferim, gan mūsu gidei Nellijai. Pārējie rīt no rīta dosies uz Dubrovņikiem, bet mēs, piecas latvietes, lidosim uz Belgradu, lai no turienes sāktu ceļu atpakaļ uz Kanadu. Tikai tagad pašā vēlā vakarā Nellija mums pasaka, ka lidlaukā takse būšot jāmaksā dolaros un ka par vietējo naudu praktiski tur nekā nevarot pirkt, lai mēs izdodot to labāk vēl šeit. Bet šeit jau nav ko pirkt! Nu gan pienākuši laiki, nauda ir, nezinām, ko ar to iesākt!

(Turpinājums 12. lp.)

SENĀS BALSIS

No dainu pūra

TĒVZEMEI — SADZĪVEI—PADOMAM

Sakārtojuši K. un N. Puriņi

47.

Sēju rudzu tīrumiņu
Ezeriņa maliņā;
Šķiet ezeru viļņojam,
Viļņo rudzu tīruminš.
28132 Salacas Vlm.

Es iesēju rudzu lauku
Ezerīna malīnā;
Viļņo mans rudzu lauks,
Viļņus meta ezerā.
49844 Kosas C.

Rudzu lauks līgojās
Deviņiem līkumiem;
Mans brālītis klēti cirta
Deviņiem apcirkņiem.
50049 Barkavas Rz.

Es iedevu baltu kreklu
Savam rudzu pļāvējam,
Lai tas līdzi līgojās
Ar tām rudzu vārpiņām.
49850 Skrundas Kld.

Zaļa zaļa rudzzuolīte
Teirumiņa galiņē:
Byus munam bruolīšam
Pilna sauja sudrabiņa.
50037 Preiļu D.

Pūt, vējiņi, nenes tālu
Manu zīļu vainadziņu,
Tepat vien pār kalniņu,
Pie miezīša arājiņa.
10458 Nītaures Rg.

Tāļi tāļi noziedēja
Mana mēļu linu druva;
Tāļu ļaudis daudzināja
Manu linu arājiņu.
8938 Dundagas Vp.

Pieci simti svešu ļaužu,
Simtu vien bāleliņu;
Pieci simti nebēdāju,
Simtiņā stāvēdama.
13741 Lutriņu Kl.

Kam man beja ūgu raut,
Ka es pate ūga beju?
Ka es pate ūga beju,
Buoleņūs dzeivuodama.
40899 Bērzgales Rz.

Ciema puiša rudzu lauki
Kā ar zeltu noziedēja,
Lai Dievs dotu, kad es būtu
Tās maizītes ēdājiņa.
49810 Stienes Vlm.

Rāmi iemu, rāmi teku,
Rāmi laidu valodiņu;
Dievs dod man ielīgota
Rāmu ļaužu sētiņā.
10579 Asītes Lp.

Pirku zirgu, pirku arklu,
Arājiņu vien nepirku;
Man Dieviņis nevēlēja
Arājiņu naudā pirkt.
10531 Cīravas Azp.

Izavēru tautu dālu
Pyrmajā nedeļā:
Kai jis sovys kuojis ova,
Kai aprauga kumeleņ'.
40872 Preiļu D.

Šūtin šuva, pītin pina
Mans mazajis augumiņš;
Dižajam, lielajam
Aiziet diena grozoties.
6884 Cīravas Azp.

Pate biju jauna meita,
Pate veca māmuliņa,
Pate savu pagalmiņu
Dziedādama pārtecēju.
6882 Gaujienes Vlk.

Epizodi no II latviešu mūzikas nometnes Kvebekā

Šo rindu autors, sajūsmā un eiforijā atgriezies savā pilī pie ,,Lielajiem ezeriem'' (nesajaukt ar ,,Abreni''), vēl nevar beigt priecāties par tām dažām dienām, kas pavadītas Otrā latviešu mūzikas nometnē krāšņajā Mt. Orfordā, jauniešu vidū, kas tur sabraukuši no visām Ziemeļamerikas pusēm, pat no Eiropas. Tie sirsnīgi ieņēmuši viņu savā vidū kā ,,vecjaunieši'' un jāatzīstas, nu jau otro reizi, ka latviešu svešuma sabiedrībā jaukākas vides nezinu. Arī entuziastiskie aplausi maniem referātiem gāja vairāk pie sirds nekā dažkārt veltītā atzinība maniem darbiem vai nedarbiem koncertzālē.

Nometnes gars bija draudzības un mūzikas pilns (nometnē 25 klavieres!). Patika profesionālā pieeja, lektoru atzīstamā kompetence un uzvedīgo nometņotāju apzinīgais darbs un vēlēšanās reizē iegūt un dot. Visi mūziķi, jauni vai veci, ir parasti arī lieli individuālisti, bet sadarbošanās visu starpā bija ļoti iepriecinoša. Kaut vēlētos šeit pieminēt ikkatru no 69 dalībniekiem, kuŗus visus atceros ar prieku, rakstiņā vieta tikai dažiem — lai pārējie mani aizbildina.

Esmu nometnes kamerorķestŗa mēģinājumā. Droši un prātīgi vecāko vijoļnieku grupā sēž arī Pēteris Semenovs, kuŗam nometnes laikā nosvinēja desmito dzimšanas dieniņu. Biju jau viņu agrāk dzirdējis Toronto Vivaldi vijoļkoncertā solista lomā — īsts talants! Es viņam vaicāju, vai viņš zina, kas ir ,,Mēnesnīcas sonāte''. Puisis noskurinās; muļķīgs jautājums — tanī vecumā es savukārt nezināju, kas ir ,,Kreicera sonāta'', jo vijoli nespēlēju. Abas, protams, Bēthovena. Vecāki var būt lepni uz jauno censoni!

Tanī pašā mēģinājumā savu vingro techniku un atjautīgo spēli rāda jauniete Sandra Mogensene kā soliste ,,Mazā klavieŗkoncertā'', kuŗu pirmatskaņojumam Jaunatnes dziesmu svētkiem sarakstījis vecjaunietis 'Jūszinatkas', kur latviešu folklora mijas ar kaut ko no Stravinska gara. Vai Andris Vītoliņš atkal zūdīsies par ,,internacionālu'' mūziku, bet kādas tautības tā šoreiz, jo naudu nav devuši ne latvieši, ne sveštautieši? Un Stravinskis taču pieder visai pasaulei, ne īpaši krieviem, francūžiem, nedz amerikāņiem. Bet sirsnīgs paldies, Andri, par latviešu jaunatnes ievešanu mūsu bagātā folklorā: tā mūs pasargāšot no ,,popkultūras'', viņš saka.

Orķestrī mežragu pūš Dāvids Šmits, krietni apdāvināts zellis, kas patiesībā ir pianists un komponists. Viņam uzkomponēts, lai neteiktu sarakstīts ,,Klavieŗu koncerts'': esmu pārsteigts, prasu pēc notīm. ,,Kāpēc notis'', viņš atrunājas, ,,viss tas man galvā''. Viņš tiešām spēlē varen prasīgā un spēcīgā klavieŗu techniku, kur saklausāms gan Bētkovens, gan Grīgs, pa vidu komentējot: ,,te orķestris, te solists''... Es apsveicu viņa gara darbu, taču iesaku jau visdrīzākā laikā burties cauri harmonijas un kontrapunkta likuma grāmatām: ,,Taču Mocartam arī viss bija jāuzraksta...'' Vai tiku viņu pārliecinājis? Es ceru gan.

Klausos ,,Lielā koncerta'' mēģinājumā, kur uzstājas ,,vidjaunieši'' — paši lektori: vērtīga mūzika izcilā priekšnesumā. Par Rasmas Lielmanes un Artura Ozoliņa pasaules mēroga klasi nav vairs ko piebilst. Čelliste Linda Alļe, kas tagad dzīvo Vācijā, apžilbina ar savu techniski māku un mūzikālitāti. Pauls Berkolds Hjūstonas operā strādājot, ieguvis vēl pārliecinošāku skatuvisku klātieni un balss noturību. Pētera Zariņa klavieŗu pavadījumi allaž uzticami un skaidri. Austrālijas viesis Edgars Kariks ir ne tikai mūzikologs un veikls orķestŗa vadītājs, bet arī briljants flautists. Tak īpašs kompliments Lailai Saliņai par spoži izveidoto balsi operas darbā Šveicē: kas par sekmēm, kas par pārsteigumu!

Savienotajās Valstīs ir vienreizēja entuziastu grupa, kas kādreiz saucās par Ņujorkas jaunatnes vīru ansambli, tad pārkristījās par ,,Straumi''. Uz atkārtoti sirsnīgu aicinājumu vecjaunietis 'Jūszinatkas' tiem sacerēja mazu dziesmu cikliņu ar Skalbes liriskām vārsmām, tādā nu studentu ,,līdertāfeles'' stilā, atskaņošanai nometnē. Kad bažīgi vaicāju, kas no visa tā iznāks, barvedis un administrātors Pēteris Zārds, acis no miega berzēdams pēc negulētas nakts automašīnā, man apgalvo: ,,drošššši...''. Interesanta šo zēnu uzņēmība tādu ansambli noturēt, braucot simtiem jūdžu uz mēģinājumiem. Daži rāda man savus ražojumus: pie klavierēm jau sēdēts daudzus gadus, bet mūzikas teorija apgūta kā autodidaktiem, taču tie liekas pat labāk 'sapindzelēti' nekā manējie, kad neapdomīgi riskēju tikt Vītola svētnīcā. Tomēr šaubos, vai mūzikdirektora Richarda Skultes vai Mārča Jansona sacerējumi būtu atraduši vairāk žēlastības vecā kunga acīs nekā manējie. Prieks tomēr arī par to, tāpat kā par Andi Garutu no Rietumkrasta, kuŗa aranžējumi tautiskiem uzvedumiem ar balsīm, koklēm un klarneti ir gluži piemēroti šāda veida sarīkojumiem.

Gauži simpatiska sastrādāšana jau otro reizi ir ar maniem jaunākiem kollēgām, apdāvinātiem skaņražiem Lolitu Ritmani un Pēteri Aldiņu. Man tuva Pētera gaumes izjūta, izmantoto līdzekļu skaidrība neo-renesanses stilā iecerētā ,,Triptichā'' tenoram, flautai un violai ,,da gamba'', kas sarakstīts profesionālam amerikāņu ansamblim. Ceru, ka arī latvieši kaut kad šo interesanto skaņdarbu dabūs dzirdēt. Lolitas technika sekmīgi attīstās dažādos virzienos — solo dziesmā, koŗa darbos, instrumentālmūzikā un filmu mūzikā ar gandrīz vai fascinējošiem paraugiem pēdējā. Viņa man piekrīt, ka tālāka pievēršanās kamermūzikai un kontrapunktam viņas mūzikālo apvārsni paplašinātu un vēlas manu padomu arī turpmāk. Andris Vītoliņš Zviedrijā mēģina viņus visus pieskaitīt ,,neo-jurjānistiem''. Ārpus viena otra tautasdziesmas sabalsojuma, kam gadījuma raksturs, viņi raksta oriģinālu, dažkārt neo-baroka vai modālā stilā iekrāsotu mūziku, tāpat kā pašreiz lielākais starp baltiešu komponistiem — igaunis Arvo Perts (Pärt). Kopš Pones laikiem mums avangardistu vairs nav un arī pēdējais tagad raksta saistošu mūziku, modernisma viduscelā.

Lai sirsnīgs paldies nometnes dvēselei komponistei Dacei Aperānei un viņas darbīgajiem vecākiem Ilgai un Mārtiņam Štauveriem, bez kuŗu nesavtīgām pūlēm mums tādas nometnes — ceļa rādītājas latviešu mūzikai svešumā, studijām ideāli iekārtotā Orfordā — nemaz nebūtu. Nometnes vadītāja bija Daira cilne, un tagad jau tiek apspriesti plāni nākošai oficiālai Jaunatnes Dziesmu svētku padomes rīkotai 3. nometnei. No sirds vēlu tai vislabākos panākumus!

Tālivaldis Ķeniņš

Aicinājums māksliniekiem

Astoto Vispārējo Dziesmu svētku laikā Indianapolē no 1988.g. 1.—5. jūlijam notiks tēlotājas un lietiskās mākslas izstādes, kas būs arī PBLA Kultūras Fonda izstādes.

Turpinot gadu gaitā nostiprinājušos tradiciju, Dziesmu svētku sarīkojumu klāstā ievērojama vieta būs arī mākslas izstādēm.

Jaunajām paaudzēm ar to dota iespēja iepazīties ar latviešu mākslinieku darbiem, tos izjust un iemīļot, mācīties cienīt seno mantojumu un tanī pašā laikā sekot līdz jaunradei, jo bez ierosmēm nav iespējams radīt jaunus darbus un bez tiem mēs izirsim kā tauta, jo kultūra šeit trimdā ir viens no latvietības pamatiem.

Dziesmu svētki ir latviskā spēka un ticības skaistākā demonstrācija, ko rādām citiem, ko izjūtam un pārdzīvojam paši. Lai šis skaistais kultūras spēks neizsiktu un nepazustu svešu zemju iespaidos, mums visiem jāturas un jāstrādā kopā, katram pieliekot sava talanta un darba devumu.

Tā kā visos līdzšinējos Dziesmu svētkos, Kultūras dienās un lokālās izstādēs ir bijis kupls mākslas darbu klāsts kā tēlotājas, tā lietiskās mākslas izstādēs, 8. vispārējo Dziesmu svētku rīkotāji cer un sagaida, ka astotos Vispārējos Dziesmu svētkos, kas risināsies Latvijas neatkarības 70 gadu atcerē, atsaucība būs vēl lielāka.

Arvien dzirdam un lasām par latviešu māksliniekiem, kas guvuši panākumus apmetnes zemju sabiedrībā, bet latviešu izstādēs nav parādījušies. Būtu patīkami viņu darbus redzēt arī mūsu izstādēs. Mēs aicinām kā vecmeistarus, tā jaunrades ceļa gājējus. Mēs aicinām māksliniekus no visām zemēm un kontinentiem.

Mēs aicinām visus latviešu māksliniekus — gleznotājus, tēlniekus, grafiķus, lietiskās mākslas darinātājus un citus ar saviem darbiem piedalīties un kuplināt 8. Vispārējo Dziesmu svētku izstādes, kas būs atvērtas no 1.—5. jūlijam.

Pieteikšanās līdz 1987. gada 1. oktobrim pie iestāžu nozares vadītājas:

Mrs. Regīna Ķeķis
6060 Orchard Hill Lane
Indianapolis, Indiana 46220

Pēc pieteikuma saņemšanas izsūtīs tuvāku informāciju un noteikumus. **Lūdzam ievērot pieteikšanās terminu, jo līdz Dziesmu svētkiem vairs atlikuši tikai desmit mēneši.**

J. E.

Sarīkojumu Kalendārs

19. septembrī Latviešu Balss.

13. septembrī pēc Kapu svētkiem Latviešu Centrā azaids. Pieņem galdu pieteikumus, tel. 759-4900.

16. septembrī pl. 19.30 Toronto Centra vidējā zālē — Vasaras popurijs! Vasaras notikumi latviešu sabiedrībā (video lentes un stāstījumi). Ieeja pret ziedojumiem, sākot ar 4 dol. no personas. Rīko LATS.

17. septembrī pl. 14 Latviešu Namā pensionāru saiets ar Anetes Bencones lasījumu.

19. septembrī pl. 18.30 DV Kičenera-Vaterlū nodaļas 35 gadu atcere Schwaben klubā, 1668 King St. E., Kitchener, Ont. Programmā: Svinīgs akts, DV Vīru koŗa Kanadā koncerts. Saviesīgs vakars ar deju. Ieeja $20.-, vakariņas ieskaitot.

26. septembrī pl. 19 DV namā Toronto sarīkojums ,,Kas to zin, kur citu gadu...''

27. septembrī pl. 17 Latvijas universitātes dibināšanas atceres akts Toronto Latviešu Namā.

17. oktobrī pl. 18 Sidrabenē Rudens vakara sarīkojums.

21. oktobrī pl. 19.30 Toronto Centra vidējā zālē — Šatakvas konference un šī vasara Rīgā. Video lentes, stāstījumi, pārrunas un jautājumi. Ieeja pret ziedojumiem, sākot ar 4 dol. no personas. Rīko LATS.

24. oktobrī Latviešu Nama gada svētki.

TORONTO LATVIEŠU KONCERTAPVIENĪBAS 29. SEZONAS 1987/1988. GADA KONCERTI

1987. gada 20. oktobrī (otrdien) **Melita Mičule**, mecosoprāns no Vācijas. Irisa Purēna pie klavierēm.

1987. gada 1. decembrī (otrdien) **Linda-Biruta Alļe**, čello — no Vācijas. Olle Sjoberg pie klavierēm.

1988. gada 19. janvārī (otrdien) **Latviešu Kamermūzikas koncerts** Artura Jansona vadībā. J. Vītols — kvartets; T.Ķeniņa — kvartets klavierēm un stīgām; J. Mediņa — kvintets klavierēm un stīgām.

1988. gada 5. aprīlī (otrdien) **Pauls Berkolds**, baritons. Pēteris Zariņš pie klavierēm.

Visi koncerti notiks Jane Mallett teātrī, St. Lawrence Centre, 27 Front Street East, un sāksies precīzi pl. 20.00.

DAUGAVAS VANAGI

3. un 4. oktobrī DV Toronto nodaļas makšķerēšanas sacensības. Sākums 3. oktobrī no pl. 12.00—17 un 4. oktobrī no pl. 7.00—12.00.

17. oktobrī pl. 18.30 Latviešu Namā DV Toronto nodaļas 37. gada svētki.

7. novembrī pl. 19 DV namā Karavīru daudzinājums.

29. novembrī pl. 15 DV namā mūžībā aizgājušo DV biedru atcere.

5. un 6. decembrī DV namā Ziemas svētku tirdziņš.

13. decembrī pl. 14 DV namā vanadžu rīkotā Bērnu eglīte.

19. decembrī pl. 19 DV namā Ziemas svētku eglītas sarīkojums.

31. decembrī pl. 20 DV namā Jaungada sagaidīšana.

7. novembrī pl. 19 Sv. Andreja baznīcā Kristus Dārzam veltīts koncerts.

LATVIEŠU SPORTA APVIENĪBAS KANADĀ (L.S.A.K.) SACĪKŠU KALENDĀRS 1987.g.)

12., 26. septembrī Ziemeļamerikas Baltiešu meistarsacīkstes šaušanā Bērzainē.

19., 20. septembrī Kanadas Latviešu meistarsacīkstes jaunatnei vieglatlētikā un Baltiešu meistarsacīkstes vieglatlētikā Sidrabenē.

20. septembrī golfs — kluba slēgšanas sacīkstes — New Market.

27. septembrī Kanadas Latviešu meistarsacīkstes futbolā Sidrabenē.

Tuvāka informācija —
Juris Tērauds, tel. 225—5534,
Oļģerts Kurcigs, tel. 741-3665.

GRAND RAPIDI

● Voldemāra Skultes gleznu izstāde latviešu biedrības namā 26. un 27. septembrī, apakšējā zālē un būs atvērta no pl. 10 no rīta līdz 8 vakarā. Izstādē būs redzami 30 mākslinieka darbi no mūsu galvas pilsētas, ieskaitot Vecrīgas skatus un lauku ainavas. Biedrības dāmu pulciņa dalībnieces rūpēsies par kafiju un atspirdzinājumiem.

RAIBĀ NEDĒĻA

PĀVESTA AMERIKAS SVĒTCEĻOJUMS

Pāvesta Jāņa Paula otrs ASV svētceļojums sākās Miami, kur viņš tikās ar prezidentu Rēgenu, amerikāņu vadītājiem žīdu pārstāvjiem un katoļu baznīcas augstākiem garīdzniekiem. Pāvests pirmo reizi Ameriku kā katoļu baznīcas galva apmeklēja jau 1979. gadā, bet pirms tam viņš divas reizes ceļoja uz Ameriku, vēl būdams Krakavas archibīskapa amatā.

Pāvests tikās ar pasaules žīdu pārstāvjiem.

Šoreiz pirms došanās uz Ameriku pāvests savā vasaras rezidencē Castel Gandofo tikās ar Žīdu pasaules kongresa delegāciju. Šajā 75 minūšu ilgajā audiencē žīdi pāvestam pasniedza piemiņai dāvanu, bet tālākās sarunās pārmeta pāvestam tikšanos ar Austrijas prezidentu Kurtu Valdheimu šā gada vasarā.

Pēc audiences Henrijs Zigmans Amerikāņu žīdu kongresa vārdā preses pārstāvjiem apgalvoja, ka vēsturiskā tikšanās ar katoļu baznīcas galvu un sarunas bijušas auglīgas. Vatikāna sekretārs ārlietās Augustino Cassorelli apsolījis pārrunāt lietas, kas skar katoļu un žīdu attieksmes. Vatikāns publicēšot oficiālu dokumentu holokausta jautājumā, kā arī vēsturisku atzinumu antisemitisma problēmā. Šo dokumentu sagatavos Holandes kardināls Johannes Vildebrants.

Atzīmējams, ka žīdu delegāciju pāvests gan uzklausīja, bet neatbildēja ne Valdheima lietā, ne arī uz jautājumu, kādēļ Vatikāns līdz šim nav nodibinājis diplomātiskas attiecības ar Izraēlu.

Kaut pāvestam ASV būs desmit dienās jāmēro tālais ceļš no krasta līdz krastam un viņa svētceļojums ASV noslēgsies 20. septembrī Detroitā, viņš tomēr no Detroitas izlidos uz Kanadas tālajiem ziemeļiem, lai tiktos ar turienes indiāņiem un eskimosiem. Kā zināms, Kanadas apmeklējuma laikā pāvesta paredzēto lidojumu uz tālajiem ziemeļiem izjauca nelabvēlīgi laika apstākļi.

Interesanti atzīmēt, ka neņemot vērā to, ka Pasaules žīdu kongress uzskata domstarpības ar Vatikānu par likvidētām, Vīzentāla nacistu vajāšanas centrs Losandželosā tomēr nav piedevis pāvestam tikšanos ar par kara noziedznieku dēvēto tagadējo Austrijas prezidentu Kurtu Valdheimu. Vīzentāla piekritēji gatavo pāvestam Losandželosā negaidītu pārsteigumu.

Tāpat pret pāvesta svētceļojumu nostājušies daudzi amerikāņu progresīvie intelektuāļi un homoseksuāļi.

ČETRI GADI PAR PĀRDROŠO LIDOJUMU

Pasaule vēl labi atceras Rietumvācijas 19 g. vecā jaunekļa Matīsa Rusta pārdrošo lidojumu, kurā viņš 2. maijā ar Cessna 177 vienplāksni sasniedza Maskavu un nosēdās Kremļa laukumā. Brīžiem lidojot tikai 3 m virs zemes, pārdrošais jauneklis izbēga Pad. savienības gaisa aizsardzības radara ierīcēm un trauksmes signāliem.

Šī sensācionālā lidojuma pēcspēle pag. nedēļā noslēdzās Pad. savienības Augstākā tiesā, kurā prokurors noraidīja Rusta liecību, ka viņš no Somijas uz Maskavu lidojis tādēļ, lai tiktos ar komūnistu partijas ģenerālsekretāru Gorbačovu un tādējādi veicinātu pasaules miera nodrošinājumu.

Prokurors Vladimirs Andrejevs tiesā Rustu nosauca par huļiganu, kas savas nepārdomātās rīcības dēļ varēja radīt milzu katastrofas, jo netālajā Šeremetjeva aerodromā tajā laikā gaisā bija 11 lidmašīnas ar vairāk nekā 1000 cilvēkiem. Ņemot vērā Rusta atzīšanos un sava nepārdomātā soļa nožēlošanu, tiesa viņam piesprieda četrus gadus soda nometnē. Rustu atrada par vainīgu ne tikai huļiganismā, bet starptautisko lidojumu noteikumu neievērošanā un padomju robežu neatļautā šķērsošanā.

Tiesā bija ieradušies arī Rusta vecāki un radi, kā arī Rietumvācijas preses pārstāvji. Runā, ka Rusts jau tagad savu raibo lidojumu un piedzīvojumus padomju soda nometnē pārdevis publicēšanai kādam lielākam Rietumvācijas žurnālam.

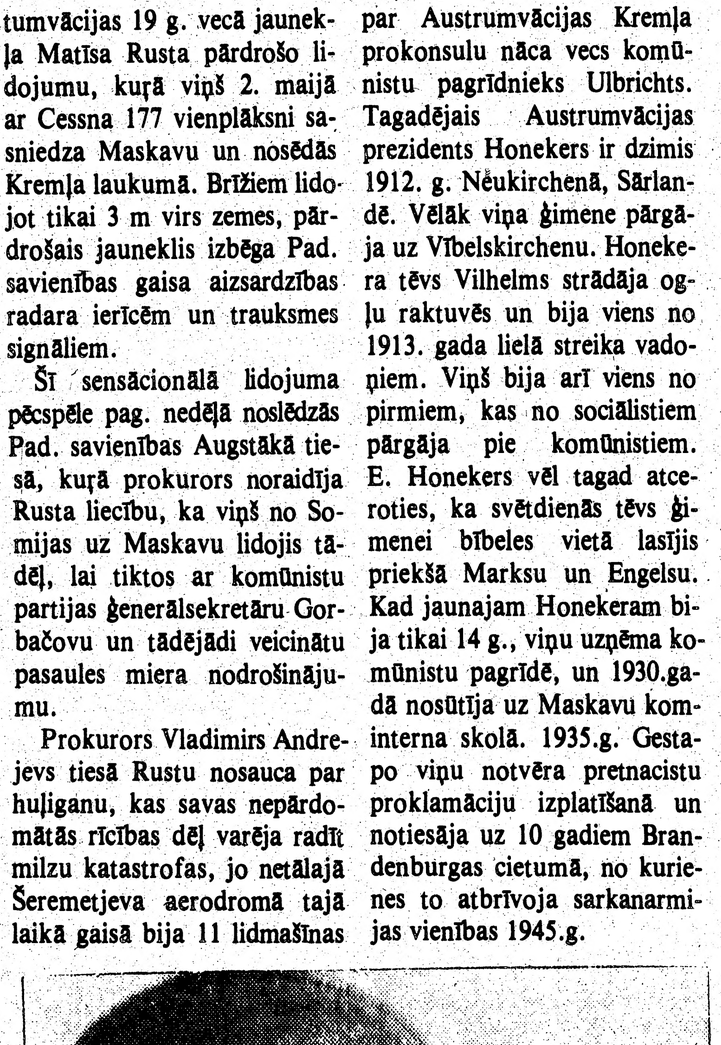

Matīss Rusts savu stāstījumu jau pārdevis vācu žurnālam.

HONEKERS RIETUMVĀCIJĀ

Kad 1949. gadā 2. Pasaules kara uzvarētāji piekrita vācu tautas sadalīšanai divās atsevišķās politiskās vienībās, tad par Austrumvācijas Kremļa prokonsulu nāca vecs komūnistu pagrīdnieks Ulbrichts. Tagadējais Austrumvācijas prezidents Honekers ir dzimis 1912. g. Neukirchenā, Sārlandē. Vēlāk viņa ģimene pārgāja uz Vībelskirchenu. Honekera tēvs Vilhelms strādāja ogļu raktuvēs un bija viens no 1913. gada lielā streika vadoņiem. Viņš bija arī viens no pirmiem, kas no sociālistiem pārgāja pie komūnistiem. E. Honekers vēl tagad atceroties, ka svētdienās tēvs ģimenei bībeles vietā lasījis priekšā Marksu un Engelsu. Kad jaunajam Honekeram bija tikai 14 g., viņu uzņēma komūnistu pagrīdē, un 1930.gadā nosūtīja uz Maskavu kominterna skolā. 1935.g. Gestapo viņu notvēra pretnacistu proklamāciju izplatīšanā un notiesāja uz 10 gadiem Brandenburgas cietumā, no kurienes to atbrīvoja sarkanarmijas vienības 1945.g.

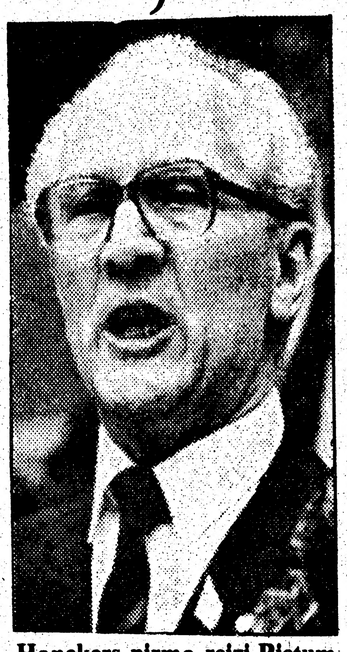

Honekers pirmo reizi Rietumvācijas viesis.

E. Honekers izpelnījās Ulbrichta uzticību, un kad Ulbrichts mira, tad Austrumvācijas komūnisti Honekeru ar Maskavas ziņu ieteica par savas komūnistu partijas augstāko vadoni.

Kaut Honekers ir 1961.g. celtā Berlīnes kauna mūŗa autors, viņš savā valdīšanas laikā ir gādājis par sociālo likumdošanu un dzīvokļu māju celšanu strādnieku vajadzībām.

Kopš Vācijas dalīšanas vācieši nekad nav atmetuši sapni par to, ka kādā dienā vācu tauta atkal atradīsies zem viena karoga. Arī tagadējā Honekera Rietumvācijas apmeklējumā daudzi saskata Bonnas un Pankovas attieksmju pagriezienu uz labo pusi.

Kad Honekers ieradās Rietumvācijā, Dr. Kols saņēma viņu kā suverēnas valsts galvu. Orķestris spēlēja abu valstu himnas, un tikai vērīgai acij nepagāja garām tas, ka Honekera limuzīnu parasto 15 motocikletu vietā pavadīja tikai 7. Bonnā notikušajā banketā kanclers Kols izteica cerību ciešākai politiskai sadarbībai nākotnē. Uz to Honekers atbildēja: ,,Uguni ar ūdeni nevar sajaukt. Mūs šķir dažādas ideoloģijas, kā arī politiskas un saimnieciskas doktrinas. Mēs no savām atkāpties nedomājam.''

Kols vēlāk ieminējās, lai Honekers dod rīkojumu Austrumvācijas robežsargiem nešaut uz bēgļiem, kas grib pārvarēt Berlīnes mūri.

NEMIERĪGĀ IZRAĒLA

Kad Izraēlas lidmašīnas atmaksas uzlidojumā Lebanonā nogalināja 40 palestīniešu un ievainoja vismaz simts, cietušo un kritušo sievas un mātes raudot prasīja, lai žīdi izbeidz uzbrukumus, kuŗos iet bojā nevainīgi cilvēki, sievietes un bērnus ieskaitot.

Neglītas ainas bija vērojamas pašā Jeruzalemē, kur jauni, spēcīgi policisti ar nūjām pārmācīja ortodoksālo žīdu demonstrantus, kas iestājās par kinoteātŗu un citu izpriecu vietu slēgšanu sabata laikā.

Tajā pašā laikā ielās demonstrēja arī Izraēlas lidmašīnu fabriku inženieŗi un strādnieki, kas palikuši bez darba pēc Lavi iznīcinātāja produkcijas pārtraukšanas. Daudzi demonstranti veltīja amerikāņiem naidīgus saukļus. Lavi fabrikās nodarbinātie kvalificētie strādnieki gaŗās rindās stāvēja pie Kanadas un ASV konsulātiem, lai noskaidrotu sev darba izredzes pārjūrā.

Nasims ceļā uz Kanadu.

Ministru kabinetā tracis par Lavi lidmašīnas produkcijas pārtraukšanu vēl nebūt nav beidzies, jo lēmumu pieņēma ar 12 pret 11 balsīm, pie tam izšķirējā balsošanā finanču ministrs Moiše Nisims nobalsoja ar projekta pretiniekiem. Ministri Ariers Šarons un Moiše Arens prasīja otrreizēju nobalsošanu un Nisima izmešanu no ministru kabineta. Pēdējais patlaban atrodas ceļā uz Kanadu un ASV, lai pārliecinātu Ziemeļamerikas financistus par ieguldījumu izdevību Izraēlas saimniecībā.

Arabu sieva raud par bojāgājušiem vīriem un dēliem.

Trīsreiztrīs nometnē pārsvarā vecie jaunieši

Septītajā 3 x 3 nometnē Gaŗezerā augusta vidū bija 275 dalībnieki. Vairāk nekā trešdaļa dalībnieku bija ieradušies pirmo reizi. Kupla bija mazlācīšu, 5 g. v. un jaunāki, saime — 30, 5 līdz 12 g. v. grupu pārstāvēja 22 meitenes un zēni, bet padsmitnieku grupā līdz 16 g. v. darbojās 11 nometnotāji. Dalībnieku vairums iekļāvās vecuma grupā starp 30 un 65 gadiem, kamēr divi nosvinējuši savu 80. dzimšanas dienu.

,,Ārzemnieku'' skaits, ja neskaita kaimiņzemi Kanadu, šogad bija mazs — tikai divi no Vācijas.

Šogad kuplākais dalībnieku skaits bija Kronvalda Ata ievirzei, nacionālpolītikai un jaunajām ievirzēm - gleznieciībai un veselīgai bērnu augšanai ticībā Dievam.

No praktiskajām ieviržu grupām vienīgi rotkaļi godam noturējušies visus 7 gadus, dalībnieku skaitam arī šogad tuvojoties trešajam desmitam. Ar panākumiem darbojās nometnes avīzes redakcija.

Trīsreiztrīs nometnes vadība bija enerģiskās Sandras Kronītes-Sīpolas rokās. Jaunā vadītāja piedalījusies visās septiņās Gaŗezera 3 x 3 nometnēs, divus gadus kā vadītāja. Jautāju, kādi ir novērojumi šīs vasaras nometnē un kas būtu darāms citādi nākamajos gados?

,,Jādomā par jaunu ieviržu izveidošanu, lai nezustu dalībnieku interese. Vairāk jāpiestrādā pusaudžu programmas izveidošanā. Daudzas ģimenes ar maziem bērniem ir nometnē pirmo reizi. Vēlētos izveidot programmas šai grupai tā, lai radītu interesi atgriezties nākamajās vasarās. No līdzšinējās pieredzes vērojams, ka ģimenēm ar maziem bērniem grūti iekļauties vakara programmās.

Nometnes dalībniekiem bija iespēja izvēlēties no daudzajām ievirzēm: Kronvaldu Atis un tautas atmoda vai kā latviešu tauta tapa un top — (vadītājs Valters Nollendorfs), mūsu nacionālpolītikas nākotne (Ojārs Kalniņš), veselīga bērnu augšana (Lauma Zušēvica), folklora (Tupešu Jānis), latviešu gleznieciība (Eleonora Šturma), latviešu valoda (Jāzeps Lelis), latviskā virtuve (Elga Pone), koklēšana (Edmunds Mednis), keramika (Gundega Peniķe), rotkalšana (Alfons Mednis), kokgriešana un kokļu gatavošana (Verners Rinkušs, Pēteris Ozoliņš), rokdarbi — tautas tērpi (Zinta Enzeliņa). Par dziedāšanu rūpējās Auseklis Pērkons, tautas dejām Sandra Kļaviņa-Pružinska, nometnes avīzi Auseklis Zaļinskis, ,,mazlācīšiem'' Andra Zommere un Maira Albertiņa, pusaudžiem Ēriks Kronītis.

Kādi ir ieviržu vadītāju, lektoru un dalībnieku vērtējumi par šīs vasaras Trīsreiztrīs nometni?

Palaimējās notvert ALA informācijas biroja darbinieku Ojāru Kalniņu. Sēžam pie nometnes biroja Zemitānos, priežu koku pavēnī, un klausos rosīgā darbinieka stāstu: ,,Uz Gaŗezeru pirms nedēļas atbraucu optimists un tāds arī aizbraukšu. Priecājos par man doto iespēju informēt tautiešus par jaunākajiem notikumiem latviešu politiskajā darbībā dzimtenē un šeit. Ir vajadzīga domu izmaiņa, jāmeklē jauni, efektīgāki ceļi mūsu politiskajām rosībām. Mums jābūt labi informētiem par notikumiem Latvijā. Esmu vērojis, ka arī šeit Amerikā ir izaugusi jauna maiņa ar stingrām emocijām par Latviju. Bet visām rosībām vajadzīgi līdzekļi. Mūsu politiskajam darbam ir nepieciešami pilna laika atalgoti darbinieki. — Es strādāju latviešiem it kā savai ģimenei. Man prieks par katru panākumu sabiedriski politiskā laukā''.

Mācītājas Laumas Zuševicas domas:

,,Var manīt, ka vecākiem ir katram savi uzskati par specifiskiem jautājumiem, bet visiem interese dot bērniem garīgu pamatu, viņi uzmanīgi klausās, prasa daudz jautājumu. Es vēlētos panākt, lai kristīgā reliģija audzinātu īstus latviešus. Ir svarīgi vecākiem ieskatīt, lai viņu bērni neaizietu projām, meklējot garīgo vielu kaut kur citur — amerikāņu baznīcās. Derētu druscin vairāk uzklausīt jauniešu domas un arī pārliecināt dažus, ka kādreiz vērts mainīt dažus ieradumus. Citādi var gadīties, ka jaunieši aiziet citur, kur viņu domas tiek uzklausītas''.

Vācijas viesis Viktors Strunskis, Brīvās Eiropas raidstacijas līdzstrādnieks, no Latvijas izbraucis 1977. gadā: ,,Šeit īstenotas daudzas tautas augstskolas idejas: ievirzes izplānotas gadu uz priekšu, sagādāti augsta līmeņa profesionāli lektori. Dalībnieki mācās, apsveŗ, pārrunā, izsaka savas domas. Pats pozitīvākais: tik daudz jauktas publikas visās vecuma grupās!''

Tālā ciemiņa ieteikums nākamgad nacionālpolītiskai ievirzei: ,,Jāskatās un jānovēro attīstība Latvijā. Mēs nedrīkstam palaist gaŗām nevienu izdevību, lai palīdzētu kādam pašreizējam latviešu pasākumam.

Jānovērtē pareizi padomju sarežģītā, apslēptā taktika. Jāatklāj viņu politiskās ,,liberālās'' pārmaiņas. Mums jāuztur uguns degoša par katru notikumu Latvijā un jāļauj tai uzliesmot rietumu presē''.

Eleonora Šturma domā, ka ir svarīgi šādās nometnēs interesēties, spriest un runāt par latviešu tēlotāju mākslu, jo sabiedrība par to maz zina. ,,Tā nav pat mūsu skolu programmās,'' viņa ar rezignāciju piebilst.

Līga Ruperte, kas ir 3 x 3 idejas īstenotāja un šīs nometnes administrātore, saka: ,,Iepriecina kuplais dalībnieku skaits un apziņa, ka šo nometni vada enerģiska jaunās paaudzes pārstāve. Ir jānāk jaunai maiņai''.

Arnolds Ruperts izvērtē savus novērojumus: ,,Šī bija mierīga nosvērta nometne. Ar prieku uzzināju, ka divpadsmit nometnes dalībnieki jau rezervējuši vietas tuvējās kabīnēs nākamās vasaras nometnei. Jāmēģina veidot jaunas ievirzes, piemēram, mūzikas laukā, lai interese par 3 x 3 neapsiktu arī turpmāk''.

Tradicionālais ugunskura vakars ar ieviržu dalībnieku sagatavotajiem, dažkārt asprātīgiem uzvedumiem iesākās Vēja kalnā. To gan pērkona lietus dēļ nācās pārcelt uz tuvējo zāli — bez ugunskura. Nobeiguma vakaru kuplināja dažādo ieviržu dalībnieku sagatavotie uzvedumi un dziesmas pie azaida galda. Blakus telpās sagatavotie uzvedumi un dziesmas pie azaida galda. Blakus telpās bija skatāmi praktisko ieviržu izstrādātie darbi.

Septītā Trīsreiztrīs nometne Gaŗezerā aizvadīta, bet pamazām domas pievēršas jau ņākamajam gadam. To vadīt, pagaidām gan vēl ne gluži oficiāli, uzņēmusies Sandra. Šeit viņas vēlējums: ,,Priecājos redzēt nometnē visas paaudzes, bet vēl atsaucīgākai vajadzētu būt vidējai paaudzei. Būtu jauki, ja šīs paaudzes pārstāvji kuplā skaitā uzskatītu vienu nedēļu atvaļinājumu gadā par pietiekami svarīgu, lai to apvienotu ar Trīsreiztrīs nodarbībām Gaŗezerā. Ir jānāk jaunai maiņai. Kuplais bērnu pulciņš šās vasaras nometnē liecināja, ka jaunā maiņa jau nāk, ir tikai jāvēlas, lai tā turpinātos''.

Jācer, ka nobeiguma vakarā nometnes koŗa skandētie dziesmas vārdi ,,Skaista mana tēvu zeme pār visām zemītēm, Ik smildziņa noziedēja zeltītiem ziediņiem'' nepazudīs svešas valodas skaņās ikdienas gaitās un aicinās atkal visus atpakaļ Gaŗezerā, kur 3 x 3 nedēļu ilgās nodarbībās spēj uzburt dzimtenes gaisotni.

J. Poņemeckis

Tā trakā Maķedonija

(Turpinājums no 9. lp.)

Tā kā pieredze mācījusi, ka daudz uz solījumiem paļauties nevar, vēlreiz pārprasu Nellijai, vai mūs vedīs rīt no rīta uz lidlauku un cikos. Viss esot nokārtots, lidlauks esot tuvu, kādas 15 min. brauciena attālumā. Apmēram 45 min. pirms lidmašīnas atiešanas laika piebraukšot minibusiņš mums pakaļ. Vai tad lidlaukā nav jābūt agrāk? Nē, laika pietiķšot un vēl atlikšot.

Rīts saulains, bet dzestrs. Mēs, padzērušas kafiju, nonesam savas ceļa somas un gaidām apsolīto minibusiņu, bet — tā nav un nav. Kad laika vairs tikai pusstunda, tas parādās, spēcīgs puisis veikli vien samet tajā mūsu somas, bet tad konstatē, ka viena riepa galīgi tukša. Rezerves riepas viņiem neeksistē. Pulkstenim, protams, vienalga, kādas kuŗam riepas, tas maļas uz priekšu, un mēs, Nelliju ieskaitot, nu esam galīgi sanervozējušas. Vai tiksim vairs laikus uz lidmašīnu? Vienīgais mierinājums, ka tā varbūt kavējas.

Puisis kaut kur skrēja, zvanīja, kāds atveda riepu, tā tika lielā steigā mainīta, un tad mēs drāzāmies uz lidlauku. Ardievu, Sarajevo!

Mūsu laime, ka lidmašīna tiešām kavējls. Dabūjām turpat Sarajevo lidlaukā nonīkt vairāk nekā divi stundas, tomēr laikus tikām Belgradē uz lidmašīnu, kas devās tālāk pāri okeanam uz Toronto.

GARDENIA

FLOWERS & GIFTS

5165 Yonge St. Willowdale, Ont. M2N 5P5

(Veikals atrodas pie North York Center — Yonge & Park Home krustojumā).

Ziedi kapu svētkiem

Ziedi kapu svētkiem speciāliepirkums.

Svaigi, griezti ziedi kapu svētkiem dabūjami par mērenām cenām. Iepērkoties personiski, **neļķes $8.95 ducī, rozes $15.00 ducī un gladiolas $10.00 ducī. Gatavojam arī ziedu sakārtojumus kapiem. Lūdzu pasūtinājumus nodot laicīgi.**

Veikals būs atvērts:
sestdien, 12. septembrī no pl. 9—17 un svētdien, 13. septembrī no pl. 9—10.30.

Valentīna Pāvula

NEPTŪNA KALPS

ir vienīgā grāmata mūsu literātūrā, kuŗā autors apraksta savu darbu — zemūdens dzīlēs nogrimušo kuģu un citu bagātību meklēšanā, kā arī daudzās citās bīstamās dēkās.

Jauns pienesums latviešu literātūrā līdz šim neaprakstītos ūdenslīdēja piedzīvojumos.

Rakstnieks Anšlavs Eglītis Valentīna Pāvula stāstījumu vērtē šā: ,,Neparasts, interesants, īpatnēji svaigā valodā uzrakstīts darbs. Saista nepārtraukti lasītāja uzmanību...''

Grāmatai 488 lpp. Mākslinieka Ērika Dzeņa vāka zīmējums.
Cena $28.50

Pasūtinot un iemaksājot līdz 1987.g. 1. novembrim, cena ASV $22.50 US; Kanadā $22.50.

VĀRDS, UZVĀRDS .....

ADRESE: .....

.....

Lūdzu piesūtait ..... eks. ,,Neptūna Kalps''.

Samaksai pievienoju ..... **uz Latvija Amerikā Ltd. vārda**

125 Broadview Ave, Toronto, Ont. M4M 2E9.

VALUDE

JEWELLERY LTD.

Zeltkalji

ALDONA KORMS un

TĀLIS KIVLENIEKS B.Sc. G.J.

VEIKALĀ UN DARBNĪCĀ — Tālr. (416) 595-1125

College Park, 444 Yonge St., Toronto, Ont. M5B 2H4

KANADAS ZIŅAS

VANKUVERA

● Melnās lentes dienu šogad 23. augustā atzīmēja Bear Creek parkā Surrey. Tā bija apvienota ar Ukraiņu svētkiem. Tāpēc lielākā tiesa dalībnieku bija no turienes ukraiņu sabiedrības, bet bija arī latvieši un citu deviņu nāciju pārstāvji, kas sadarbojās Melnās dienas rīcības komitejā. Latviešus šogad pārstāvēja Vankuveras Latviešu biedrības priekšnieks Alberts Pūpols.

Melnās Lentes Dienas komiteja šogad atkal bija ievietojusi Vankuveras rīta laikrakstā ,,The Province'' sludinājumu, kurā aprakstīts 1939. g. 23. augustā parakstītais nolīgums starp Hitleru un Staļinu, kad abi tiranni sadalīja Eiropu un deva ieganstu Otrā pasaules kara sākšanai. Komiteja arī par šo paktu izplatīja simtus skrējlapu.

● DV Britu Kolumbijas nodaļas vanadzes 29. augustā rīkoja vecākās paaudzes tautiešiem savu gadskārtējo draudzības pēcpusdienu. Šogad sarīkojums notika Vankuveras luterāņu draudzes baznīcas blakus telpā un bija pulcinājis 29 dalībniekus.

Ciemiņus apsveica vanadžu kopas vadītāja Lūcija Kajaka. Nodaļas valdes priekšsēdis E. Pelēns pastāstīja par aktuāliem notikumiem trimdas latviešu sabiedrībā, sevišķi pakavējoties pie Melnās Lentes dienas demonstrāciju nozīmes un Rīgas kamerkoŗa Ave Sol viesošanās Amerikas kontinentā.

Lūcija Kajaka, kas kopā ar savu vīru Vilni tikko atgriezušies no R. Vācijas ceļojuma, interesantā stāstījumā dalījās ar saviem iespaidiem Minsteres dziesmu svētkos, demonstrācijā pie kauna mūŗa Berlīnē un latviešu kaŗa invalidu mītnes Gauja apciemojumā.

Margarieta Krauze pastāstīja par saviem iepaidiem okupētā Rīgā, kur viņai gadījies būt pie Brīvības pieminekļa tieši 14. jūnija demonstrācijas laikā. Arī viņa nolikusi radu dāvinātās rozes pie pieminekļa. Brauciens uz Rīgu Margrietai bijis trešais pēc skaita pēdējo divpadsmit gadu laikā, un viņas salīdzinājumi un secinājumi par novērotām pārmaiņām bija visai interesanti.

Nodaļas vanadzes bija sagādājušas bagātīgu cienastu, kuŗu draudzīgās sanāksmes dalībnieki godam novērtēja.

Jāz. Ruško

LONDON, ONT.

Izdevīgos laika apstākļos 29. aug. notika DV Londonas nod. gadskārtējās šaušanas sacīkstes, Jāņa Kalniņa lauku īpašumā pie Grantonas, ar sekojošu tradicionālo ,,Pupu balli''.

DV Londonas nod. internās sacīkstēs, ar mazkalilbra šauteni, piedalījās 14 šāvēji, sadaloties divās grupās: senioros un strēlniekos. Tiesnešu pienākumus veica: R. Epneris un R. Alksnis.

Kā pirmie roku un aci pārbaudīja seniori un pirmās trīs vietas sadalījās šādi: 1. v. O. Zers ar 139 punktiem (no iespējamiem 150 punktiem), saņemot Londonas Latviešu Kreditsabiedrības dāvāto ceļojošo kausu un piedevām mazu atspirdzinājumu. 2. v. V. Miķelsons ar 136 p. saņēma DV Londonas nod. balvu personīgā īpašumā. 3. v. R. Alksnis ar 121 p. arī saņēma DV Londonas nod. dāvāto balvu personīgā īpašumā.

Strēlnieku klasē 1. v. izcīnīja P. Bergmanis ar 134 p. (no iespējamiem 150 p.) un saņēma D. Dauguļa apmetumu uzņēmuma dāvāto ceļojošo balvu, kuŗai gan pēc vairāku gadu ceļošanas nebija vairs vietas, kur novietot uzvarētāju vārdus, bet problēmu meistarīgi atrisināja J. Kvēpa darināts koka paaugstinājums — paldies viņam par to! Bez tam P. Bergmanis saņēma arī DV Londonas nodaļas dāvātu balvu personīgā īpašmā un 3. v. J. Tampa jun. ar 122 p. arī saņēma DV Londonas nod. balvu personīgā īpašumā. Pārsteiguma balvu šogad saņēma A. Radziņš.

Pēc tam sākās DV Kitčeneras-Waterloo nod. un DV Londonas nod. draudzības sacensības šaušanā ar mazkalibra šautenēm. Šogad, pēc vairāku gadu neveiksmēm, uzvarēja DV Londonas nodaļa, izšaujot 501 p. (no iespējamiem 600 p.). DV Kitčeneras-Waterloo nod. pārstāvēja: Aija Melderis, Z. Melderis, A. Melderis un A. Preiss.

Šinīs draudzības sacensībās individuāli uzvarētāji bija: 1. v. Z. Melderis ar 138 p. (no iespējamiem 150 p.) ; 2. v. Andris Melderis ar 137 p. un 3. v. J. Tampa jun. ar 134 p. Ikviens no viņiem saņēma abu nodaļu kopēji dāvātas balvas personīgā īpašumā.

Sacīkšu noslēgumā uzvarētājiem balvas pasniedza DV Londonas nod. pr-dis R. Alksnis. Par 3. v. individuāli balvu saņēma I. Dambenieks, bet kā komandai par 4. v. iegūšanu balvu saņēma DV Londonas nod. komandas vadītājs V. Miķelsons.

Pēcpusdienas nodarbības sakās ar māla baložu šaušanu, kuŗās piedalījās arī viesi. Senioros 1. v. ar 20 sašautiem baložiem (no 25 iespējamiem) ierindojās J. Tampa sen. un saņēma J. Glinava dāvāto ceļojošo kausu ar miniatūru kausiņu personīgā īpašumā. 2. v. ar 20 baložiem izcīnīja A. Beitāns, saņemot Z. Petrovska dāvāto ceļojošo balvu un 3. v. ar 19 baložiem DV Londonas nod. balvu (kasti ar municiju) saņēma A. Preimanis.

No junioriem 1. v. ar 14 baložiem (no 25 iespējamiem) izcīnija J. Tampa jun., saņemot J. Glivana dāvāto ceļojošo vairogu un DV Londonas nod.ceļojošo balvu 2. v. I. Dambenieks ar 14 baložiem saņēma McGuiness dāvāto ceļojošo balvu — figūru. 3. v. U. Bite, kas par lielu nožēlu palika bez balvas. Cerams, ka nākotnē kāds parūpēsies, lai arī jauniešu klasē tiktu apbalvoti vismaz pirmie trīs.

Šo sacīkšu noslēgumā nu jau vairākus gadus pēc kārtas notiek tradicionālā ,,Pupu balle''. Tanī ierodas viesi no Londonas, Kitčeneras, Sarnija un pat no Austrālijas. Šogad šī balle bija pulcējusi ļoti daudz apmeklētāju un, labiem laika apstākļiem pieturoties, daudzi, dziesmās un pārrunās, pakavējās līdz agrai rīta stundai. Kā parasts, notika arī balles karalienes vēlēšanas un šo godu izpelnījās viešņa no Austrālijas Regina Meinholda, ar galma dāmām no Londonas, Mirdzu Dambenieci un Ausmu Tampu. Mājas tēvs, Jānis Kalniņš, bija sarūpējis bagātīgu lauku ražas laimes aku, kur netrūka pat ne medus, ne vīna.

B-ns.

GRAND RAPIDI

● Latviešu baptistu draudzes dievkalpojums 30. augustā, Pakalnu ģimenes mājā pie Rokfordas bija pulcinājis kuplu dievlūdzēju draudzi. Dievkalpojumu vadīja māc. Oļģerts Cakars. Dziedāja arī bērnu korītis.

Pēc dievkalpojuma visi devās uz piemājas parku un brīvdabas baznīcu. Šinī vietā māc. O. Cakars teica uzrunu un galda lūgšanu, sakot paldies Pakalnu ģimenei par šo jauko devumu, ko vajadzības gadījumā var izmantot visa latviešu saime. Septembra mēnesī dievkalpojuma nebūs, bet nākošais 4. oktobrī parastā laikā un vietā.

● Gadskārtējais latviešu biedrības bazārs, 13. septembrī pašu namā, sākums pl. 12 dienā. Varēs paēst siltas pusdienas, būs plaša loterija, spēlēs skaņu lenšu mūziku un ejot mājās varēs kaut ko iegūt ēdamu mājnieku vajadzībām — cepumus, rupjmaizi u.c. Priekšnesumu daļā — uzvedums. Rīko biedrības valde un dāmu pulciņš.

● Latviešu skolā mācību sākums 19. septembrī pl. 9 no rīta. Skolu arī šinī mācības gadā vadīs māc. Vera Fricsone un viņai bērni piesakāmi pēc iespējas drīz. Skola darbosies latviešu ev. lut. baznīcas telpās.

V.Z.

ASV de jure diena Latvijai

28. jūlijā pagāja 65 gadi kopš šī vēsturiskā notikuma pirms 65 gadiem, kad sirmās un gudrās galvas vēl bija bērni, kas staigāja uz skolu un mācījās ne vien savas tautas vēsturi, bet bija arī lielo notikumu aculiecinieki.

Tagad šī paaudze beigusi strādāt algotu darbu, bet ir patriotiska, gan ziedojot naudu Latvijas brīvībai, gan jauno latviešu latviskai izglītībai.

28. jūlijā Bostonas pensionāri sava priekšnieka V. Eglīša vadībā ar autobusu no Bostonas devās uz Keipkodu vasaras izbraukumā pie ,,jaunsaimniekiem'' Friča un Lidijas Hervartiem. Viņi tur nopirkuši jaunu, plašu māju, kuŗai apkārt aug ozoli un priedes. Tās ar savu smaržu apņem arī ciemiņus, skaitā pāri 70. Par viesu pacienāšanu gādā ne vien mājasmāte, bet arī pensionāru dāmu komitejas priekšniece Ērika Eglīte ar garšīgām uzkodām. Tas viss braucējiem maksā tikai 8 dol, jo pārējo sedz biedrība un devīgās cepējas, kas atvedušas tortes un kliņģerus. Fricis Hervarts, agrākais būvuzņēmējs, ir arī dubultkvarteta Tēvija dziedonis.

Namatēvu un namamāti sveica pensionāru biedrības priekšnieks, pasniedzot ziedu klēpi, pēc tam nodziedāja pensionāru tradicionālo dziesmu.

Pie Hervarta mājas, kā latviešu patriota, plīvo Latvijas sarkanbaltsarkanais karogs. Tas aicina no galdiņiem sanākt tuvāk ap to. Žurnālists O.Akmentiņš ļeic īsu uzrunu, atgādinot 28. jūlija vēsturisko nozīmi, jo paiet 65 gadi, kopš ASV atzina Latvijas un pārējo valstu de jure. Tas nāca vēlu, jo prezidents Vilsons gan bija izsludinājis 14 punktus par tautu pašnoteikšanos, bet vilcinājās šo principu piemērot Baltijas valstīm. Nākot par prezidentu republikānim Hardingam, šī lieta tika labota. Otra svarīga ASV deklarācija sekoja pēc Padomju savienības iebrukuma Latvijā. 1940.g. 23. jūlijā sekoja PSRS nosodījums un šī varmācīgā akta neatzīšana, ko ASV uztur spēkā vēl šodien.

Sapulcējušies nodziedāja Latvijas himnu — Dievs, svētī Latviju. Saviesīgā daļa turpinājās ar dziesmām, līdz bija jākāpj autobusā atceļam uz Bostonu.

-inš.

Laikraksta
LATVIJA
AMERIKĀ
atsevišķus numurus
var pirkt Toronto
latviešu veikalos
un DV grāmatnīcas nodaļās
Latviešu Namā un Centrā,
kā arī spiestuvē.

BAZNĪCU ZIŅAS

SV. JĀŅA DRAUDZE

Draudzes kanceleja atvērta otrdienās, trešdienās un ceturtdienās no pl. 10 līdz 17, tālr. 921-3327, 200 Balmoral Ave. Mācītāja E.I. Kristberga runas stundas otrdienās no pl. 10—13, trešdienās no pl. 18—21, ceturtdienās no pl. 10—13. Māc. E.I. Kristberga adrese: 12 Worthington Cresc., Toronto, Ont. M6S 3P6, tālr. mājā 769-6950.

SV. ANDREJA DRAUDZE

Māc. J. Cālītis, Sv. Andreja draudze, tālr. 924-1563, Carlton St. un Jarvis St. krustojumā, Toronto, Ont. Tālr. mājā 482-8403, 8 Rolland Rd., Toronto, Ont. M4C 1V5. Māc. J. Cālīša runas stundu laiks kancelejā: trešdienās un ceturtdienās no pl. 10—12 un no 18—19. Citā laikā, iepriekš sazinoties.

AUSTRUMU DRAUDZE

Māc. A. Celms: 47 Lord Roberts Drive, Scarborough, Ont. M1K 3W1, tālrunis 267-3507. Toronto Austrumu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnabas baznīcā 361 Danforth Ave.

KATOĻU DRAUDZE

Prāvests Dr. B. Kokins — 11290 Pine Valley Dr., Woodbridge, Ont., L4L 1A6, telef. 832-3264.

Dievkalpojumi notiek katra mēneša otrā svētdienā pl. 13.00 Lietuviešu baznīcā, 1021 College St., Toronto.

Nākošais dievkalpojums 20. septembrī pl. 13 Lietuviešu baznīcā, 1021 College ielā, Toronto.

BAPTISTU DRAUDZE

Māc. J. Smits, 30 McDairmid Rd., Scarborough, Ont. M1S 1Z6, tālr. 299-3780. Toronto latviešu baptistu draudzes sanāksmes Walmer Rd. baptistu dr. dievnamā.

Dievkalpojumi notiek katru svētdienu pl. 14 Walmer Rd. dievnamā. Visi mīļi aicināti.

Bībeles stundas — lūgšanu sanāksmes katru trešdienu pl. 19.

Gaismas telefons ticības stiprināšanai 299-8545 darbojas nepārtraukti 24 stundas dienā. Vēsts latviešu valodā tiek ieskaņota divreiz nedēļā.

SV. KATRĪNU DRAUDZE

Mācītājs Jānis Prauliņš, 301 Queenston, St. Catharines, Ont., L2P 2X5, tel. 685-3190.

Dievkalpojumi notiek katra mēneša 3. svētdienā, pl. 15.00 Kristus lut. baznīcā, 140 Russell Ave, St.Catharines.

20. septembrī pl. 15 draudzes dievkalpojums.

HAMILTONAS DRAUDZE

Hamiltonas latviešu ev. lut. Kristus draudze — 18 Victoria Ave South.

13. septembrī pl. 11 draudzes dievkalpojums, prāv. A. Voitkus.

20. septembrī pl. 11 draudzes dievkalpojums, māc. I. Gaide.

27. septembrī pl. 16 draudzes dievkalpojums; pl. 17 — draudzes ārkārtas pilnsapulce.

BRAMPTONAS DRAUDZE

Bramptonas latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojumi notiek Grace United Church dievnamā, 156 Main Street, North Brampton, Ont. Māc. A. Dūmiņš, P.O. Box 655, Port Colborne, Ont. L3K 5X8, tālr. (416)-834-6081.

4. oktobrī pl. 13.30 dievkalpojums ar dievgaldu.

NIAGARAS DRAUDZE

Draudzes priekšnieks Andrejs Šteinbachs, 6308 Drummond Rd., Niagara Falls, tel. 354-1258.

MONTREALAS LATVIEŠU DRAUDZES

Dievkalpojumi notiek Jāņa (igauņu) ev. lut. baznīcā 4345 Marcil Ave. Mācītājs Gunārs Hūns, 8262 Place Chanceaux, Montreal, Que. H1K 1M7, tel. 352-1204. Mācītājs runājams katrā laikā, bet ieteicams iepriekš sazināties pa tālruni.

Dievkalpojumi, ja nav citādi norādīts, notiek katru svētdienu pl.13.30 baznīcā.

OTAVAS DRAUDZE

Mācītāja Sarma Eglīte, 40 Driveway, Apt. 708, Ottawa, Ont. K2P 2C9, tālr. (613) 234-6764. Otavas latviešu ev. lut. draudze — 83 Main ielā.

KLAUSAITIES GARĪGOS RAIDĪJUMUS

Global TV 6. un 22. stac.
100 Huntley St., Toronto,
no pirmd. — piektd. pl. 10.30 no rīta,
svētd. Bafalo TV 29. stac. pl. 21; 700 Club — Bufalo TV 29. stac. no pirmd. — piektd. pl. 10 no rīta, svētdienas pl. 22.

TV stac. 47 no pirmd. — piektd. pl. 9 no rīta.

Latvijas karoga sargs

Jaunatnes audzinātājam Stanislavam Belkovskim 75 mūža gadi

St. Belkovskis dzimis 1912. g. 11. nov. Pēterpilī. Pēc 1917. g. nemieriem ģimene atgriežas Latgalē — Aglonas pagastā, kur Stanislavs beidz Aglonas ģimnaziju un iestājas Jelgavas valsts skolotāju institūtā, ko absolvē 1936. gadā. Viņu ieceļ Aglonas pag. Skudrīšu tautskolā par pārzini. Skola ir Rušona ezera krastā, bijušā Rušonas muižas pilī.

Pēc gada Skudrīšu skolā ierodas jauna skolotāja Dagmāra Kreile. Stanislavs ar Dagmāru slēdz mūža draudzību un Rušonas draudzes māc. S. Zeps viņus salaulā.

Blakus skolotāja darbam Belkovskis ir mazpulku raj. vecākais, Katoļu jaunatnes biedrības priekšnieks, Aglonas pag. aizsargu nodaļas priekšnieks. Skudrīšu skolas mazpulku vada Dagmāra: meitenes māca mājturībā un tautas tērpu šūšanā; zēnus — augļu dārzu stādīšanā un bišu druvu iekārtošanā. 1939.g. lielajā mazpulku parādē Rīgā no Skudrīšu skolas piedalās 40 mazpulcēni. Belkovskis parādē vada 847 mazpulku karogu grupu. Vakarā pieņemšana un vakariņas pilī pie valsts prezidenta. Belkovska un viņa dzīvesbiedres vadībā skola apmāca tautas deju un dziesmu ansambļus: ar priekšnesumiem viesojas tālu ārpus Rušonas un Aglonas novadiem.

Pienāk 1944.g. vasara un bēgļu gaitas. Beidzamais sarīkojums Aglonā, ko vada Belkovskis. Dagmāra piedalās ar solo dziesmām. Ieradušies vairāki tūkstoši apmeklētāju no trim apkārtējiem pagastiem, kuŗu vidū ir sirmais bīskaps Sloskāns, apriņķa vecākais A. Budže, Daugavpils pilsētas galva Jānis Niedra un daudz mācītāju. J. Niedra saka patriotisku runu un bīskaps Sloskāns akta nobeigumā visus svētī un lūdz Aglonas Dievmātes aizgādību nebrīvās un nebaltās dienās. Klātesošie dzied Dievs, svētī Latviju, un klausītāji slauka asaras. Visi jūt, ka tā ir atvadīšanās no mīļās dzimtenes.

Bēgļu ceļa somā kā dārgāko mantu no dzimtenes Belkovskis iesaiņo Latvijas karogu. Vācijā 18. nov. svētkos tas plīvo Manheimas un Švābu Gmindes nometnēs. Pārceļoties uz Ameriku, Belkovskis ar ģimeni apmetas uz dzīvi Milvokos, Viskonsinas pavalstī un saistās darbā lielā pārtikas uzņēmumā, kur nostrādā 25 gadus līdz aiziešanai pensijā.

Arī Milvokos blakus maizes darbam viņš ir aktīvs sabiedriskā darbā. Viņš ir ALKA centrālā valdē Kultūras un jaunatnes daļas vadītājs un mūža biedrs DV un skautos. Sevišķi skauti viņam ir tuvi. Viņš ir latv. skautu vienības Gauja priekšnieks, latviešu skautu pārstāvis Rietumu krastā, pārstāvis pie ASV skautiem un ASV Jendas rev. kom. loceklis. Apbalvots ar Saulīti, Saulīti lentē un „Silver Beaver" augsto ordeni. Viņš ir ASV skautu mūža goda biedrs.

Belkovskis ar dzīvesbiedri Dagmāru izaudzinājuši un izskolojuši divas meitas un dēlu, kas latviešu valodu pilnībā apguvuši ģimenē un latviešu skolā, akadēmisko izglītību — Marketes Jezuitu universitātē. Dēls Jānis Tālivaldis zobārstniecības doktors, obligātajā karadienestā paaugstināts kara flotes majora pakāpē (Lt. Com.) un apbalvots ar Aizsardzības ordeni, strādā savā praksē Aberdīnā, Vašingtonā. Pie viņa vecāki vada savu mūža novakari.

Latvijas karogu Belkovskis nodevis Gaujas skautu vienībai.

Jānis Šķirmants

Latviešu neredzīgo kopas

pie Latvijas Sarkanā Krusta

40 gadu darbības atcere

Pēc 2. Pasaules kara, kas atnesa un atstāja tik daudz postažas un traģēdiju, rietumos nokļuvušie latviešu bēgļi sāka organizēties un apzināt tautiešus, kam atbalsts un palīdzība bija vajadzīga. Vācijā apzināti vairāk par 50 neredzīgiem tautiešiem, no kuŗiem apmēram 30 bija redzi zaudējuši kā karavīri, cīnoties dažādās frontēs par dzimteni un tautu pret sarkanarmiju. Pēc atlaišanas no gūsta un lazaretēm šo jaunekļu un vīru stāvoklis bija visbezcerīgākais. LSK vicedirektors mag. iur. Ādolfs Šilde toreiz aicināja palīgā mag. hist. Olģertu Dāvi, kas redzi bija zaudējis pirms kara, bija apmeklējis vācu neredzīgo skolu Berlīnē un beidzis Latvijas universitāti.

1947.g. 27. jūlijā tika sasaukta latviešu neredzīgo sapulce Neištatē pie Baltijas jūras un dibināta latviešu neredzīgo kopa pie LSK, par kuŗas pārstāvi ievēlēja Jāni Bankoviču un par viņa palīgu Bernhardu Loču. Pēc abu izceļošanas uz ASV un Angliju kopas vadību pārņēma O. Dāvis, kas savu uzdevumu pildīja ar ļoti labiem panākumiem 27 gadus.

Sākuma problēmas bija pensiju izkārtošana, pārskološanās, dzīvokļu, darbnīcu, darba vietu un darba rīku sagādāšana.

Iespēju robežās palīdzēja latviešu organizācijas, draudzes un daudzas privātpersonas. Pēc valodas, pārskološanās un materiālo grūtību pārvarēšanas un vācu pensiju saņemšanas radās jauna enerģija un ticība labākai nākotnei.

Latviešu neredzīgie, cik nu viņu ievainojumu sekas atļāva, strādāja kā masieri, audēji, suku gatavotāji, telefonisti un divi pat studēja Marburgas universitātē. J. Bankovičs ASV kļuva mācībspēks kādā amerikāņu neredzīgo skološanas iestādē.

Pēc materiālo apstākļu nodrošināšanas sākās ģimeņu dibināšana, ērtāku dzīvokļu vai ģimenes mājiņu iegāde ar dārziem, kuŗos netraucēti pavadīt brīvās atpūtas stundas.

Ar laiku sāka trūkt informācijas par trimdas latviešu sabiedrisko dzīvi, kā arī par notikumiem okupētajā dzimtenē, jo dzīvesbiedrēm laiku aizņēma bērnu audzināšana, mājas apkopšana, un ne visiem dzīves draugs bija paša tautības.

Pašreizējam kopas vadītājam Kurzemes cietoksnī redzi zaudējušajam Indulim Porukam radās ideja izdot pašiem savu kasešu žurnālu, un tā 1972. gadā iznāca pirmais skaņu žurnāls Dzintars.

Latviešu preses vēsturē Dzintars vispār ir pirmais šāda veida izdevums latviešu valodā. Tas nepārtraukti iznācis līdz šai dienai, un jūlija beigās izdots 93. skaņu žurnāla Dzintars izdevums, kas aptver vienu līdz divām 90 minūšu kasetēm. Kopš 6 gadiem Dzintaru sastāda un izdod kopas sekretārs Ansis Laube, kas savu smago acu ievainojumu guvis Pomerānijā.

Nobrieda doma arī par skaņu lentēs ierunāto grāmatu krātuves ierīkošanu, un tika nodibināta latviešu neredzīgo kopas pie LSK skaņu lenšu bibliotēka. Sākumā viss gāja lēnām un gausi, jo magnetofoni un skaņu lentes bija dārgas, trūka lasītāju un vispār šī pasākuma organizētāju. Tad Memingenā 70. gadu sākumā arī šis pasākums guva lielus panākumus. LSK pārstāvis A. Piņķis sāka organizēt lasītājus un ziedotājus, bet viņu čaklajā darbā pārsteidza nāve. Tad Krievijas kauju laukos redzi zaudējušais Edgars Retigs pārņēma A. Piņķa iesākto darbu un, kļūdams par DV Rietumvācijas valdes kultūras noz. referentu skaņu lenšu lietās, organizēja un izveidoja plašu, atsaucīgu un auglīgu skaņu lenšu bibliotēkas apgādes darbu neredzīgiem tautiešiem. E. Retiga ideja bija arī nodibināt periodisku latviešu trimdas laikrakstu izvilkumu ieskaņošanu kasetēs. Tā kopš 1973. gada jau iznākuši vairāk nekā 560 Ziņu Vanaga izdevumi, kuŗu vada un ierunā DV Rietumvācijas kultūras noz. vad. Oskars Baltputnis ar kundzi Veltu.

Manheimas DV nodaļa Saule ziedo periodiski Rūdolfa Kratovska sastādīto un ieskaņoto 2 kasešu izdevumu Latvija Šodien. Londonas DV fonds (Anglijā) Veras Grundes ieskaņojumā regulāri ziedo DVM kasetēs Bērzaines fonotēkai Freiburgā, un latviešu neredzīgo kopai atļauts no šī ieskaņojuma izgatavot kopijas.

Vispār periodiskie kasešu izdevumi tiek pavairoti kopijās un izsūtīti neredzīgiem tautiešiem visā brīvajā pasaulē. Šo kopēšanas un izsūtīšanas darbu veic pie Rīgas redzi zaudējušais bij. artilerists Ignats Jakovelis.

Kopš 7 gadiem Kurzemes kauju laukos smagā ievainojumā redzi zaudējušais Olģerts Meņģelis pārņēmis skaņu lenšu bibliotēku. Pedantiski akurāti O. Meņģelis veic savu darbu kā bibliotēkas vadītājs, pārzinot vairāk par 1050 ieskaņotu grāmatu, lugu, referātu un mūzikas ieskaņojumu. Oriģinālie ieskaņojumi ar kopijām aptver vairāk par 8000 skaņu lenšu un kasešu. Tas viss ir nācis no trimdas latviešu sabiedrības, organizācijām, biedrībām, draudzēm un daudzām privātpersonām. Ievērojamu lomu sagādes organizēšanā gadiem ilgi ieņēmis un nenogurstoši strādājis E. Retigs. Ieskaņotāji un skaņu lenšu un kasešu ziedotāju vairums ir nākuši no DV organizācijas.

Ansis Laube

Vācijas latviešu kamerkorim Dūdas

pirmā skaņu plate Dievs, Tava zeme deg!

„Mēs jauni zvani, Kungs..." skanēja jūnija otras nedēļas sestdienas vēlā vakarā no Jāzepa baznīcas Osnabrikā. Latviešu dievkalpojums vai garīgs koncerts? — Ne viens, ne otrs. Latviešu kamerkoris Dūdas komponista un diriģenta Marka Opeskina vadībā dziedāja iecerētajai skaņu platei — Dievs, Tava zeme deg, ar Lūcijas Garūtas mūziku un Andreja Eglīša tekstu.

Kamerkoŗa Dūdas dziedātāji nāk no visām Rietumvācijas malām. Iespaidīgs kantātes atskaņojums maija pirmajās dienās Hamburgā un atkārtojums Frankfurtē kori saliedējis skanīgā daudzbalsu instrumentā. Uzņēmumi platei sākās jau 12. jūnijā, turpinājās sestdien un beidzās tikai svētdien pl. 3 no rīta. Uzņemšanu traucēja satiksmes trokšņi, tikai nakts stundās varēja netraucēti strādāt.

Samērā grūtās ērģeļu partijas spēlēja bijušā Rīgas Doma ērģelniece Brigita Mieze. Solo dziedājumus veica Kārlis Dēdelis (tenors) no Oldenburgas un Minsteres mūzikas augstskolas students Raimonds Spoģis (baritons).

Kantāte Dievs, Tava zeme deg izdota platē tikai vienreiz. RA Fonds izmantoja 1944.g. radiofona pirmuzveduma uzņēmumu. Nule izdotā plate ir modernā technikā, lielu romantisku ērģeļu pavadījums labskanīgā baznīcas telpā. Izdevējs ir firma Ambiente Mūzika (c/o Toms Spoģis) Hanoverā, kas nākotnē popularizēs arī latviešu mūziku.

Plates apvalku darinājis māksl. Juris Soikans, pārstrādājot savu agrāko illustrāciju Eglīša vārdiem Dievs, Tava zeme deg. Kamerkoris Dūdas Dziesmu dienās dziedāja kantāti vēlreiz 4. augustā pl. 13.30 Apustuļu baznīcā, Minsterē.

-xy.

Valodiņa

Toronto Latviešu skola Valodiņa

IESĀK 10. MĀCĪBU GADU PIEKTDIEN, 11. SEPT.,

Kanadas Latviešu Centrā Toronto.

Reģistrēšanās pl. 18 vid. zālē; atklāšanas akts turpat pl.19.

Mācības notiek piektdienu vakaros no pl. 18—21 skolas telpās Centrā. Skola sākas ar bērnu dārzu 4g. veciem un beidzas ar 14 g. veciem. Īpašas klases latviski nerunājošiem bērniem.

Tuvākai informācijai zvanīt 445-2158 — U. Zommeram vai 883-4804 — Dr. A. Rubenim.

VALODIŅAS VALDE

AMBER PRINTERS & PUBLISHERS
125 BROADVIEW AVENUE
TORONTO, ONTARIO
466-1514 465-7902

KRISTUS DĀRZA GADA SAPULCE

Laipni lūdzam jūs ierasties Kristus Dārza sapulcē

1987.g. 23. septembrī pl. 19 Kristus Dārzā,

11290 Pine Valley Drive, Woodbridge.

Anšlāvs Eglītis

Īstvikas raganas

(The Witches of Eastwick, Warner Bros.)

Savienoto valstu vēsturnieki, rakstnieki un drāmatiķi daudz kavējušies pie pionieru laiku raganu vajāšanas Jaunanglijas provincēs. Jaunākie pētījumi atrod slavenajām raganu prāvām un izdarībām pavisam proziskus iemeslus: šaurā klikē apvienotie ārsti—vīrieši pūlējušies izskaust nemācītās, bet veiksmīgās vecmātes, piedēvēdami viņām sakarus ar velnu. Raganu romantika un ,,tradicijas'' savā veidā turpinās līdz pat mūsdienām. Šad tad dzirdam, vai lasām par sievietēm, kas sevi apzīmē par raganām. To var darīt bez raizēm, jo tagad viņas aizsarga valsts konstitūcija.

Arī Džons Apdaiks (Updike), kas patlaban liekas ražīgākais un arī mākslinieciskākais no ASV prozas rakstniekiem, pievērsies mūsdienu raganām, un filma darināta pēc viņa šī paša nosaukuma romāna, Dievam žēl, to pamatīgi ,,pastiprinot.''

Kādā Rodailendas piekrastes mazpilsētiņā dzīvo trīs vēl pajaunas šķirtenes ar bērniem — tēlniece, žurnāliste un skolotāja-mūziķe. Viņām piemīt itin vērā liekamas burvju spējas, piem., izsaukt negaisu, lidināties bezsvara stāvoklī un pieburt saviem nelabvēļiem dažādas ligas. Raganas, kā zināms, nekad nav izcēlušās ar tikumisku dzīvi, un arī Apdaikam pārmet, ka viņš par daudz kavējas pie seksuālām izdarībām. Visām trim draudzenēm ir mīlētāji. Bet tie ir parasti, pelēki ļautiņi, un raganas jūtas iestrēgušas mazpilsētas sīkās dzīvītes garlaicībā. Negaidot pilsētiņā ierodas noslēpumains bagātnieks Van Horns, kas nopērk un grezni pārkārto miesta lepnāko namu. Ātri vien viņš vienu pēc otras paved visas trīs raganas un aicina savā uzpostajā namā uzdzīvei četratā. Van Horns neslēpj — un to skatītājs var uzņemt kā joku vai patiesību — ka viņš ir ,,gluži parasts un ikdienišķs velns.''

Filmas sākumā, iepazīstinot skatītāju ar raganām un mazpilsētas gaisotni, scēnārijs cieši turas pie Apdaika romāna un plaši lieto viņa āķīgos, ironiskos dialogus; notikumi risinājas itin saistoši. Atjautīgi tverta, piem., raganu pirmā saskare ar Van Hornu. Drīz tomēr sākas pārspīlējumi. Van Horna nams tiek notēlots kā pārlieku krāšņa, mazpilsētiņā neiedomājama pils. Pilī ir pat milzīgs un lepns iekštelpu peldbaseins. (Romāns piemin tikai parasto peldu kubulu ,,džakuzi''). Mazpilsētas tikumības sargātāji sāk pārmest raganām izlaidību un, Van Horna pamudinātas, viņas piebuŗ saviem nelabvēļiem dažādas nelaimes un aktīvāko sievieti pat nogalina.

Romāns beidzas melancholiski. Jautrā četrata sadzīve iznīkst. Raganas sāk nožēlot savus nodarījumus. Van Horns neapmierināts aizbrauc, un drīz izklīst arī raganas. Filmai tāds noslēgums atrasts par vārgu, un scēnārists M. Kristofers to spēcīgi ,,kāpina''. Raganas saceļas pret Van Hornu. Izceļas mežonīga burvju kauja, kuŗā netrūkst ne obligātas skriešanās ar automobiļiem, ne briesmīgu negaisu un viesuļu, kas virpuļo caur pilsētas ielām, paraudami cilvēkus un lietas. Van Horna nams pārvēršas īstā briesmu pereklī, jo arī velnam piemīt vareni spēki. Tomēr raganas viņu pieveic un iznīcina, bet viņš pamet mantojumu: visām trim raganām piedzimst puikas, un filmas nobeigumā redzam, ka viņas, tēvu pieminēdamas, velna bērnus kopīgi audzina.

Brutālie kāpinājumi izjauc Apdaika smalkās noskaņas un vīzīgo satiru, pārvēršot filmu parastā briesmu izrādē. Režisoram Džordžam Milleram var pārmest arī neaistētiskus aizguvumus, piem., no angļu (Monty Pithon), kad noburtās miesta kundzes piemeklē briesmīgas vemšanas lēkmes. Ar varenām strūklām viņas apšķiež savus draugus un tuviniekus, pat telpu sienas un mēbeles.

Tēlotāju sniegums ir izcils. Trīs raganas — Šer (Cher), Suzanna Sarandona un Mišele Feifere ir veiksmīgas, rutinētas aktrises un tēlo savas lomas ar atjautām un izsmalcinājumiem kā savdabīgas, visai atšķirīgas personības. Džekam Nikolsonam nereti pārmet, ka viņš vienmēr tēlo vienu un to pašu ciniski izgudro, izlaidīgo nekauņu, bet Van Horna lomai šīs īpašības teicami piederas. Viņš noveidojas tik nešķīsts, kārīgs un prasts, ka labprāt noticam viņa velnišķībai. Ir žēl, ka darbībai kāpinoties, tēlojumu nianses pazūd izdarību virpuļos. Speciālie efekti un iespaidīga fotografija palīdz pārciest izrādes brutālos posmus. Par spīti visām kļūmēm un iebildumiem izrāde tomēr jāpieskaita pie interesantākā un savdabīgākā, kas šogad redzēts.

AMBER PRINTERS & PUBLISHERS
125 BROADVIEW AVENUE
TORONTO, ONTARIO
466-1514 465-7902

RM NSM

ROSAR-MORRISON
FUNERAL HOME LTD

Thomas L. Morrison — Funeral Director
467 Sherbourne St., Toronto, Ont. M4X 1K5
Tel. 924-1408

RŪPĪGA UN SMALKJUTĪGA
APBEDĪŠANAS CEREMONIJU IZKĀRTOŠANA

No mums šķīrusies

Ritma Jaunzemis

dzimusi 1921. gada 19. februārī Latvijā,
mirusi 1987. gada 27. augustā Baltimorā, ASV.

Vai dieniņa, man' dieniņa,
Tu atnāci nezināma!
Vakar koši gavilēju,
Šodien veda smiltainē.
T. dz.

Par viņu skumst
DV St. Catharines nodaļas vanagi un vanadzes

Pēkšņi mūžībā aizgājis
Daugavas Vanagu Kičeneras Vaterlū nodaļas biedrs dibinātājs

Jānis Dundurs

dzimis 1921. gada 21. augustā Latvijā,
miris 1987. gada 23. augustā Kičenerā, Ont.

Skumst
DV Kičeneras Vaterlū nodaļa

Mūsu laikraksta līdzstrādnieks

Nikolajs Šubiņš

(N. Š. Zemgals)

miris 21. augustā Grand Rapidos.

Viņu piemiņā paturēs
Latvija Amerikā redakcija

Pēkšņi mūžībā aizgājis mūsu mīļais

Vilis Ozoliņš

dzimis 1906. gada 3. augustā Gaviezes pagastā, Latvijā,
miris 1987. gada 30. augustā Toronto.

Pēc viņa sēro
sieva,
meita ar ģimeni Latvijā,
Gandrovsku, Šmitu un
McLaughlinu ģimenes

Pie tava kapa klusi
Sirds atvadoties tūkstoš paldies teic
Par visu, ko tu labu veicis,
Par visu, kas ir tavu roku darbs.

SAVIENOTĀS VALSTIS

ŅUJORKA

● Ņujorkas latviešu koris sagatavo mūzikālās lugas inscenējumu ,,Gundega''. Tā pamatā Annas Brigaderes pasaku luga ,,Princese Gundega un karalis Brusubārda'' ar Viļņa Baumaņa tekstu, Andreja Jansona mūziku un Ēvalda Dajevska dekorācijām un tērpiem, Māra Ubāna režijā. Izrādei vajadzīgi 35 aktieri un dziedātāji. Dalībnieku izraudzīšana Ņujorkas DV namā 12. un 13. septembrī. Mēģinājumi izrādes sagatavošanai notiks Ņujorkas draudzes Katskilu kalnu īpašumā no 10. līdz 24. jūnijam nākamo gadu. Pēc tam izrāde Ņujorkā 26. jūnijā, bet 3 vai 4 izrādes Indianapoles dziesmu svētku laikā. Izrādēs piedalīsies profesionāls orķestris.

● Dr. Jānis Kļaviņš 18. novembŗa svētku aktā runās Sv. Pēterburgā, Floridā, bet 19. septembrī viņam ir koncerts Detroitā. **Vk**

ČIKAGA

Pēc grūtas slimošanas 8. augustā 73 gadu vecumā miris pasaules kaŗa cīnītājs Elmārs Rencis. Dzimis 1914. g. 17. janvārī Valkas apr. Veclaicenes pag. Pēc skolas beigšanas iemācījies par drēbnieku. Pēc kaŗa, gūsta un bēgļu gaitām Valkas nometnē iecelojis 1950. g. Čikagā. Arī šeit pirmais darbs bija sava (drēbnieka) amata turpināšana, bet to drīz pārtraucis un pievērsies celtniecībai un sekmīgi apguvis cementmeistara darbu.

Bijis reliģiozs un paļāvies ticībā uz Dievu. Kā dārgāko mantu viņš vienmēr līdzi nēsājis tēva rakstīto vēstuli ar Dieva vārdiem. No sirds ticējis, ka šie Dieva vārdi viņu vairākkārt pasargājuši. Īpaši kaŗa laikā piedzīvojis Dieva vadību un spēku. Viņš bija īsts darba rūķis, strādīgs un izpalīdzīgs. Mīlēja savu ģimeni un mājas dzīvi. Aizgējējs bija klusas dabas, nemīlēja skaļumu. Bija nesamierināms pretkomūnisma cīnītājs.

Piemiņas brīdis un izvadīšana notika 12. aug. pārpildītajā ,,Matz'' bēru namā. Māc. A. Liepkalns cildināja aizgājēja lielo tēvzemes mīlestību un atzina viņu kā krietnu latvieti, kas mīlējis ģimeni, vecākus un turējies pie kristīgās ticības. Viņu apbedīja Mont Olive kapos. Ērģeļu mūziku un pavadījumus spēlēja V. Treimanis. **A.Z.**

KLĪVLANDE

● Apvienotās latviešu ev.-lut. draudzes kapu svētki 30. augustā notika Sunset kapsētas latviešu nodalījumā. Dievkalpojumu vadīja māc. L. Grendze un iesvētīja kapu piemiņas plāksnes apbedītājiem draudzes locekļiem: Almai Beldavai, Leonīdam Krūzem, Mariannai Liepiņai, Bertai Sapalei, Katrīnai Skangalei un Pēterim Sproģim, bet mauzolejā iesvētīja pelnu urnu Mirdzai Heinsonei.

Nedēļu iepriekš kapu svētki notika Riverside kapsētā, kur apbedīti latvieši galvenokārt trimdas sākuma gados. Šeit kapa piemiņas plāksni iesvētīja Kārlim Robežniekam.

● DV Klīvlandes apvienības gadskārtējais bazārs — mantu izloze vanadžu izkārtojumā notiks Apvienotās ev.-lut. draudzes sarīkojumu zālē 19. septembrī plkst. 7:30 vakarā. Būs arī priekšnesumi, bagātīga bufete un deju mūzika.

● DV apvienības gada svētku sarīkojums būs 24. oktobrī plkst. 7:30 vakarā Apvienotās Ev.-lut. draudzes sarīkojumu zālē. Koncerta programmu izpildīs DV Kanadā vīru koris diriģenta A. Pērkona vadībā. Pēc tam sekos sadraudzības vakars. **J. Ū.**

GRAND RAPIDI

● 21. augustā nepilnus 75 g. vecumā, pēc pailgas slimošanas, miris Nikolajs Šubiņš. Dzimis Bauskā, kur sākušās viņa izglītības gaitas, kas turpinājušās Jelgavā. Obligāto kaŗa dienestu izpildījis Rīgā Auto-tanku pulkā, beidzis instruktoru kursu un palicis virsdienestā, vēlāk pārejot strādāt pie Dzirnavnieka. Jau no jaunības N. Šubiņu saistījusi dziesma, dziedājis koros, turpinot to svešumā, kad pievērsies arī teātrim. Vācijā dienējis Viestura sardžu rotā. Aizvadīto gadu gaitā iestudējis daudzas lugas, to vidū dažas pats uzrakstījis, kas uzvestas gan pašu mājās, gan apkārtnes latviešu centros. Nelaiķi izvadīja no latviešu ev.-lut. baznīcas 24. augustā un guldīja zemes klēpī Vudlavna kapsētas latviešu nodalījumā. Bija sirsnīgas atvadu runas un ziedi mūžībā aizgājušam ceļiniekam. Sēro dzīvesbiedre, dēls ar ģimeni, citi tuvinieki, radi un draugi. Piezīmējams, ka pēdējos gados N. Šubiņš bija uzrakstījis arī vairākus īsstāstus, no tiem iespiesti vairāki ,,Latvija Amerikā'' un pāris žurnālā ,,Treiji Vārti''.

Melnās lentes dienas demonstranti Bostonā. **Foto O. Akmentiņš**

Iespaidīga Melnās lentes diena Bostonā

BRĪVĪBU, BRĪVĪBU, TAS IR VISS, KO MĒS GRIBAM!

Bostonā 23. augustā, Amerikas brīvības šūpulī, par spīti nelabvēlīgiem apstākļiem sabiedrībā, pilsētas laukumā bija pulcējusies paliela mūsu patriotiskās paaudzes daļa. Arī lietuvju grupa, kas bija saklausījusi savu tautiešu protestu balsis Viļņā, bija ieradusies prāvā skaitā. Ar demonstrantiem vienojās poļu sabiedrība, jo Molotova-Ribentropa pakts iznīcināja arī Poliju. Demonstrantu nolūks bija pievienoties garā tām demonstrācijām, kas šai pašā laikā notika Rīgā, Viļņā un Tallinā. 38 pilsētas rietumos demonstrācijas liecināja, ka pret padomju okupāciju demonstrē visi brīvībā izkļuvušie baltieši un poļi.

Dienās pirms demonstrācijas vairāki mūsu tautieši ar dzīvu interesi klausījās Amerikas Balss raidījumus uz Latviju. Ziņojumi ienesa cerības rītdienai, jo apspiestībā uzaugušā paaudze vairs negrib ilgāk gaidīt.

Starp diviem Latvijas sarkanbaltsarkaniem karogiem ar sēru lentēm plīvoja arī brīvās Lietuvas karogs, sēru lentēm apvīts. Plakātu saukļi bija: We love Helsini 86, vai Support Helsinki 86 in Latvia u.c.

Demonstrācija pievērsa TV uzmanību. Ieradās reportieŗi no 3 Bostonas TV stacijām, kas intervēja vairākas personas.

Katoļu māc. Šleizers no Salemes ievadīja sanāksmi ar īsu aizlūgumu par Hitlera-Staļina pakta upuriem — 600.000 baltiešiem, kas deportēti uz Sibiriju un 5000 poļu virsniekiem, kas nobendēti Katinas mežā. Pēc tam viņš runāja Amerikas poļu kongresa vārdā. Poļu solidāritādes pārstāves Dr. Evas Brentleja, kas bija paredzēta par galveno runātāju, trūka, jo saņēmusi pēkšņu rīkojumu ierasties Londonā uz kādu ārkārtas sanāksmi. Izpalika arī ALA pr-ks A. Lambergs, jo viņš izlidoja uz Šatakvas konferenci, bet bija klāt ALA finanču noz. vad. St. Duļevskis. No Masačuzetas apspiesto tautu komitejas runāja Izabella Rivero, kas arī bija šīs demonstrācijas rīkotāja. Par lielākām kopīgām aktīvitātēm runāja Bostonas pilsētas Skolu komitejas loceklis Džozefs Kaspers.

Publikai izdalīja īpašu skrejlapu ar vēsturisko attēlu Maskavā, kur draudzības līgumu Molotovs paraksta ar hitlerisko Vāciju. Nobeiguma vārdus teica žurnālists O. Akmentiņš: ,,Mēs ceram, ka gaŗā nakts ir pagājusi, un mūsu tauta atmodusies no drausmīga nāves murga. Gara saites starp mums svešumā un tiem, kas turpina pārdzīvot svešo ļauno varu, mums dod cerības rītdienai. — Dzimtenē jaunā paaudze nebaidās runāt un kritizēt nepieciešamos apstākļus, kas eksistē Latvijā un pārējās Baltijas valstīs. Par to mums ir gaišs prieks. Mūsu nolūks būs un ir — atgūt brīvību un atjaunot Latvijas republiku''. Runātājs atzinību veltīja arī tiem 20 senātoriem, kas bija sūtījuši vēstuli Gorbačovam netraucēt demonstrācijas.

Vislielāko uzmanību notikumiem Baltijas valstīs veltīja līdz šim atturīgais laikraksts Boston Globe. Tas deva pat ievadrakstu ,,The Baltic test'', kuŗā minēts arī Christian Science Monitor avīžnieka Juŗa Kažas vārds: iespiesti bija arī vairāki UPI Maskavas biroja ziņojumi.

Osvalds Akmentiņš

Dāvinājums skautiem

Latviešu skautu kustības 70 g. jubilejā *Draudzības lokā* nometnē speciālu dāvanu pasniedza korporācijas Frat. Academica seniors A. Mangulis, sveicot skautus no konventa un no Akademiskā skautú kluba locekļiem.

Dāvinājums bija $500 skautu literātūras izdošanai, un vairogs draudzības sacensībām skautu vienību starpā. Vairogā izteiktie simboli: Pamats apļa veidā. Ozolzaru apmale izteic spēku, ticību un dzīvību. Iekšējā aplī 17 kaltas naglas simbolizē 17 bijušos Akadēmiskā skautu kluba studentus, skautu vadītājus, kuŗi lika pamatus Fraternitas Academica korporācijai. Melnā, zaļā un zelta krāsa nozīmē: No zaļās jaunības, cauri dzīves grūtībām, pretī zelta nākotnei. Augšā ir ieraksts: Labākai skautu vienībai. Centrā ir trīs degošas pagales. Liesma, zelta un sarkanbaltsarkanās krāsās, pauž ticību un mūžīgo degsmi latviešu skautismam un brīvai Latvijai. Skautu nozīme simbolizē latviešu skautus pasaules tālēs.

Apakšējā lentē ierakstīts : Viena pagale nedeg. Lai uzturētu draudzību, vienotību, dzīvību un ticību Latvijai, ir jāuztur arvien degošs ugunskurs ar jaunu pagaļu pielikšanu.

Sacensība domāta latviešu valodas lietošanas veicināšanai, un tā ilgs trīs gadus. Balvu izpelnīsies vienība, kuŗas locekļi visvairāk būs latviski sarakstījušies ar draugiem un paziņām, ciemojušies vai uzņēmuši savās mājās citus latviešu skautus un dāvinājuši latviešu grāmatas un žurnālus. **Juris Pūliņš**

Foto: vad. I. Rupners ar vairogu. No kr.: N. Luksa, L. Jēgere, L. Klētniece, J. Liepiņš, A. Mangulis, E. Priedītis, B. Dumpe, I. Šmidchene.

Daugavas Vanagu nams
PIEDĀVĀ ZĀLI
DAŽĀDIEM SARĪKOJUMIEM
PIEPRASIET TELEFONISKI
SVĒTDIENĀS DZĒRIENI TIKAI PIE MALTĪTĒM — $5.00

125 Broadview Ave.
Tel 465-5225
Svētdienās iepriekš sazinoties pa tel. 465-5225

Daugavas Vanagu klubs
ATVĒRTS BIEDRIEM UN VIESIEM
sākot ar 1987. gada 29. jūniju
Pirmdienās no pl. 14.00 līdz 21.00.
Otrdienās no pl. 14.00 līdz 21.00.
Trešdienās slēgts.
Ceturtdienās no pl. 14.00 līdz 22.00.
Piektdienās no pl. 12.00 līdz 23.00.

Fotografisks uzņēmums ar atzītu kvalitāti.
(416) 863-1166
BENJAMIN FILM LABORATORIES LTD.
287 Richmond St. E., Tor., Ont. M5A 1P2
We believe every picture counts

Murray E. Newbigging
BĒRU MĀJA
● Izjusti personīgi pakalpojumi
● Pastāvīga kapella
M. WAYNE HAMILTON
Funeral Director
733 Mount Pleasant Rd., pie Eglinton Ave.
Auto novietošana. Tel. 489-8811, 489-8002

R. S. KANE Ltd.
APBEDĪŠANAS BIROJS
6150 Yonge Street
(Goulding Ave stūrī, dienvidos no Steeles)
Willowdale, Ont.
221 — 1159

DR. ROBERTS U. VAGNERS, O.D.
OPTOMETRIST
3439 YONGE STREET
TORONTO, ONTARIO M4N 2N1
TELEPHONE
(416) 485-5233

Vecākais latviešu puķu veikals
Venus
ZIEDI KATRAM GADĪJUMAM
Pasūtinājumus pieņem arī no ārzemēm un uz ārzemēm.
231 RONCESVALLES AVE., TORONTO, ONT. M6R 2L6
Tel. darbā 534-4645, pēc darba 533-4037.
A. PUTNIŅŠ

Grāmatas dāvanām
J. Ķēniņš — Kanta latviskās cilmes problēmas $14.50
A. Silgailis — Latvian Legion $25.00
Kanadas vanadzes — Latvian cooking $12.00
Latvju Enciklopēdija 1 .... $48.00
Latvju Enciklopēdija 2 .... $52.00
L. Gulbe — Varbūt — es esmu mežs, dzejas $12.00
H. Biezais — Saki tā, kā tas ir $16.00
L. Pērļupe — Priekšpilsētas noslēpums .... $ 6.60
N. Kalniņš — Anitas stāsti .... $ 5.60
K. Ķezbers — Kurzemes Hercoga Dālderis .... $ 6.60
Garīgs apskats II $15.00
88 Latviešu Tautas dejas un Apdares $27.50
Mūzikālie pavadījumi 88 dejām $12.00
Latviešu lietiskā daiļdare $20.00
I. Gubiņa — Uz akmeņa stāvēdams $18.00
L. Bērziņa — Jaunības atblāzmā $16.00
A. Alksnis — Panaceja un viņas mācekļi $18.00
A. Eglītis — Svešais cirvis cērt un cērt .... $ 9.00
A. Kraujiete — Spoguli, spoguli, atklājies, dzejas $14.00
M. Zichmanis — Brāļi Zēbergi $14.00
Latvijas dzirnavas $39.00
Dainu izlase — Ozols $12.00
E. Grīslis — Uz ērgļa spārniem $19.00
O. Perro — Vestures veidotāji $20.00
K. Sidars — Aiz ezera balti bērzi, rom $16.00
O. Liepiņš — Tālos atspulgos, atm $24.00
T. Krūka — Rīgas Ieviņa — Jaunatnes romāns $12.00
Laiks, telpa, ļaudis IV daļa 40.00
K. Osis — Uz utopiju tilta $13.00
Dainu izlase — Trīs Skuju Koki un Bērzs $12.00
T.L.B. — Paaudzes paaudzēm, rakstu krājums $15.00
Latvija — sienas kartes $12.50
O. Perro — Holmas cietoksnis (trešais izd.) $20.00
Latviešu karavīru dziesmas ar notīm $12.50
Ceichners, A. — Latvijas boļševizācija 1940—1941 .... $27.00
Piedāvā dāvanām: gleznas, rotas, keramiku, ādas un koka izstrādājumus, kā arī citas mantas.
DV Gramantica, 491 College St., Toronto, Ont. M6G 1A5, tālr. 921-7121. Pasta sūtījumiem 10% piemaksa.
Pirmdienās .... no pl. 12.00 līdz pl. 17.00
Otrdienās .... no pl. 12.00 līdz pl. 19.00
No treš. līdz piektd., iesk., no pl. 12.00 līdz pl. 18.00
Slēgta sestdienās no 15. jūnija līdz 15. septembrim.
DV GRĀMATNĪCAS NODAĻA-SALONS, 4 Credit Union Drive, Toronto, Ont. M4A 2N8, tālr. 757-1482.
Darba laiks: no otrdienas līdz piektdienai no pl. 15.00-20.00
Slēgta sestdienās no 15. jūnija līdz 15. septembrim.

OPTICAL STUDIO
R. Schmid, Optician
VĀCU OPTIĶIS —
Speciālizējies kontaktlenžu nozar
Lielā izvēlē eiropiešu aceņu rāmji.
1586 Bloor St. W., Toronto.
Tel. 535-6252.

Lielākais latviešu veikals Toronto
BROADVIEW DELICATESSEN
141 Danforth Ave, tel. (416) 465-9905
Piedāvā: ● lielā izvēlē eiropiešu gaumē gatavotus gaļas izstrādājumus,
● žāvētus tītarus, zivis,
● pašu ceptu rupjmaizi, pīrāgus, ķimeņmaizītes, smalkmaizītes, jubileju kliņģerus u.c. gardumus.
● klāj viesību galdus.
Īpašnieki Ausma un Jānis Miķelsoni

Kārļa Suntaža būvdarbi,
Metro lic. B 2494
Būvē jaunas mājas un vasarnīcas. Izdara pārbūves, remontus, krāsošanas un mūrēšanas darbus. Sagādā atļaujas.
Zvanīt 751-6829.

SARMĪTE BULTE, BA, LLB
ADVOKĀTE—NOTĀRE
Thompson Building — pretīm City Hall —
65 Queen St. W., suite 1105
Toronto, Ont. M5H 2M5. Tel. (416) 860-0082

IERĪKO, LABO UN MAINA
plumbing, eļļas, gāzes un elektr. apkures, silta ūdens tankus, skursteņu oderes (liners), tīra krāsnis un ūdens tankus.
ROLAND KULLIK
(416) 275—1280.

ZIEDI UN DĀVANAS
GARDENIA
FLOWERS & GIFTS
5165 Yonge St., Willowdale, Ont. M2N 5P5
(Veikals atrodas pie North York Center — Yonge & Park Home krustojumā)
733-4515 733-4516
ZIEDI KATRĀ VEIDĀ — KATRAI VAJADZĪBAI
VISUR BRĪVAJĀ PASAULĒ
ZELTKAĻA A. GUGĀNA ROTAS
DZINTARA IZSTRĀDĀJUMI
Piegāde Toronto, priekšpilsētās un visā pasaulē.
Akceptējam galvenās kreditkartes.
Auto novietošana veikala ēkas aizmugurē.
Pārdodam atsevišķus Latvija Amerikā numurus.
Inta Gugāns-Tauriņš

Laikraksta
LATVIJA
AMERIKĀ
atsevišķus numurus
var pirkt Toronto
latviešu veikalos
un DV grāmatnīcas nodaļās
Latviešu Namā un Centrā,
kā arī spiestuvē.

Gaŗezerā 1987.g. 25. jūlijā Vidienas DV sabraukumā bija ieradušies daudzi DV apvienību priekšnieki. No kr.: Z. Jirgens (Kalamazū), A. Lūks (Adelaide-Austrālija), V. Zemesarājs (Klīvlande), A. Braunfelds (Ņujorka), ASV vanadžu priekšniece S. Priedulāja, A. Bārda (Čikaga), E. Ozoliņš (Latvijas ciems), A. Balodis (Grand Rapidi), A. Oduminš (Filadelfija). Foto V. Jaunkalnietis

GAŖEZERS AMERIKĀŅU PRESĒ

Kalamazoo Gazette 23. aug. numurā bija plaša informācija ar 13 foto attēliem par latviešu centru Gaŗezers. Gaŗezera padomes nolemtās ,,Open House'' ietvaros Gaŗezeru apmeklēja K. G. speciālais korespondents D. Kohens (Cohen) ar fotografu G. Hansenu (Hansen), kuŗi intervēja Gaŗezera vasaras vidusskolas direktori Gundegu Micheli, bērnu nometnes direktori Zigrīdu Pētersoni, GVV skolotāju Ēriku Kronīti, kā arī skolēnus Jāni Tupesi (no Milvokiem), Dainu Jauntirāni (no Čikagas), Dainu Kāpostu (no Ņujorkas), Jāni Strautkalnu (no Nebraskas), Lisu Vētru (no Čikagas), kas visi izteikušies ļoti pozitīvi par Gaŗezera nozīmi latviešu valodas un latviešu kultūras saglabāšanā, jo ,,bez valodas nav tautas'', teicis E. Kronītis. GVV direktore G. Michele intervijā izteikusies: ,,Mēs mācām šeit latviešu valodu, literātūru un vēsturi. Mēs dodam viņiem zināšanas to apgūt un paturēt. Vai viņi to dzīvē arī paturēs, atkarājas no viņiem pašiem. Bet viņiem tiek dota iespēja to darīt''.

Tikai viens 13 g. v. nometņotājs Ryan Parks no Grand Rapidiem izteicies, ka viņam būs grūti iemācīties latviski, un viņš laikam to nekad nespēšot, bet viņam patīkot nometne Gaŗezerā un tās dzīve ar visām nodarbībām. **A.D.**

Izdaru krāsošanas darbus

Nocenošana bez maksas.

Zvanīt no pl. 10—23

tālr. 924-7095

Alcan Building Products Authorized Dealer

ALCAN

Māju īpašnieki!

ietaupait ar ALCAN SIDIŅĢ

Sazinaities ar uzņēmuma īpašnieku — bez starpniekiem gatavo un ierīko

534-2926

Thermo Windows

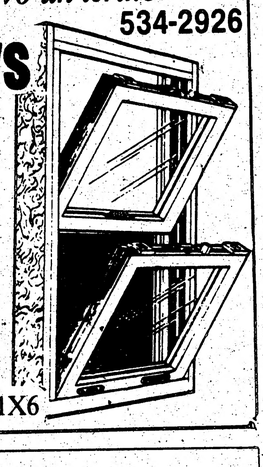

- LIETUS NOVADA CAURULES
- LOGUS
- DURVIS
- MARĶĪZES (Awnings)
- JUMTA PĀRKARES

CENTURY ALUMINUM INSTALLERS

Īpašnieks Artūrs Mīlne

2229 Dundas St. W., Toronto, M6R 1X6

LNJAK kongress '87

notiks uz salas Catchacoma ezerā no 9.—12. oktobrim, ap 200 km no Toronto, Pīterboro apkārtnē.

Viesosies Austris Grasis (no Vācijas), Didzis Rozenbergs (pārbēdzis no Latvijas) un Simone Krūmiņa (izceļojusi no Latvijas). Piedalīšanās $130 par personu. Tuvāka informācija un reģistrācija pie

Silvijas Tint,
20 Ellendale Dr.,
Scarborough, Ont.
M1P 1N2 Canada
(416) 755-9173

LATVIJA AMERIKĀ

Atjaunojiet abonementu un dāviniet to saviem draugiem, lai nodrošinātu informāciju par notikumiem pasaulē.

Ludzu sutiet LATVIJU AMERIKĀ uz

vienu gadu	— kanada $46.00,		ASV $46.00	
6 menešiem	"	$24.00	"	$24.00
3 menešiem	"	$14.00	"	$14.00

Mr., Mrs., Miss .....

Adrese .....

Jauns abonents pagarinājums

Ceki rakstāmi uz Latvija Amerikā vārda un sūtami 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9.

Latviešu nams Toronto

IZĪRĒ LABI VĒSINĀTAS TELPAS

SARĪKOJUMIEM UN VIESĪBĀM

Pēc vēlēšanās nama dāmu komiteja rīko

GODĪBU GALDUS

491 College Street, Toronto, Ont. M6G 1A5

Tel. 922-2931

Dāmu un kungu DRĒBNIEKI

šuj apģērbus pēc mēra un gaumes

Runā vāciski

Old Mill Tailors

Rudi H. Schneider

7 Riverview Gardens — 769-9535

PIE BLOOR, VIENU BLOKU RIETUMOS NO JANE

Ērgļu ligzdas medus

30 Dewson St.
Toronto, Ont.
Telefons 534-0563
S. Vasarājs

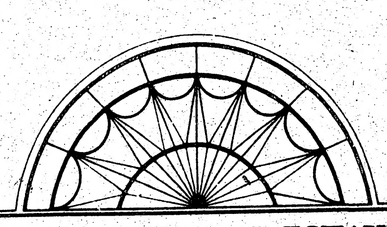

DARRELL KENT REAL ESTATE LTD.

Jau 9 gadus
latviešu pārstāvis

JĀNIS KORBS

Sales Representative

Birojā: 534-6381
Mājās: 461-9359

902 Bathurst Street Toronto, M5R 3G3

RATAS OPTIC

Igauņu uzņēmums.

219 Danforth Ave,
Toronto, Ont. M4K 1N2
465-6251
465-8648

Atvērts pirmd. - piektd. 10—18
sestdienās 10—15

- Gatavojam pēc acu ārsta paraksta brilles un visāda veida kontaktu lēcas.
- Rāmji lielā izvēlē.
- Izkārtojam acu pārbaudes.
- Latviešiem 10% atlaide, ieskaitot brilles uz Latviju.

Izīrējama mēbelēta istaba GERRARD-WOODBINE RAJONĀ. Zvanīt 691-3980.

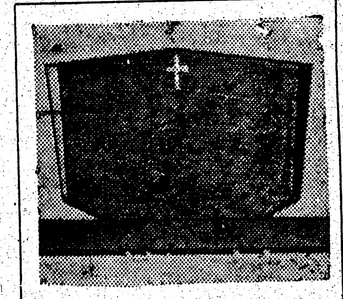

PIEMINEKĻI

487-2147, vakaros 445-8955

Kvalitātes darbs un eiropiešu mets.

Igauņu uzņēmums

YONGE MEMORIAL LTD.

2044 Yonge St., Toronto

M4S 1Z9

Starp Eglinton un Davisville

Ātri, glīti un lēti

iespiežam

dažādus ielūgumus

Tel. 466-1514

14. jūnija atcere Pertā

Pēc pastāvošās tradicijas gadskārtējo kopīgo igauņu, latviešu un lietuviešu 14. jūnijā deportēto piemiņas atceri Pertā organizē Baltiešu padome Rietumaustrālijā. Sarīkojums notika š.g. 14. jūnijā Pertas Latviešu centrā, klātesot apm. 200 triju tautību dalībniekiem.

Zālē ap altāŗa telpu puķu un palmu dekorējums un Austrālijas, Igaunijas, Latvijas un Lietuvas karogi.

Kā goda viesi ieradušies pretkomūnistiskās Pasaules brīvības līgas, Apspiesto tautību padomes, Jaunzēlandes Sirdsapziņu draugu, Solidāritātes un etnisko grupu pārstāvji, arī divi Rietumaustrālijas parlamenta liberāļu partijas deputāti. Rakstveidā bija sveikuši Rietumaustrālijas pavalstu ministru prez. un daudzkultūru ministrs.

Svinīgo dievkalpojumu vadīja latviešu māc. L. Mušinskis, igauņu A. Pietsh un lietuviešu Dr. Savickas, ērģeļu solo un pavadījumus spēlējot G. Balodei. Lūgšanas savās valodās nolasīja igauņu, latviešu un lietuviešu pārstāvji.

Pēc Austrālijas himnas atskaņošanas sekoja Baltiešu padomes priekšs. v.i. igauņa O. Piihu uzruna un organizāciju pārstāvju runas.

Galvenais runātājs, jaunās paaudzes lietuvietis Pēteris Čekanauskas, kaut pats dzimis trimdā, ārpus savas dzimtās zemes, sniedza plašu, ar labu informāciju un statistiskiem datiem papildinātu izklāstu par tā laika vēsturisko, politisko tā laika vēsturisko, politisko un militāro notikumu norisēm — bolševiku un nacistu okupācijas varu laikā Baltijas valstīs. Kaŗu zaudējot, svastikas zīmes vara ir iznīcināta, sirpja un āmura joprojām valda un terrorizē mūsu dzimtās zemes. Savu runu beidzot, viņš pasniedza kādas mūsu mirušās tautietes viņam uzticēto dokumentu un piemiņas lietu lādīti latv. pārstāvim J. Purvinskim.

Pēc igauņu, latviešu un lietuviešu valsts himnām Pertas latv. sestdienas skolas audzēkņu koklētāju ansamblis bij. audzēknes I. Untiņas vadībā atskaņoja 2 tautasdziesmas un skolas audzēkņu korītis skolotājas I. Gardangas klavierpavadījumā dziedāja 2 tautasdziesmas. Akta nobeigumā Pertas latv. jauktais koris J. Purvinska vadībā nodziedāja E. Melngaiļa ,,Senatni'' un J. Cimzes ,,Kas tie tādi''. O. Pihu rīkotāju vārdā pateicās apmeklētājiem, goda viesiem un programmas aizpildītājiem. **V. Ešmanis**

Laikraksta LATVIJA AMERIKĀ atsevišķus numurus var pirkt Toronto latviešu veikalos un DV grāmatnīcas nodaļās Latviešu Namā un Centrā, kā arī spiestuvē.

LASĪTĀJU VĒSTULES

(Turpinājums no 2. lp.)

krievu miliču izteic. demonstrācijas laikā). Komūnisti tādus izmanto ,,nepatīkamu'' latviešu individuālai iznīcināšanai. Viens no pēdējiem upuŗiem ir jaunais dzejnieks Klāvs Elsbergs, kuŗu krieviete nogalināja, izgrūžot pa vairākstāva nama logu!

Tagad komūnisti ir par jaunu pārliecinājušies, ka latvieši nav apmierināti ar komūnistisko režīmu. Var būt ,,pamats'' atkal izsūtīt ,,nepiemērotus cilvēkus'' un to vietā ievest cittautiešus!

E. Ātrens, Toronto

Kas to zin, kur citu gadu ...

26. septembrī pl. 19.00 DV namā Toronto

Programmu plkst. 19.30 atklās virspilkv. Arturs Silgailis ar uzrunu — ILGAS UN AKTĪVĀS DZĪVES NOSLĒPUMS.

Solo dziesmas un dueti. Piedalās Ariana Liepiņa — soprāns, Viesturs Brants — tenors. Deklamācijas — Stanis Butkēvics.

Humors: Rakstnieka Nik. Kalniņa jaunākā humoreska — Tonijas Krūkas izpildījumā.

MANS PULKS un DEVĪZE — dalībnieku stāstījumi.
CĒSU PULKS SKATOS un SKAŅĀS — slīdīšu izrāde.
VANADŽU CIENASTS — papildināts ar Simko ezera forelēm un līdakām.

Kokteiļa pusstunda, loterija un bufete.
Ieejas maksa $10.00 (no personas, uzkodas ieskaitot).

Novietošanas protokoli. Kāpēc nevarēs vairs nemaksāt.

Žēl, bet vairs nevaresit noglabāt tās papiru lapiņas cimdu nodalijumā.

Jauns likums nosaka, ka jāmaksā protokolu vai jālūdz iospēju apstridēt protokolu tiesā, citādi neatjaunos mašinas atļauju un neizsniegs licenses lipekli.

Jūs verat izvēlēties. Ir tik vienkārši.

Ja saņemsit novietošanas protokoļu, jūs uzzināsit vai rajonā kurā protokols izrakstits jaunais likums ir spēkā. Izvēles būs skaidri aprakstitas uz protokola. Visi rajoni ievedis jauno likumu lidz 1989. gadam.

Tuvāka informācija saņomama pie:
Communications Branch
Ministry of the
Attorney General
18 King Street East
5th Floor
Toronto, Ontario
M5C 1C5

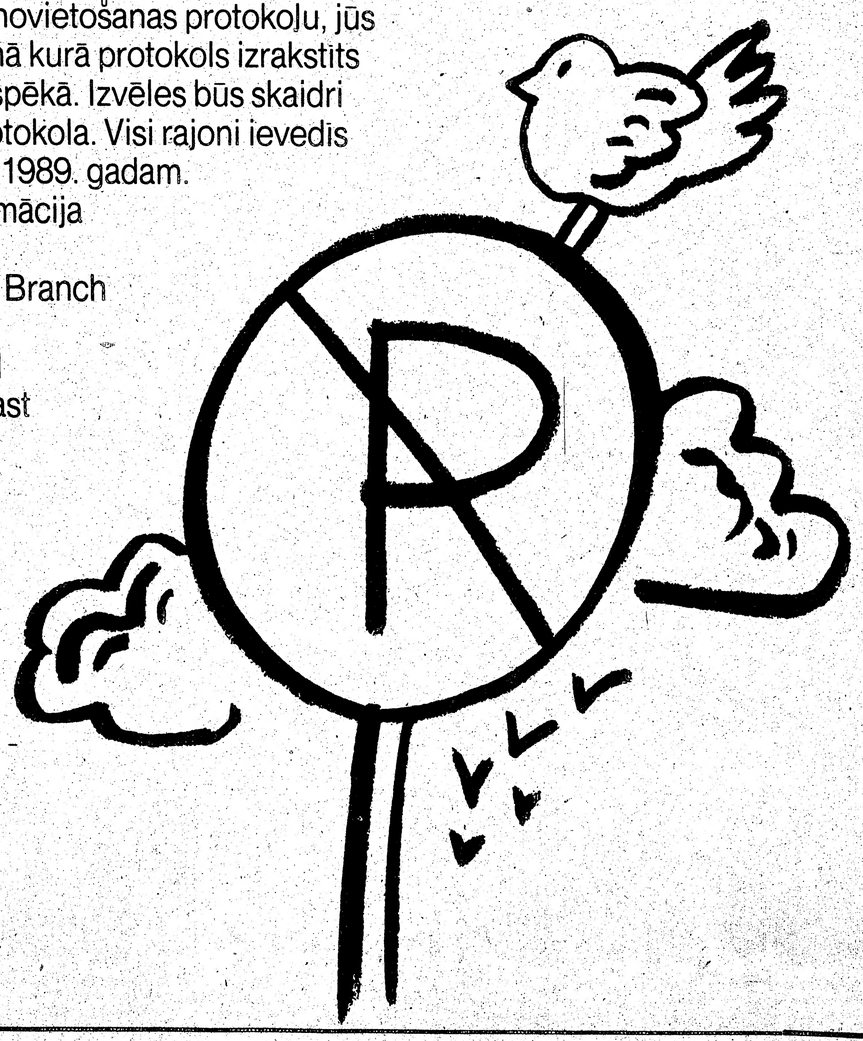

Ministry of the Attorney General
Ontario

Stokholmā Melnās lentes dienā Baltiešu demonstrācijas laikā Hitlers satikās ar Staļinu (apakšējā uzņēmumā).

Demonstrācijas Baltijas valstīs

Ar virsrakstu ,,Lietuvieši demonstrē par Staļina upuŗiem'' lielais laikraksts The New York Times 24. augusta numurā plašā rakstā apskata stāvokli Baltijas valstīs. Līdzstrādnieks Bills Kellers, par kuŗu Rīgas izdevums Padomju Jaunatne 8. augustā raksta, ka tas sniedzot objektīvas ziņas, šoreiz no Viļņas ziņo par demonstrācijām. Pāri par 500 lietuviešu pulcējušies vecpilsētā, lai dziedātu himnas neatkarībai un labi noklausītos runas, kas godina Staļina upuŗus. Šī bija pirmā reize, kad Lietuvas iestādes atļāva populāru demonstrāciju pret padomju varu. Par līdzīgām demonstrācijām ziņo arī no Latvijas galvaspilsētas Rīgas un no Tallinas Igaunijā. Tās atzīmē 48. gada dienu Hitlera un Staļina noslēgtajam paktam, kas atdeva Baltijas valstis Padomju savienībai. Disidenti telefona sarunās ziņoja, ka abās pilsētās pulcējušies cilvēku tūkstoši, bet korespondents to nav varējis apstiprināt.

Tālāk NY Times norāda uz Baltijas valstu pievienošanu Padomju savienībai. Viļņā demonstrācijas dalībnieki izteikuši vilšanos, ka saradies tik mērens ļaužu skaits. Tam esot izskaidrojums, ka cilvēki baidoties no novērošanas un arī tas, ka vietējā pārvalde rīkojusi citus sarīkojumus, lai novērstu uzmanību no demonstrācijas. Fakts, ka demonstrāciju netraucēja, bija pats par sevi jau kaut kas. Kāda sieviete teikusi, ka tā ir pirmā brīvības pazīme, bet daudzi citi aizrādīja, ka tāda cerība nav praktiska. No visa lielā pūļa tikai daži atbildējuši intervijā. Kāds norādījis, ka vairums nobalsotu par neatkarību, bet pašreizējos apstākļos jāapmierinās ar lielāku demokratisku brīvību un politiskām tiesībām. Pēc tam laikraksts piemin lielu demonstrāciju Rīgā pirms diviem mēnešiem (14. jūnijā).

Iepriekšējā nedēļā nacionālā presē bija vairāki raksti par šo tematu, ieskaitot divus pagaŗus baltiešu komentātoru ziņojumus televīzijas raidījumos, turpina laikraksts. Šie raksti aizstāv 1939.g. paktu, lai paglābtu Baltijas valstis no Vācijas uzbrukumiem. Tie slavē panākumus zem padomju jūga un norāda, ka demonstrācijas ierosinājušas rietumu radio stacijas un ārzemju izlūkošanas dienests. Izvestia 21. augusta numurā apsūdz Amerikas Balss, BBC un citas rietumu stacijas, ka tās iejaukušās kādas citas zemes iekšējās lietās. TASS saskatījis paralleli ar 1956. gada nemieriem Ungārijā un 1968.g. Čehoslovakijā.

Daži korespondenta iztaujātie lietuvieši norādījuši, ka tikai nedaudzi no tiem ziņas par demonstrāciju dzirdējuši no ārzemju radio stacijām, vairums to izlasījuši vietējās avīzēs.

Demonstrācijas organizējušas cilvēku tiesību grupas, pie kam daži dalībnieki pavadījuši vairākus gadus soda nometnēs. Demonstrantu starpā bijuši arī jauni cilvēki ar bērniem. Dažiem bijušas melnas lentes pie krūtīm, lai pieminētu radiniekus, kas Staļina laikā deportēti. Nijole Sadunaite, kas sešus gadus pavadījusi cietumā par pagrīdas izdevuma publicēšanu, saukusi: ,,Brīvību Lietuvai, Latvijai un Igaunijai''. Šos saucienus pūlis atbalstījis. Daži simti demonstrantu pāris stundas klausījušies runas par aizvestiem, par apcietinātiem garīdzniekiem un sieviešu pieredzi psīchiātriskās slimnīcās. Policija kontrolējusi ceļus un ielas, kas ved uz demonstrāciju vietu, civīlie filmējuši notikumus no tuvējiem logiem.

TASS 23. augusta vakarā Viļņas demonstrāciju apzīmēja par naida sēšanu. To veica kāda maza grupiņa ekstrēmistu ar 250 līdz 300 gaŗāmgājējiem.

Jānis Barkans, kas jau trīs reizes apcietināts par darbību Helsinku grupā, pa telefonu laikraksta līdzstrādniekam izteicies, ka Rīgā pāri par 5000 cilvēku plūduši caur pilsētu uz kaŗā kritušo pieminekli. Policija esot ielauzusies vairākos demonstrācijas organizētāju dzīvokļos un dažus apcietinājusi. TASS tomēr neko par apcietināšanām nav ziņojis, bet norādījis, ka kaut kāda akcija tomēr notikusi. Rakstā nav minēts demonstrantu skaits, bet teikts, ka latviešu strādnieki, studenti un intellektuāļi saukuši ,,ielas provokātoriem.'' Korespondents no Zviedrijas saņēmis ziņas, ka Tallinā demonstrētāju skaits bijis ap 2000. TASS minējis tikai dažus simtus ziņkārīgo.

Vk

Toronto ziņas

● Veco ļaužu mītnes Kristus Dārzs padomes locekļu gada sapulce notiks 23. septembrī. Organizācijas aicinātas apstiprināt un sūtīt savus pārstāvjus. Iemītniekiem ir 8 locekļu pārstāvju komiteja, kas uztur sakarus ar ,,New Horizon'', kuŗas ietvaros valdība atbalsta veco ļaužu pašdarbības grupas aprūpes namos. Kr. Dārza komiteja darbojas ar nosaukumu ,,The Pines'' (Priedes) un to papildina vēl divi locekļi, kas nav šīs mītnes iemītnieki — brīvprātīgie palīgi. Aptaujā par Kr. Dārza iemītnieku vēlmēm un interesēm noskaidrojies, ka interese izrādīta par dažādām spēlēm un rokdarbiem, arī par gleznošanu, izbraukumiem u.c. Lai sagādātu sākuma līdzekļus komitejas darbam, sarīkoja pašu iemītnieku sagādāto mantu izlozi, kas devusi 377 dolaru ienākumu. Sagaida 4.500 dolaru ,,New Horizon'' piešķirumu. Kafijas pēcpusdienā šovasar koncertēja Laura un Pēteris Zariņi. Priekšnesumi no pašu iemītnieku vidus bija Ģimenes dienā un aizvesto pieminas brīdī. Kr. Dārzs gatavojas rosīgai rudens sezonai. Iemītnieku vidū ir arī cilvēki ar skatuves pieredzi, kā Erika Krēmane un Fricis Vilmanis. Pieaug grāmatu dāvinājumi mītnes bibliotēkai, kas ir krietni lieli, ka grūtības rada to novietošana. Vadība sagaida, ka radīsies labvēļi, kas sagādātu grāmatu plauktus.

● Sv. Andreja draudzes dāmu komiteja 29. novembrī rīko Sv. Andreja baznīcā jauniešu garīgo koncertu ,,Tam Kungam jauna dziesma'', nu jau desmito gadu. Rīcības komiteju vada Balva Kūla, bet mūzikālo daļu kārto komponists Jānis Beloglāzovs.

● Sakarā ar ASV un Kanadas DV valžu kopējo sēdi 3. un 4. oktobrī Sidrabenē, Kanadas vanadzes 3. oktobrī rīko saviesīgu vakaru ,,Kad miķelnīcas zied'' ar jautru programmu un cienastu. Jautājums pārrunāts Kanadas vanadžu paplašinātā valdes sēdē Noras Pulciņas vadībā. Agrākās vanadžu priekšnieces Monikas Jonānes piemiņai ziedojumos ienācis ap 400 dolaru, ko iemaksās PBLA Brīvības fondā, kāda bijusi arī nelaiķes vēlēšanās. Tur iemaksājami arī turpmākie Monikas Jonānes cienītāju ziedojumi.

● Mācītājs J. Cālītis uz Jorkas latviešu kapiem izvadījis 9. augustā mirušo Pēteri Lapiņu. Viņš bija dzimis 1908. gadā. Paliek māsa Marija.

Gorbačova atbruņošanās priekšlikums.

KITČENERA-VATERLŪ

● Tikko pārkāpis savu 66 dzīvības gada slieksni, pēkšņi 1987. g. 23. augustā mira DV Kičeneras-Vaterlū nod. ilggadējais biedrs Jānis Dundurs. Viņš bij dzimis 1921. g. 21. augustā Vidzemē, Valmieras apr. Liepupē, lauksaimnieka ģimenē. Otrā pasaules kaŗā izstaigā vairākus kauju laukus. Pēc kaŗa, kad sākās izceļošana viņš pieņakās darbos Kanadā, kur savu līguma gadu kalpo pie Ontario Hydro Rolftona. Piecdesmito gadu sākumā, pārceļās uz pastāvīgu dzīvi Kičeneru-Vaterlū. Ir klāt pie DV nodaļas dibināšanas, strādājot arī nodaļas valdē. Vēlāk tiek ievēlēts par nod. pr-di, šo amatu pildīdams 7. gadu pēc kārtas. Jānis nebija skaļš runātājs, ne arī kritizētājs, bet kluša darba darītājs. Vienmēr izpalīdzīgs ar savu draudzīgo smaidu un nemākslotu laipnību, bij iemantojis plašu draugu pulku, kas bija ieradušies viņu izvadīt 26. augustā, plkst. 11. no Ratz & Bechtela bēru nama uz Woodlawn kapsētu Kičenerā. Viņu izvadīja māc. Ernests Skujiņš. Sēru namā pie šķirsta, kas bija segts ar Latvijas karogu, sardzē stāvēja Daugavas Vanagu goda sardze. Sēru mūziku spēlējot komp. Jānim Norvilim. Viņš atstāj dzīvesbiedri Lilli.

Alberts Taube

Laikraksta
LATVIJA
AMERIKĀ
atsevišķus numurus
var pirkt Toronto
latviešu veikalos
un DV grāmatnīcas nodaļās
Latviešu Namā un Centrā,
kā arī spiestuvē.